

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΗΣ 2018 ΑΡ. ΦΥΛ. 533, € 1,50

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΣΙΠΡΑ-ΖΑΕΦ: ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΕΛΙΓΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΟΞΟ

Το κρυμμένο μυστικό της βρίσκεται στη διαφορετική διαδικασία επικύρωσης (καλύτερα μη επικύρωσης) από ΕΕ και ΝΑΤΟ

Χαρούμενη η Δύση χειροκροτάει μια συμφωνία που το πιθανότερο δεν θα επικυρωθεί τελικά ούτε από τους δύο λαούς, ούτε από τις κυβερνήσεις τους, πράγμα που θα λειτουργήσει μέσα στην πρώτη σαν ένας ακόμα παράγοντας κρίσης και αποσύνθεσης.

Κατ αρχήν αυτή η συμφωνία δεν θα επικυρωθεί ποτέ στ αλήθεια από το λαό της μικρής γειτονικής μας χώρας καθώς το περιεχόμενό της θα της έχει επιβληθεί από τα έξω με τη βία.

Κατά δεύτερον η ίδια η διαδικασία της επικύρωσης της συμφωνίας Τσίπρα-Ζάεφ από τις δύο χώρες ώστε να ισχύσει τελικά, περιέχει εντός της τα στοιχεία της ανατροπής της, δηλαδή είναι τόσο βρώμικη στη μορφή της όσο είναι και το περιεχόμενό της.

Για το περιεχόμενό της συμφωνίας έχουμε μιλήσει πολύ διεξοδικά επί δεκαετίες. Πρόκειται για το ότι οι ιμπεριαλιστές, ανατολικοί και δυτικοί, με τους πρώτους να έχουν δόλια υποκινήσει και συντηρήσει όλα αυτά τα χρόνια τη διένεξη από την πλευρά της χώρας μας, απαιτούν να αλλάξει μια μικρή χώρα με

τη βία ή την απειλή πολιτικής, οικονομικής και στρατιωτικής βίας, το όνομα και βασικά στοιχεία του συντάγματός της που και τα δύο τα ελικύρωσε στην ουσία τους ιστορικά με τα ποτάμια αίματος ο ενομένος αγώνας αυτού του μικρού λαού και όλων των λαών της Γιουγκοσλαβίας ενάντια στο ναζισμό, δηλαδή ένας από τους πιο ηρωικούς αγώνες ανάμεσα σε εκείνους που έχτισαν τη μεταπολεμική δημοκρατική Ευρώπη.

Αυτή η βία εφαρμόστηκε πάνω στην πολύ μικρή αυτή χώρα και το λαό της για να ικανοποιηθεί η παράλογη απαίτηση μιας και μόνο μιας άλλης χώρας, της δικιάς μας, να της αναγνωριστεί η αποκλειστική ιδιοκτησία του κρατικού ονόματος αυτής της μικρής χώρας ως δικός της αιώνια ιδιόκτητος τίτλος ιστορικής πολιτιστικής υπεροχής. Αυτή η παράλογη απαίτηση προβλήθηκε από έναν

πρωθυπουργό προβοκάτορα στην υπηρεσία της νεοτσαρικής Ρωσίας, τον Α. Παπανδρέου, που σε συνεργασία με τα μασίφ ρωσόδουλα στην ηγεσία τους ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ αξιοποίησε το 1992 τις χειρότερες προκαταλήψεις που έχει ενσταλάξει στο λαό μας η άρχουσα τάξη, για να μην μπει η γειτονική χώρα στην ΕΕ και κυρίως στο ΝΑΤΟ. Στόχος της ρώσικης διπλωματίας, που σήμερα αρχίζει να τον πετυχαίνει, ήταν η Δημοκρατία της Μακεδονίας απογοητευμένη από τους χοντρόπετσους δυτικούς μονοπωλιστές, να απορροφηθεί τελικά από την «αδελφή» ορθόδοξη και σλάβικη ρώσικη υπερδύναμη που την ίδια στιγμή φρόντιζε, μαζί με τη σύμμαχό της Κίνα, να την αναγνωρίσει με το όνομά της και το σύνταγμά της.

Βεβαίως η διπρόσωπη ρώσικη διπλωματία από τη μια σπρώχνει όλα αυτά τα χρόνια τους έλληνες φίλους της φασίστες και σοβινιστές να απαιτούν να αλλάξει εντελώς το όνομα της η γειτονική χώρα, από την άλλη καλεί τους πατριώτες αλλά και τους σοβι-

στές της γειτονικής χώρας να μην αλλάξουν το όνομά της χώρας τους και να στραφούν προς την ίδια για να αντισταθούν στους ευρωπαϊόφιλους του κόμματος του διπρόσωπου Ζάεφ που αντικειμενικά ενθαρρύνουν τους εκβιαστές νομιζοντας ότι βοηθάνε τη δημοκρατία και τον ευρωπαϊκό δρόμο της χώρας τους με το να αλλάξουν το όνομά και το σύνταγμα της. Από τη άλλη πάλι η Ρωσία ενώ μέσω των Τσίπρα, Λαλιώτη προσπαθεί να πείσει τη γειτονική χώρα να αλλάξει το όνομά της και έτσι να διασπάσει το λαό της, μέσω των ανθρώπων της Καραμανλή και Σαμαρά σπρώχνει τους νεοδημοκράτες πίσω από την ΧΑ και τον αποστάτη της δημοκρατίας Μ. Θεοδωράκη, οπότε φέρνει τον θλιβερό Μητσοτάκη και τη ΝΔ σε σύγκρουση με την Ευρώπη. Στο μεταξύ ο Τσίπρας γίνεται ο μάγος της Ευρώπης, ο κατά συρροή κωλοτούμπας και παρόλα αυτά νικητής των εκλογών, ο

Συνέχεια στη σελ. 2

ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Οι δυτικοί φιλελεύθεροι ιμπεριαλιστές που θεωρούν τον Τραμπ έναν παρορμητικό νάρκισσο δεν θα αργήσουν να καταλάβουν μέσα από μεγάλες οδύνες για τους ίδιους και περισσότερο για τους λαούς που τους εμπιστεύονται ότι δεν υπάρχει καμιά κίνηση αυτού του υποκείμενου που να μην είναι καλά μελετημένη από τους επιδέξιους πάτρωνές του και που να μην έχει στόχο την περικύκλωση της Ευρώπης και της Ιαπωνίας από το ρωσοκινεζικό άξονα και τελικά την εξαπόλυση ενός παγκόσμιου πολέμου για την κατοχή τους.

Την ώρα που στο εσωτερικό των ΗΠΑ βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη η έρευνα σχετικά με την ανάμιξη της πούτινικής Ρωσίας στις εκεί προεδρικές εκλογές, στο εξωτερικό, ο νικητής αυτών των εκλογών Τραμπ δεν κάνει άλλο απ' το να διεξάγει μια σειρά προβοκάτσιες που στόχο έχουν να ενισχύουν τις θέσεις του

Ενώ είχε γραφτεί το παρακάτω κείμενο και λίγο πριν δημοσιευτεί έγινε η **Ε**παγκόσμια στρατηγικής σημασίας διάλυση της τελευταίας συνόδου των **Γ7** από τον αμερικανό πρόεδρο. Όχι τυχαία λίγο πριν οι υπόλοιποι έξι, που είναι οι αρχηγοί των μεγαλύτερων δεύτερης γραμμής ιμπεριαλιστικών χωρών του β κόσμου (Ευρώπη, Ιαπωνία, Καναδάς), είχαν καταψηφίσει την πρόταση του Τραμπ να συμμετάσχει ξανά στους **Γ7** και η Ρωσία, η οποία είχε αποβληθεί από εκεί λόγω της προσάρτησης της Κριμαίας. Η απάντηση του Τραμπ εκτός από την αποχώρηση είναι η απειλή για κλιμάκωση του εμπορικού και ουσιαστικά πολιτικού πολέμου με τους έξι, και πιο πολύ με την Ευρώπη. Την ίδια ώρα ο μεγάλος προβοκάτορας στην υπηρεσία της πούτινικής Ρωσίας προχωράει στις ειρηνευτικές του συνομιλίες με το στενό σύμμαχο και τοπικό τραμπούκο του ρωσοκινεζικού άξονα κατά της Ιαπωνίας **Κιμ Γιονγκ Ουν**.

παγκόσμιου ρωσο-κινεζικού νεοναζιστικού άξονα, φέρνοντας έτσι πιο κοντά το νέο παγκόσμιο πόλεμο που ο τελευταίος με επικεφαλής το Κρεμλίνο βιάζεται να εξαπολύσει. Όλες οι κινήσεις του Τραμπ στο ισραηλο-παλαιστινιακό ζήτημα, στο ζήτημα των σχέσεων

με το Ιράν, στις εμπορικές σχέσεις με την Ευρώπη και την Ιαπωνία, στο ζήτημα της Κορέας στοχεύουν προπάντων στη δημιουργία ρήγματος μεταξύ ΗΠΑ-Ευρώπης και ΗΠΑ-Ιαπωνίας, στον πολιτικοστρατιωτικό αφοπλισμό των δεύτερων από τον Άξονα και στην

υποταγή τους από αυτόν. Επίσης στοχεύουν στην υποκίνηση του αντισιμιτισμού με αντισιωνιστικό μανδύα καθώς και στην ενδυνάμωση του αντίστοιχου, ρατσιστικού τύπου αντιδυτικισμού, σε όλο το μουσουλμανικό κόσμο. Ακόμα στοχεύουν στην κατάληψη της εξουσίας σε μια σειρά επιθετικές τριτοκοσμικές χώρες, τύπου Ιράν, Β. Κορέας, Βιρμανίας, από εντελώς υποτελείς στον άξονα πολιτικές δυνάμεις που θα αντικαταστήσουν τις ντόπιες εθνοσοβινιστικές δυνάμεις που σήμερα κυβερνάνε αυτές τις χώρες. Τέλος οι οικονομικοί αποκλεισμοί σε δύο μεγάλες πετρελαιοπαραγωγικές χώρες, το Ιράν και τη Συρία, έχουν ήδη σαν αποτέλεσμα την πελώρια αύξηση της τιμής του πετρελαίου, και την πελώρια ενίσχυση των κρατικών ταμείων της παραγω-

Συνέχεια στη σελ. 10

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Απεργία του ΠΑΜΕ στην Κόσμο: Από τις λαφνικές ταξικές επελάσεις στις ξαφνικές προδοσίες, σ.3, • Η Λεηλασία των ηλεκτρικών δικτύων από τους κινέζους αποικιοκράτες, σ. 4, • Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ στην εκδήλωση διαμαρτυρίας των Ελλήνων Εβραίων, σ. 5 • Η τοποθέτηση του ΕΡΓΑΣ στη σύσκεψη της ΟΡΜΑ, σ.6, • Η επίθεση στον Μπουτάρη και ο προβοκάτορας ΣΥΡΙΖΑ σ.7, Από το μέτωπο του σαμποτάζ της παραγωγής, σ. 9

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΣΙΠΡΑ-ΖΑΕΦ: ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΕΛΙΓΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΟΞΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

θηριοδαμαστής των ατίθασων πεινασμένων ελλήνων στο εσωτερικό και ο απροσδόκητος ειρηνολογός στο εξωτερικό, ο ευρωπαίος και νατοϊκός που δίνει τις υποδομές της χώρας του στους ρωσοκινέζους, το πιο ευέλικτο υποκείμενο που ως την άσχημη πτώση του αργότερα θα γίνει ίνδαλμα όλων των πολιτικών καιροσκοπών της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Μια υπερδύναμη με 20000 πυρηνικές κεφαλές, τα μεγαλύτερα αποθέματα υδρογονανθράκων και οι αγωγοί ιστοί αράχνης που μέσα τους είναι μπλεγμένη όλη η Ευρώπη, και βέβαια η καλύτερη από τσαρική κληρονομιά διπλωματική μηχανή του πλανήτη μπορεί να μετατρέψει έναν δουλικό, πονηρό και αδίστακτο κνιτάκο σε πολιτική ιδιοφυΐα.

Πιο λεπτομερειακά αυτό το πολύπλοκο παιχνίδι της ρώσικης διπλωματίας το αναλύσαμε στο άρθρο μας «Το νόημα και τα όρια της αναβίωσης του εθνικού κανιβαλισμού στο Μακεδονικό» (Δευτέρα, 22 Ιανουαρίου 2018)

Το κρυμμένο μυστικό της συμφωνίας είναι στη διαδικασία της επικύρωσης

Όσο όμως αμαρτωλή και αν είναι στο περιεχόμενό της η συμφωνία έστω μερικής συμμόρφωσης της κυβέρνησης Ζάεφ με τις απαιτήσεις του ελληνικού σοβινισμού και των ρωσόφιλων που γίνανε στη συνέχεια απαιτήσεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, άλλο τόσο αμαρτωλή είναι η διαδικαστική μορφή επικύρωσης αυτής της συμφωνίας. Στην ουσία εδώ δεν έχουμε μια συμφωνία. Έχουμε μια πιθανή μελλοντική συμφωνία, ή αλλιώς μια συμφωνία υπό αναστολή και υπό απόρριψη ανά πάσα στιγμή. Δεν πρόκειται δηλαδή για δύο ηγέτες που δίνουν τα χέρια αφού βάλουν την υπογραφή τους πάνω σε ένα κομμάτι χαρτί και που αυτό που υπογράφουν αυτόματα δεσμεύει τις χώρες τους. Δεν πρόκειται δηλαδή για εκπροσώπους δύο λαών που συμφωνούν στην πλειοψηφία τους με αυτά που υπογράφουν οι ηγέτες τους, αλλά για δύο πολιτικούς απατεώνες που προσποιούνται τους ηγέτες καθώς την ίδια στιγμή που υπογράφουν αναγνωρίζουν ότι όχι μόνο δεν εκπροσωπούν ούτε τους λαούς ούτε και τις χώρες τους, αλλά ότι οι λαοί τους είναι διχασμένοι και μάλιστα δυσμενώς διατεθειμένοι απέναντι στη συμφωνία που οι εκπρόσωποί τους υπέγραψαν. Ξέρουν δηλαδή ότι επί μήνες ίσως και επί χρόνια αυτός ο διχασμός θα σέρνεται και θα παροξύνεται μέσα από αλληπάλληλες ανταγωνιστικές ψηφοφορίες στις δύο χώρες σε Βουλές και σε δημοψηφίσματα. Ξέρουν ότι απλά υπέγραψαν το χρονικό μιας κρίσης. Στην ουσία θα πρόκειται για μια σειρά από προγραμματισμένες κλιμακώσεις εσωτερικών συγκρούσεων και ακόμα περισσότερο εξωτερικών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων.

Γιατί δεν είναι μόνο διχασμένη η χώρα θύμα του εκβιασμού, η Δημ. της Μακεδονίας, όπως θα ήταν αναμενόμενο, είναι και η χώρα θύτης που ο βασανισμένος από τη χρεωκοπία λαός της είναι δουλεμένος έτσι εδώ και δεκαετίες από τους αντιδραστικούς που τον κυβερνάνε ώστε να πιστεύει ότι η μικρή γειτονική χώρα του κλέβει το κύρος και την αξιοπρέπεια ακόμα και αν αραιώσει το κρατικό ως όνομα μέσα σε ένα άλλο ανύπαρκο ως χθες συνθετικό όπως πχ το Βόρειο. Αυτό το αίσθημα αδικίας και ταπεινώσης, ιδιαίτερα μετά τη χρεωκοπία της χώρας μας έχει δυναμώσει τη φασιστική ιδεολογία που ασταμάτητα ενσταλάζουν στο λαό κυρίως οι

ρωσόδουλοι κάτω από την καθοδήγηση του επιδέξιου αφεντικού τους. Λέμε επιδέξια τη ρώσικη διπλωματία γιατί έχει καταφέρει να τη θεωρούν σωτήρα τους και οι εθνικιστές της Δημ. της Μακεδονίας που δεν θέλουν καμιά αλλαγή στο σκέτο Μακεδονία και οι έλληνες εθνικιστές που θέλουν κατάργηση κάθε μη ελληνικής Μακεδονίας. Αυτή η ρώσικη επιδεξιότητα συνίσταται στο ότι οι πράκτορες της Ρωσίας και στις δύο χώρες δείχνουν πάντα τους δυτικούς σαν υπεύθυνους της προδοσίας της χώρας τους.

Στην πραγματικότητα όλο το ζουμί αλλά και το κρυμμένο μυστικό αυτής της συμφωνίας βρίσκεται στη διαδικασία επικύρωσής της από τις δύο χώρες, μια διαδικασία με πολλά βήματα που είναι αδύνατο να τα καταλάβει κανείς αν δεν ανακαλύψει τη λογική της και η λογική της είναι ότι επιτρέπεται η Δημοκρατία της Μακεδονίας να ξεκινήσει τη διαδικασία ένταξής στην ΕΕ, δηλαδή τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, αλλά ποτέ να μην ξεκινήσει και ακόμα λιγότερο ποτέ να μην πραγματοποιήσει την ένταξη στο ΝΑΤΟ.

Γι αυτό το λόγο η συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ άπαξ και υπογραφεί από αυτούς τους δυο πρέπει μόνο να περάσει από τη μακεδονική Βουλή, που εύκολα θα περάσει γιατί θα χρειαστεί μια απλή πλειοψηφία που την έχει ο Ζάεφ, για να αρχίσουν άμεσα οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις από την ΕΕ. Αυτές δεν σημαίνουν αυτόματα και πλήρη ένταξη αλλά είναι ανώτερες πρακτικές σχέσεις με την ΕΕ και κυρίως εσωτερικές αλλά και εξωτερικές αλλαγές στη λειτουργία της συγκεκριμένης χώρας. Αντίθετα η διαδικασία ένταξης στο ΝΑΤΟ θα ξεκινήσει μόνο ονομαστικά αλλά στην πράξη καθόλου. Συγκεκριμένα πάλι μετά την εύκολη έγκριση της συμφωνίας από τη μακεδονική Βουλή το ΝΑΤΟ θα στείλει μια πρόσκληση για ένταξη στη Δημ. της Μακεδονίας. Για να γίνει αυτή η πρόσκληση πρέπει να έχει στείλει κάθε χώρα του ΝΑΤΟ μια επιστολή που θα εγκρίνει αυτήν την ένταξη. Αυτήν την επιστολή στο ΝΑΤΟ έχει συμφωνήσει να τη στείλει σχετικά σύντομα και η Ελλάδα. Αλλά όλες οι επιστολές οπότε και η ελληνική δεν θα έχει καμιά πρακτική ισχύ αν δεν κυρωθεί από τη Βουλή κάθε χώρας. Όμως η ελληνική Βουλή θα κυρώσει αυτήν την επιστολή μόνο αν η γειτονική χώρα έχει 1) ψηφίσει «ναι» στο δημοψήφισμα για την έγκριση της συμφωνίας Τσίπρα- Ζάεφ και, 2) που είναι το δυσκολότερο, αν έχει ψηφίσει μετά από αυτό με πλειοψηφία των 2/3 της μακεδονικής Βουλής υπέρ της αλλαγής του συντάγματος. Αυτή η πλειοψηφία των 2/ 3 είναι αδύνατη αν δεν γίνουν νέες εκλογές που ο Ζάεφ έχει δεσμευτεί ότι δεν θα κάνει σύντομα και τις οποίες είναι πολύ αμφίβολο αν είναι δυνατό να κερδίσει μαζί με τους αλβανούς εθνικιστές με τέτοια διαφορά. Αυτά όλα σημαίνουν ότι η σχέση ΕΕ -Δημ. της Μακεδονίας ξεκινάει αύριο στην πράξη χωρίς βέβαια να ολοκληρώνεται χωρίς την τελική έγκριση της συμφωνίας από την Ελλάδα κλειδοκράτορα, αλλά η σχέση με το ΝΑΤΟ μένει μόνο στα χαρτιά αν δεν ψηφιστεί από τον κλειδοκράτορα, πράγμα που μόνο μετά από πολλούς μήνες ή και χρόνια μπορεί θεωρητικά να συμβεί.

Αυτή η κεφαλαιώδης διαφορά ήρθε αρχικά στην επιφάνεια από διαρροές της κυβέρνησης προς τον τύπο, πριν από λίγες εβδομάδες. Σύμφωνα με αυτές τις διαρροές η υπόθεση με το όνομα θα προχωρούσε πρώτα με

την ΕΕ και στο τέλος με το ΝΑΤΟ. Κάτω από την κατακραυγή των σοβινιστών η κυβέρνηση απέσυρε αυτό το σχέδιο και έκρυψε πίσω από πιο ασαφείς διατυπώσεις τη διαφορά στις διαδικασίες ένταξης μεταξύ ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Η διαφορά ανάμεσα στις δύο αυτές διαδικασίες οφείλεται αποκλειστικά σε ένα πράγμα: στο ότι η Ρωσία θέλει την ευρωπαϊκή εμπλοκή στη Δημοκρατία της Μακεδονίας αλλά όχι την εμπλοκή του ΝΑΤΟ σε αυτήν. Αυτό γιατί η Ευρώπη, ιδιαίτερα μετά τις ιταλικές εκλογές, είναι ιδιαίτερα διαβρωμένη από τη ρώσικη διπλωματία και τη ρώσικη πολιτική τόσο σε θεσμικό επίπεδο (Κομισιόν των Γιουνκέρ, Μογκερίνι και Γιουρογκρουπ των Σεντένο και Σολτς) όσο και σε επίπεδο ανώτατων κρατικών ηγεσιών. Σύσσωμες οι κυβερνήσεις και αντιπολιτεύσεις Ελλάδας και Κύπρου, Γερμανία των Μέρκελ-Στάϊνμάγερ, Ιταλία της Λέγκα και των Πέντε αστέρων, Αυστρία του Κουρτζ, Ουγγαρία του Ορμπάν, Ισπανία και Πορτογαλία στα χέρια ρωσόφιλων προθυπουργών, ενώ η μοναδική σήμερα οικονομικά και κυρίως στρατιωτικά ισχυρή αντιπολιτική χώρα της Ευρώπης, η Αγγλία, είναι εκτός ΕΕ. Μια τόσο διαβρωμένη από τη Ρωσία αλλά και για αυτό το λόγο μισοδιασπασμένη ΕΕ είναι ιδανικό εργαλείο για καταστροφικές μαλάξεις στη γειτονική χώρα μέχρι να συμπιεστεί τόσο πολύ η εκεί η πατριωτική της αντιπολίτευση ώστε να καταφύγει εξοργισμένη με την Ευρώπη στην αγκαλιά των χειρότερων σοβινιστών της που είναι ήδη υποχείρια του χίτλερ Πούτιν. Στο μεταξύ οι διάφοροι Γιουνκέρ, Μογκερίνι, Μέρκελ και Σία θα φροντίζουν να μοιράζουν λεφτά και πολιτική επιρροή στους υποτιθέμενους ευρωπαίους φίλους του ρωσόδουλου Ζάεφ με τους οποίους η Γκάτζπρωμ ήδη κάνει μεγάλες μπιζνες και άγρια πολιτική διείσδυση.

Αντίθετα η πούτινική Ρωσία παρά την υποτακτική της προεδρία Τραμπ, που την κέρδισε με καλο-οργανωμένο ρεσάλτο στο κέντρο της σαπισμένης ιμπεριαλιστικής αμερικάνικης πολιτικής, έχει σήμερα σαν μόνο της άμεσα υπολογίσιμο στρατιωτικό και εν μέρει πολιτικό αντίπαλο στην ευρωπαϊκή ήπειρο το ΝΑΤΟ. Το ΝΑΤΟ βρίσκεται στην κύρια πλευρά κάτω από την στρατιωτική ηγεσία των ΗΠΑ, που ακόμα δεν την ελέγχει ο Τραμπ, καθώς και κάτω από την ηγεσία εκείνων των τάσεων μέσα στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που αντιλαμβάνονται μετά την Κριμαία και την Γεωργία σαν κύρια για την ΕΕ τη ρώσικη απειλή. Βεβαίως τα όπλα τα κινεί η πολιτική και η πολιτική είναι στα χέρια των δυτικών υφισταμένων ιμπεριαλιστών που προς πολύ μεγάλη τέρψη του ρωσοκινεζικού άξονα βλέπουν την κύρια απειλή τους όχι από αυτόν αλλά από τους μικρομεσαίους φασισμούς του τρίτου κόσμου. Αυτοί οι ιμπεριαλιστές χρησιμοποιούν το ΝΑΤΟ στις πιο άδικες και τις πιο καταστροφικές για τους λαούς του τρίτου κόσμου και τελικά για τους λαούς της Ευρώπης επεμβάσεις. Αυτό είναι το λεγόμενο «Νότιο ΝΑΤΟ» (σε αντίθεση με το Βόρειο ΝΑΤΟ) για το οποίο μιλάει με τόση τρυφερότητα ο Κοτζιάς και στο οποίο βέβαια συμμετέχει με αξιοζήλευτη προθυμία η πολιτικά ρωσοκρατούμενη Ελλάδα.

Όστόσο Βόρειο ή Νότιο το ΝΑΤΟ, για μια μικρή, περικυκλωμένη από άρρωστους σοβινισμούς και απειλούμενη με διαμελισμό βαλκανική χώρα σαν την Δημ. της Μακεδονίας η ένταξή της σε αυτό λειτουργεί στη συνείδηση του λαού της σαν παράγοντας ασφάλειας, πράγμα που καθυστερεί την

απορρόφησή της από το ρωσοκινεζικό ευρασιατικό άξονα πράγμα . Αυτό εξοργίζει το Κρεμλίνο, όπως το απέδειξε η πραξικοπηματική αντίδρασή του στην ένταξη του Μαυροβουνίου στο ΝΑΤΟ.

Γι αυτό όσα ονόματα και αν αλλάξει η γειτονική χώρα δεν μπαίνει με πρακτικά ουσιαστικά βήματα στο ΝΑΤΟ δηλαδή με την έγκριση της Ελλάδας. Η απόδειξη βρίσκεται στα ίδια τα γεγονότα. Η γειτονική χώρα πρωτοδέχθηκε να αλλάξει το όνομά της σε ΦΥΡΟΜ κυρίως για να μπορεί να μπει στο ΝΑΤΟ βάσει της προσωρινής συμφωνίας. Όταν όμως ήρθε η ώρα για να γίνει αυτό η Ελλάδα, τότε του Καραμανλή, έβαλε βέτο και μάλιστα για αυτό το λόγο καταδικάστηκε από το ευρωπαϊκό δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γι αυτό το λόγο άλλωστε ακούει κανείς να επαναλαμβάνεται διαρκώς η φράση ότι η ελληνική Βουλή δεν θα ψηφίσει ένταξη στο ΝΑΤΟ αν δεν ικανοποιηθεί και η πιο «μικρή λεπτομέρεια» στην απροσδιόριστη ακόμα στα σημεία της διαδικασία συμμόρφωσης της γειτονικής χώρας στη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Άλλωστε για αυτό το σκοπό φροντίζει η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ να διατηρούν καυτή την αποστροφή του έθνους αλλά και τη δυσπιστία αντίστοιχα στη συμφωνία που μόλις υπέγραψε ο υποτιθέμενος ηγέτης της χώρας. Είναι μάλιστα εντελώς χαρακτηριστικό για το πόσο αδιάφορο είναι το πολιτικό καθεστώς στο ζήτημα του ονόματος καθ' εαυτού, το ότι η κυβέρνηση, χωρίς καν να αποχωρήσουν οι ΑΝΕΛ από μέσα της, αποδέχτηκε το όνομα με το Μακεδονία σαν συνθετικό από τώρα δηλαδή με τις υπογραφές Τσίπρα-Ζάεφ μόνο, δηλαδή δίχως την προηγούμενη επικύρωση της συμφωνίας. Που σημαίνει ότι αυτό το όνομα θα μπορεί να χρησιμοποιείται από τώρα

Συνέχεια στη σελ. 10

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΣΚΟ: ΑΠΟ ΤΙΣ ΞΑΦΝΙΚΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΕΠΕΛΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΞΑΦΝΙΚΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΠΡΟΔΟΣΙΕΣ

Δεν υπάρχει τίποτα πιο εξαιρετικό από την άποψη της ταξικής συνδικαλιστικής πάλης από μια αποφασιστική απεργία μεγάλης διάρκειας στο εργασιακό γκέτο της ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι του Πειραιά και πιο ειδικά στις προβλήτες 2 και 3, του Σταθμού Εμπορευματοκιβωτίων, του λεγόμενου ΣΕΜΠΟ. Εκεί η ΚΟΣΚΟ έχει κυριαρχία σε όλα τα επίπεδα, οικονομικό, λειτουργικό, συνδικαλιστικό, ενώ στα άλλα τμήματα του λιμανιού, δηλαδή στους χώρους που τελευταία αγόρασε, όπως στην προβλήτα 1 του ΣΕΜΠΟ δεν έχει ακόμα πλήρη συνδικαλιστική κυριαρχία. Μόνο μια παράταξη απεργία μπορεί να κάμψει το κινέζικο φασιστικό κράτος που με την κάλυψη όλου του επίσημου πολιτικού κόσμου έχει επιβάλει όρους αντερρατικού γκέτο στο χώρο που ελέγχει απόλυτα.

Μια τέτοια απεργία φάνηκε πως ξεκίνησε πριν λίγες μέρες κάτω από την ηγεσία του ΠΑΜΕ που ουσιαστικά απλά παρακολουθεί την υπερεκμετάλλευση στις προβλήτες 2 και 3, το οποίο δηλαδή ως χθες και επί 4 ολόκληρα χρόνια δεν έχει κάνει ουσιαστικά τίποτα για να αλλάξει τις χαμηλές αμοιβές, τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, τις κλεμμένες υπερωρίες, το απλήρωτο διαρκές StandBy και την πρακτικά ανύπαρκτη συνδικαλιστική δημοκρατία του κινέζικου γκέτο. Αυτή η συνδικαλιστική «επίβλεψη» του ΠΑΜΕ γίνεται μέσα από ένα σωματείο που λέγεται ΕΝΕΔΕΠ το οποίο συστάθηκε ύστερα από τη μία και μοναδική απεργία που έχει γίνει στις προβλήτες της Κόσκο εδώ και 4 χρόνια αποκλειστικά για τα ζητήματα των εργαζομένων στις προβλήτες 2 και 3 και όχι για τη συμμετοχή στις γραφειοκρατικές τελετές που λέγονται 24ωρες πρωτομαγίες και πανελλαδικές απεργίες.

Λέμε τώρα ότι η απεργία «φάνηκε πως ξεκίνησε» γιατί τρεις μέρες αφότου ξεκίνησε, και μάλιστα με πλήρη υποστήριξη και μαζική συμμετοχή από τους εργαζόμενους του γκέτο, διακόπηκε με πρόταση της ηγεσίας του, δηλαδή του ΠΑΜΕ, για να υπάρξει «ανασύνταξη και καλύτερη προετοιμασία» και ξανάρχισε πάλι στις 6 του Ιούνη για μια μέρα μόνο και μετά διακόπηκε ξανά μόνο και μόνο επειδή «η εργοδοσία αποδέχτηκε να ξεκινήσουν οι συζητήσεις για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης, ενώ εργοδοσία και συναρμόδια υπουργεία δεσμεύτηκαν επίσης για την αναγνώριση και ένταξη των λιμενεργατών στα ΒΑΕ», όπως αναφέρει ο Ριζοσπάστης (αναφέρεται στα υπουργεία Ναυτιλίας και Εργασίας, <https://www.rizospastis.gr/page.do?publDate=7/6/2018&pageNo=12>). Δηλαδή μια απεργία που έπρεπε να έχει ξεκινήσει εδώ και 4 χρόνια και να έχει διάρκειας και βάθος έληξε μετά από 4 μέρες με διακοπές ύστερα από υποσχέσεις για να ξεκινήσει μία «διαπραγματευτική διαδικασία» που το πιο βασικό που προτάθηκε είναι τα βαριά και ανθυγιεινά, ένα αίτημα που αφορά την απόσυρση της εργατικής δύναμης που είναι η μόνη ρεβιζιονισμός στους εργάτες.

Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι αυτή η περιέργη εγκατάλειψη μιας απεργίας που μόλις άρχισε ενός υπερεκμεταλλεμένου κλάδου αντιστοιχούσε σε κάποιες ειδικές δυσκολίες της απεργίας ή σε μεγάλες εξωτερικές πιέσεις όπως είναι οι δικαστικές αποφάσεις που βγάλανε παράνομη την αρχική τριήμερη απεργία. Όμως τόσες και τόσες απεργίες έχει πραγματοποιήσει το ΠΑΜΕ στο λιμάνι χωρίς να σταματάει ύστερα από δικαστικές αποφάσεις και μάλιστα απεργίες εβδομάδων και μηνών εργαζομένων με πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα και ασύλληπτα ψηλούς για οποιονδήποτε άλλο εργάτη μισθούς. Επίσης είμαστε σε θέση να ξέρουμε ότι δεν υπήρχε κανένα ρεύμα διακοπής της απεργίας από τη βάση των εργατών, αντίθετα υπήρχε συσσωρευμένη οργή για την εργοδοσία και πλήρης υποστήριξη των βασικών αιτημάτων που είναι η αύξηση των μισθών, η πληρωμή υπερωριών, η έλλειψη ασφάλειας στη δουλειά ενώ δεν είχε προωθηθεί το πολύ βασικό αίτημα να καταργηθεί το υποχρεωτικό και ουσιαστικά απλήρωτο standby, δηλαδή το να είναι υποχρεωμένος ο εργαζόμενος όποτε τον φωνάζει η εταιρία, όπου και να βρίσκεται και ότι και να κάνει να τρέχει να δουλέψει. Επίσης δεν είχε προλάβει να τραβήξει η απεργία σε

μάκρος ώστε να υπάρχουν άμεσες υλικές συνέπειες για τη ζωή των εργατών ενώ οι μέρες της απεργίας ήταν καλυμμένες από τη ΓΣΕΕ αρχικά και από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά στη συνέχεια και δεν υπήρξε μια τρομοκρατία που να είναι κινέζικου τύπου, δηλαδή να συνοδεύεται από απώλειες ή ανοιχτές απειλές απόλυσης των εργατών. Τέλος τα λίγα χτυπήματα που πρόλαβαν και δόθηκαν ήταν από το νεοδημοκρατικό κυρίως τύπο και από τους άφθονους μέσα στην αστική τάξη φίλους της Κίνας και του γκέτο της που μισούν τις απεργίες των ΔΕΚΟ και των κνιτών στο λιμάνι όχι σαν κυβερνητικά και γραφειοκρατικά αντιλαϊκά μικροπραξικοπήματα που συνήθως ήταν, αλλά σαν πραγματικές ταξικές απεργίες.

Στην πραγματικότητα είναι ακριβώς στη στάση της απέναντι στον Τύπο, κυρίως απέναντι στην τηλεόραση, δηλαδή στο επίπεδο της ενημέρωσης του λαού, που αποκαλύπτεται ότι κάτι πολύ σάπιο υπήρχε στη στάση του ψευτοΚΚΕ σε αυτήν την απεργία. Πρόκειται για το ότι η ηγεσία του σωματείου δεν κάλεσε ποτέ ΟΛΑ τα κανάλια και τις εφημερίδες να έρθουν στον χώρο της απεργίας και δεν έδωσε καμιά συνέντευξη τύπου για να κάνει γνωστό το γκέτο της ΚΟΣΚΟ στον ελληνικό λαό και να βρει μέσα ειδικά στον εργαζόμενο λαό τη μεγαλύτερη υποστήριξη που θα μπορούσε να βρει απεργία όχι για μέρες αλλά για βδομάδες ολόκληρες ώστε το γκέτο να τελειώσει μια και καλή. Έτσι, έχει αφήσει τα ΜΜΕ και τους φορείς που είναι φιλικό στην ΚΟΣΚΟ να μιλάνε ενάντια στην απεργία για τα προβλήματα που δημιουργεί στη λειτουργία του λιμανιού, και βασικά κυρίως στην ΚΟΣΚΟ, και να μην μαθαίνει ο ελληνικός λαός το όργιο στις προβλήτες, κυρίως τις πολύ χαμηλές αμοιβές για την εξαντλητική και πολύ επικίνδυνη δουλειά που κάνουν, τις απλήρωτες υπερωρίες, την απόλυτη υποχρέωσή τους για μόνιμο απλήρωτο standby, την ανυπαρξία κανονικής ιατρικής βοήθειας σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος, και την απειλή άμεσης απόλυσης για οποιαδήποτε ατομική διαμαρτυρία.

Ήδη εργάτες της ΚΟΣΚΟ που ήρθαμε σε επαφή έκφρασαν τη διαφωνία τους με την τακτική του σωματείου στο ζήτημα των καναλιών. Ούτε θα μπορούσαν να ισχυριστούν οι επικεφαλής της απεργίας ότι δεν είχαν στη διάθεση τους κανάλια να μιλήσουν αφού ο ΣΥΡΙΖΑ, έκφρασε ανοιχτά την υποστήριξή του στην απεργία, πράγμα που δεν θα μπορούσε να κάνει αν έκλεινε ταυτόχρονα σε αυτούς την κρατική τηλεόραση.

Αν συνδυάσουμε όλα αυτά τα στοιχεία δεν μπορούμε παρά να εκτιμάμε ότι και τώρα οι επικεφαλής της ΕΝΕΔΕΠ δεν θέλουν να αλλάξουν ουσιαστικά την κατάσταση στο γκέτο της ΚΟΣΚΟ και ότι ο βαθύτερος στόχος της τελευταίας τους κινητοποίησης δεν θα είναι διαφορετικής φύσης από εκείνη της απεργίας λίγων ωρών που έκανε το ΠΑΜΕ σε συνεργασία με τους χρυσαυγίτες το 2014 στις προβλήτες 2 και 3 (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/%CF%83%CE%B1%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%84%CE%B1%CE%B6-%E2%80%93%CF%81%CF%89%CF%83%CE%BF%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B5%CE%B6%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B9%CF%83%CE%B4%CF%85%CF%83%CE%B7/item/390->). Θυμίζουμε ότι εκείνη η πρόωρα σταματημένη απεργία ενώ δεν είχε κανένα κέρδος για τους

εργάτες πέτυχε να πάρει η ΚΟΣΚΟ όλο τον ΟΛΠ! Όπως αποδείχτηκε λίγο αργότερα, το δευτεροβάθμιο σωματείο των περισσότερων εργαζομένων στον ΟΛΠ και στον ΟΛΘ (στο λιμάνι Θεσσαλονίκης), που λέγεται ΟΜΥΛΕ (και που δεν ελέγχεται ως και τα σήμερα από το ψευτοΚΚΕ), είχε προσφύγει στην ΕΕ κατά της επέκτασης της ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι επειδή η ΚΟΣΚΟ στο μοναδικό τότε κομμάτι του λιμανιού του Πειραιά που έλεγχε, δηλαδή τις προβλήτες 2 και 3 δεν εφαρμόζε το συνδικαλιστικό δικαίο της ΕΕ. Μόνο αν η ΚΟΣΚΟ αποδείκνυε στην ΕΕ με κάποιο τρόπο ότι η καταγγελία της ΟΜΥΛΕ δεν έστεκε θα μπορούσε να αγοράσει τον ΟΛΠ. Η απόδειξη ήρθε, ή μάλλον σκηνοθετήθηκε, σύντομα. Ήταν ακριβώς η ολιγόωρη απεργία μαΐμου του 2014 που έγινε από το ΠΑΜΕ μόνο και μόνο για να τηρηθούν τα προσχήματα χωρίς να αλλάξει τίποτα απολύτως για τους εργάτες στο κινέζικο κρατικό γκέτο. Το μόνο που άλλαξε ήταν ότι το ψευτοΚΚΕ σε ανταμοιβή των καλών υπηρεσιών του προς την ΚΟΣΚΟ έλεγξε αμέσως το σωματείο ΕΝΕΔΕΠ που στήθηκε τότε στις προβλήτες 2 και 3, και το οποίο αποφάσισε ξαφνικά φέτος να το ξανακινητοποιήσει για μια κάπως μεγαλύτερη απεργία, πέρα από τις δυο τρεις 24ωρες τελετουργικές.

Δεν μπορούμε λοιπόν καμιά εμπιστοσύνη να δώσουμε σε αυτούς τους αντερράτες επικεφαλής του ΠΑΜΕ που κάνουν απεργίες μόνο όταν είναι να κλείσουν κάποιο εργοστάσιο που δεν ανήκει σε ανατολικά αφεντικά δηλαδή ντόπιους ή ρωσοκινέζους κρατικοολιγάρχες. Αντίθετα πρέπει να αναζητούμε τα συγκεκριμένα σχέδια τους ώστε να τους εμποδίζουμε να πουλήσουν για μια ακόμα φορά τα δίκαια και ώριμα αιτήματα που εκφράσανε οι εργάτες του κινέζικου ΣΕΜΠΟ και για τα οποία τους ακολούθησαν στη σύντομη απεργία. Για να μην ξαναπάθουν τα ίδια με το 2014 οι εργαζόμενοι οφείλουν να απαιτούν από την ηγεσία τους ένα πράγμα: δημοκρατικές τακτικές γενικές συνελεύσεις στις οποίες να γίνεται λεπτομερειακή ενημέρωση από την ηγεσία της ΕΝΕΔΕΠ για το τι διαμερίζεται στις συζητήσεις με τα υπουργεία και, κυρίως με την εργοδοσία στις διαπραγματεύσεις που έχουν εξαγγελθεί για μετά τις 12 του Ιούνη.

Το ποιος είναι ο συγκεκριμένος στόχος αυτής της ηγεσίας με τη σύντομη διακοπτόμενη απεργία που καθοδήγησε θα το μάθουμε σίγουρα στο δρόμο, αλλά αξίζει από τώρα να κάνουμε κάποιες υποθέσεις. Προς το παρόν πρέπει να σκεφτόμαστε πως θα μπορούσε και αυτή τη φορά να χρησιμοποιηθεί προς όφελος της ΚΟΣΚΟ μια απεργία που κόβεται πρόωρα και δεν συνεχίζεται μέχρι να ικανοποιηθούν στοιχειωδώς κάποια από τα βασικά αιτήματα των απεργών.

Εδώ πρέπει να ξεκινήσουμε από το άμεσο και βασικό πρόβλημα της ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι σε ότι αφορά την εκμετάλλευση των εργαζομένων της. Πιστεύουμε ότι αυτό το πρόβλημα είναι ότι αυτή τη στιγμή η ΚΟΣΚΟ έχει μόνο έναν εργατικό χώρο στον οποίο εφαρμόζει τους φασιστικούς εργασιακούς της όρους, δηλαδή τις προβλήτες 2 και 3. Αντίθετα σε όλο τον άλλο χώρο του λιμανιού και ειδικά στην συνορεύουσα με τις 2 και 3 προβλήτα 1, υπάρχουν ακόμα τα παλιά σωματεία που δουλεύουν με τους προηγούμενους όρους μιας ΔΕΚΟ, δηλαδή η πρωτοβάθμια Ένωση Μόνιμων και Δοκίμων Λιμενεργατών, που θα τη λέμε για συντομία Ένωση και η μεγαλύτερη η δευτεροβάθμια ΟΜΥΛΕ. Η ΟΜΥΛΕ είναι αυτή που έκασε στο μάτι των κινέζων κρατικομονοπωλιστών αφεντικών όλα τα προηγούμενα χρόνια και έμεινε όρθια ως το τέλος στην πάλη να μην τους δοθεί το λιμάνι. Τελικά πλήρωσε αυτήν την επιμονή με το να απομονωθεί από όλα τα κόμματα, πλην της ΟΑΚΚΕ, και να υπονομευτεί από το ψευτοΚΚΕ, ώστε οι κινητοποιήσεις της να απομαζικοποιηθούν και η ΚΟΣΚΟ να πάρει το λιμάνι. Παρόλα αυτά ο παλιός, δημοκρατικός στην κύρια πλευρά συνδικαλισμός της ΟΜΥΛΕ και

της Ένωσης (που βρίσκεται από όσο γνωρίζουμε κάτω από την επιρροή των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΛΑΕ) υπάρχουν ακόμα στο υπόλοιπο λιμάνι. Η Ένωση είχε στηρίξει την ΟΜΥΛΕ στις κινητοποιήσεις του 2016, αλλά την εγκατέλειψε σε μια κρίσιμη στιγμή (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/686->), ενώ τελευταία φαίνεται ότι την πλευρίζει το ΠΑΜΕ. Το σίγουρο είναι ότι δημοκρατικός και φασιστικός συνδικαλισμός δεν χωράνε για πολύ στον ίδιο χώρο δουλειάς και μάλιστα κάτω από το ίδιο φασιστικό αφεντικό.

Ιδιαίτερα θα πρέπει να εξόργισε την ΚΟΣΚΟ το γεγονός ότι υποχρεώθηκε να υπογράψει το Γενάρη του 2018 νέα Γενική Συλλογική Σύμβαση εργασίας κάτω από επιμονή της ΟΜΥΛΕ. Σύμφωνα με την οποία όλοι οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ θα παίρνουν μισθούς που αρχίζουν από τα 1100 και φτάνουν τα 2700 Ευρώ το μήνα. Αυτοί οι μισθοί ήταν πιο κάτω από τους προηγούμενους του ΟΛΠ, αλλά ήταν σπουδαίοι για έναν ΟΛΠ που ανήκει στην ΚΟΣΚΟ με ένα νικημένο σωματείο που βρέθηκε ξαφνικά σε κατεχόμενο έδαφος. Το ΠΑΜΕ για να τσακίσει την ενοχλητική για αυτό ηγεσία της ΟΜΥΛΕ την κατήγγειλε με πάθος για μεγάλο πούλημα. Το θράσος του σοσιαλφασισμού είναι ασύλληπτο. Γιατί την ίδια ώρα που έκανε αυτήν την καταγγελία το ΠΑΜΕ, το σωματείο του στην ΚΟΣΚΟ, η ΕΝΕΔΕΠ, επέτρεπε -χωρίς να κάνει όπως είπαμε κανέναν ουσιαστικό απεργιακό αγώνα- μισθούς 600 Ευρώ, και όλα τα άλλα αίση που περιγράψαμε. Αυτό είναι το βασικό εργασιακό καθεστώς της ΚΟΣΚΟ με την εξαίρεση των ειδικευμένων εργατών που δουλεύουν τους γεραμούς και ζουν την ίδια κόλαση με τους προηγούμενους μόνο που παίρνουν 1100 Ευρώ. Επίσης υπάρχει και μια μειοψηφία υπαλλήλων που δουλεύουν σαν διοικητικό προσωπικό στα γραφεία και πληρώνονται με 1200 και πιο ξεκούραστη αλλά σε συνθήκες ψυχολογικής καταπίεσης δουλειά.

Από όλους τους εργαζόμενους της ΚΟΣΚΟ μόνο οι τελευταίοι ανήκουν επίσημα στην ίδια την ΚΟΣΚΟ. Όλοι οι άλλοι ανήκουν σε μια εταιρία την D-Port που έχει αναλάβει από την ΚΟΣΚΟ την εξής και μόνη δουλειά: να αναθέτει σε διάφορους υπεργολάβους, μικρούς και μεγάλους να προσλαμβάνουν τους εργάτες. Η D-Port και οι εργολάβοι είναι απλά μεσάζοντες που αγοράζουν εργατικό δυναμικό για λογαριασμό της ΚΟΣΚΟ, το οποίο δυναμικό πληρώνεται κανονικά από την ΚΟΣΚΟ. Αυτό το σχήμα το διάλεξε η ΚΟΣΚΟ για να εμφανίζεται στα μάτια των εργατών των ΣΕΜΠΟ και πιο πολύ στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας ότι η ίδια είναι καλό αφεντικό αλλά φαίνε οι έλληνες εργολάβοι για την υπερεκμετάλλευση των εργατών. Μάλιστα η υποκρισία της ΚΟΣΚΟ έφτασε το 2014 στο σημείο να εμφανιστεί στην τότε απεργία των 6 ωρών σαν μεσολαβητής μεταξής απεργών και εργολάβων! Το νεοσύστατο τότε σωματείο δέχτηκε εκείνη τη «μεσολάβηση» οπότε άφησε αυτήν την απάτη να πλανάται.

Όταν ρωτάει κανείς ως τώρα τα μέλη του ψευτοΚΚΕ και του ΠΑΜΕ γιατί επιτρέπουν τέτοια ανισότητα ανάμεσα στους εργαζόμενους της ΚΟΣΚΟ και στους ΟΛΠ απαντούν ότι δεν είναι ευθύνη τους γιατί η ΚΟΣΚΟ είναι ιδιωτική (στην πραγματικότητα είναι κρατική κινέζικη) ενώ ο ΟΛΠ έχει τις παλιές συμβάσεις των ΔΕΚΟ. Όμως από την ώρα που η ΚΟΣΚΟ πήρε όλο τον ΟΛΠ υπήρχαν και υπάρχουν δύο μόνο δρόμοι για το συνδικαλισμό του λιμανιού: είτε η ΚΟΣΚΟ με τη βοήθεια της ηγεσίας της ΕΝΕΔΕΠ θα απορροφήσει τα σωματεία του ΟΛΠ, δηλαδή την Ένωση και την ΟΜΥΛΕ, είτε οι τελευταίες και κυρίως η με καλύτερη σύμβαση ΟΜΥΛΕ θα επιβάλουν τελικά στο γκέτο της ΚΟΣΚΟ το δικό τους καλύτερο εργασιακό και συνδικαλιστικό καθεστώς.

Το δεύτερο είναι θανάσιμη απειλή για την

Η Λεηλασία των ηλεκτρικών δικτύων από τους κινέζους νεοαποικιοκράτες

Οι νεοταγματασφαλίτες παλεύουν για να πάρουν οι κινέζοι την ηλεκτρική διασύνδεση Κρήτη-Αττική και να ελέγξουν τα διευρωπαϊκά δίκτυα αδιαφορώντας για τον κίνδυνο black out στην Κρήτη

Στο άρθρο του Ιουνίου 2017 «*Η αποικιοκρατική παραχώρηση του ΑΔΜΗΕ στο κινέζικο κρατικό μονοπώλιο*» αποκαλύψαμε ότι ενώ η κυβέρνηση ελέγχει το 51% του (Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας) παραχώρησε στο κινέζικο μονοπώλιο τον έλεγχο του ΑΔΜΗΕ παρόλο που αυτό αγόρασε κοψοχρονιά μόνο το 24%. Έτσι σύσσωμο το αγορασμένο από τη Ρωσία πολιτικό διακομματικό απαρτά εξασφάλισε την αποικιοκρατικού τύπου ηλεκτρική εκμετάλλευση της χώρας και τη γεωπολιτική διείσδυση του ρωσοκινέζικου νεοαποικιοκρατικού άξονα στη νοτιοανατολική Ευρώπη και στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Πρόκειται για περιοχές που διασυνδέονται ή που πρόκειται να διασυνδεθούν με ηλεκτρικές γραμμές μεταφοράς με τη χώρα μας. Και μιλάμε για ρωσοκινέζικη διείσδυση γιατί σε πρώτη επιφανειακή ανάγνωση είναι το οικονομικά πανίσχυρο κινέζικο κράτος που αγοράζει, όμως αυτό το κράτος στην Ελλάδα δεν κάνει βήμα δίχως την έγκριση του ηγεμονικού στα πολιτικά πράγματα ρώσικου παράγοντα.

Συγκεκριμένα: Η κυβέρνηση παραχώρησε στην κρατική κινέζικη State Grid το δικαίωμα βέτο για την επιλογή του διευθύνοντος Συμβούλου που είναι ταυτόχρονα και πρόεδρος, δίνοντάς της ακόμα τη θέση του αναπληρωτή του και του οικονομικού διευθυντή καθώς και τον απόλυτο έλεγχο της παραγωγικής δραστηριότητας του ΑΔΜΗΕ. Στο άρθρο που αναφέραμε προηγούμενα γράφαμε ότι: «*Η συμφωνία κυβέρνησης State Grid δίνει επίσης τον έλεγχο της παραγωγικής δραστηριότητας του ΑΔΜΗΕ στους κινέζους με: 1) το δικαίωμα τροποποίησης ανανέωσης ή ακύρωσης οποιασδήποτε σημαντικής άδειας του ΑΔΜΗΕ και 2) με το δικαίωμα έγκρισης κάθε νέας επένδυσης, της μελέτης, της δαπάνης, την έγκριση κοινοπραξίας, των συνεργασιών με άλλες τεχνικές επιχειρήσεις και επενδυτές. Η State Grid Hellas θα εγκρίνει και την τραπεζική χρηματοδότηση, τις γγγυήσεις κλπ. Έτσι και το μικρότερο έργο, μια νέα γραμμή τροφοδότησης μιας πόλης, ενός χωριού, μια επιχείρησης, μιας βιομηχανίας εξαρτάται από τους κινέζους του 24%!!!*» Ακόμα και το στρατηγικό Πρόγραμμα Δεκαετούς Ανάπτυξης των δικτύων της χώρας που θα πραγματοποιηθεί σε εθνικό και διεθνές επίπεδο πρέπει να εγκριθεί από την State Grid Hellas. Έτσι σε κάθε εικονικό διαγωνισμό του ΑΔΜΗΕ που θα στήνει κάθε κυβέρνηση λακέδων, όπως αυτή εδώ, μαζί με την State Grid θα μπορούν «νόμιμα» οι κινέζοι να μην εγκρίνουν τον επενδυτή για να εκτελέσουν οι ίδιοι το έργο».

Κάθε χώρα της ΕΕ κατασκευάζει και λειτουργεί τα ηλεκτρικά της δίκτυα ως μέρος του ενιαίου ευρωπαϊκού δικτύου. Οπότε παραχωρώντας η κυβέρνηση, με τη συμφωνία των κομμάτων, τον έλεγχο του ΑΔΜΗΕ στο κινέζικο κρατικό μονοπώλιο, του έδωσε πάνω απ' όλα το δικαίωμα να απορρίπτει την ευρωπαϊκή δικτυακή και συνολικά την ενεργειακή της πολιτική και να εκβιάζει την ΕΕ!!! Την ευθύνη του σαμποτάζ της δικτυακής-ενεργειακής ευρωπαϊκής πολιτικής, την αποικιοκρατικού τύπου εκμετάλλευση της χώρας μας και τη διείσδυσή του κινέζικου μονοπώλιου στον ευρύτερη περιοχή την αναλαμβάνει η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση αφού εμ-

φανίζεται να ελέγχει το 51% του ΑΔΜΗΕ, με διοικητικό συμβούλιο στο οποίο έχει την πλειοψηφία, τυπικά και μόνο, αφού έχει εκχωρήσει τις αποφάσεις στους κινέζους.

Παράδειγμα η άρνηση του ΑΔΜΗΕ να αναγνωρίσει τον ευρωπαϊκό φορέα κατασκευής της ηλεκτρικής γραμμής Ισραήλ-Κύπρος-Κρήτη-Αττική που είναι ένα ευρωπαϊκό Έργο Κοινού Ενδιαφέροντος (PCI) από το σύνολο των 195 έργων που ανακοίνωσε επίσημα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 18 Νοεμβρίου του 2015 μετά από διεργασίες δύο ετών. Το όνομα του έργου είναι EuroAsia Interconnector και ο φορέας κατασκευής του πήρε το ίδιο όνομα. Ο λόγος που ο ΑΔΜΗΕ ακυρώνει την ευρωπαϊκή πολιτική είναι ότι θέλει να δώσει το έργο στους κινέζους και απαιτεί να είναι αυτός ο υπεύθυνος φορέας κατασκευής της σύνδεσης Κρήτη-Αττική για να ελέγχει το κινέζικο κρατικό μονοπώλιο ολόκληρο τον αγωγό. Οπότε ο διεθνής – ευρωπαϊκός αγωγός που δίνει τέλος στην ενεργειακή απομόνωση της Κύπρου και της Κρήτης ακυρώνεται. Πρόκειται για απόλυτη απόρριψη τη ευρωπαϊκής πολιτικής αφού «*Για να συμπεριληφθεί στον κατάλογο, ένα έργο πρέπει να αποδίδει σημαντικά οφέλη σε τουλάχιστον δύο κράτη μέλη.....*» (Ετήσια έκθεση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας Κύπρου 2016). Όμοια ακυρώνονται έτσι και οι οπτικές ίνες που θα ποντιστούν παράλληλα με τον αγωγό και θα συνδέουν την Ευρώπη με την Ασία.

Στις 12 Ιουνίου συναντήθηκαν στην Αθήνα, στα γραφεία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας ΡΑΕ, ο ΑΔΜΗΕ, η ΡΑΕ Κύπρου, εκπρόσωπος τη Κομισιόν και εκπρόσωποι του Οργανισμού Συνεργασίας Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) για το σαμποτάρισμα του έργου από τον ΑΔΜΗΕ. Η νέα συνάντηση ορίστηκε σε δέκα ημέρες. Να σημειωθεί ότι ο ευρωπαϊκός φορέας υλοποίησης του έργου EuroAsia Interconnector βάζει όριο παράδοσης για την σύνδεση Κρήτη-Αττική το 2021 ενώ ο ΑΔΜΗΕ το 2023. Εν τω μεταξύ με την καθυστέρηση αυτή έρχεται το 2020 το μπλακ-άουτ στην Κρήτη, λόγω της υποχρεωτικής απόσυρσης των παλιών πετρελαιοκινών μονάδων του νησιού. Οι προδότες όμως επιμένουν να πάρει το έργο ο ΑΔΜΗΕ αδιαφορώντας για την επερχόμενη καταστροφή. Ο αρμόδιος για τον ΑΔΜΗΕ υπουργός Περιβάλλοντος-Ενέργειας Σταθάκης, ανακίνησε στο 15ο Περιφερειακό Συνέδριο, στις αρχές Ιουνίου, λίγες ημέρες πριν την συνάντηση στις 12 Ιουνίου, τη θέση της κυβέρνησης ότι ο ΑΔΜΗΕ επιμένει σε χρόνο παράδοσης το 2023.

Τα ΕΚΕ είναι έργα που «*θα συμβάλουν στην επίτευξη των ενεργειακών και κλιματικών ευρωπαϊκών στόχων και θα επιτρέψουν τη σταδιακή οικοδόμηση της Ενεργειακής Ένωσης με την ολοκλήρωση των ενεργειακών αγορών στην Ευρώπη, ενώ θα επιτρέψουν παράλληλα τον τερματισμό της ενεργειακής απομόνωσης ορισμένων κρατών μελών..... Τα ΕΚΕ επωφελούνται από ταχείες διαδικασίες αδειοδότησης και ευνοϊκότερες ρυθμίσεις, ενώ μπορούν να είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική στήριξη από τον μηχανισμό «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF).*» Ετήσια έκθεση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας Κύπρου 2016 (παρ 2.2)

Θυμίζουμε εδώ το πελώριο σαμποτάζ που έγινε από ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ για πολλά χρόνια ώστε να μην υπάρχει αυτάρκης παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στην Κρήτη. Όλοι αυτοί θέλανε το νησί να εξαρτάται μόνο από την ηλεκτρική διασύνδεση με την ηπειρωτική Ελλάδα ώστε να είναι σε θέση η κεντρική πολιτική εξουσία να παραδώσει την ενεργειακή τροφοδοσία του νησιού στον μελλοντικό ηγεμόνα. Και αυτός ήρθε και σε πρώτη επιφανειακή ανάγνωση είναι το οικονομικά πανίσχυρο κινέζικο κράτος, όμως αυτό το κράτος στην Ελλάδα δεν κάνει βήμα δίχως την έγκριση του ηγεμονικού στα πολιτικά πράγματα ρώσικου παράγοντα. Βέβαια οι σαμποταριστές είχαν πάντα το επιχείρημα ότι η ηλεκτρική ενέργεια επειδή παράγεται σήμερα από το πετρέλαιο (και στην Κρήτη και άλλα μικρότερα νησιά) είναι πολύ ακριβή. Όμως εκτός από το ότι πάντα πρέπει να υπάρχει στα νησιά παράλληλα με την κλωδική σύνδεση και μια λειτουργούσα ή έστω stand by βιομηχανία παραγωγής ενέργειας για λόγους ασφάλειας, το κόστος της ηλεκτροπαραγωγής μπορεί να πέφτει με την χρησιμοποίηση σε ένα μεγάλο μέρος φτηνού εισαγόμενου άνθρακα. Πάντως την κλωδική διασύνδεση δεν την επιτρέπανε οι κυβερνήσεις και τα κόμματα όχι μόνο γιατί δεν είχαν ακόμα ελέγξει τα αφεντικά τους τα ηλεκτρικά δίκτυα αλλά και για να φορτωθούν με 800 εκατ επιπλέον κόστους καταναλωτές και να χρεοκοπούν λίγο ακόμα τη ΔΕΗ, λόγω της επιδότησης της ακριβούς πετρελαιοκινής κιλοβατώρας των νησιών.

Οι σαμποταριστές μεταμφιέζονται σε αναπτυξιακούς

Από το 2015 που άρπαξε την εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ με την πιο άγρια εξαπάτηση του πληθυσμού, άρχισε να προετοιμάζει πυρετωδώς την μεταβίβαση του ελέγχου του ΑΔΜΗΕ στους κινέζους νεοαποικιοκράτες. Πριν ακόμα όμως τους δώσει το 24% και την ουσιαστική Διοίκηση, έβαλε σε πρώτη προτεραιότητα την προετοιμασία των ηλεκτρικών διασυνδέσεων της Κρήτης και όλων των νησιών με την ηπειρωτική χώρα για να πάρει το αφεντικό τους τις δουλειές των 3-4 δις, αλλά κυρίως τον έλεγχο. Από κείνη τη στιγμή και σε αυτόν ιδιαίτερα τον τομέα οι σαμποταριστές μεταμφιέστηκαν σε αναπτυξιακούς πατριώτες και μιλούν τώρα για τα οφέλη που θα έχει η χώρα και ο καταναλωτής από τις ηλεκτρικές διασυνδέσεις! Έτσι ο ξαφνικά «αναπτυξιακός» Τσίπρας, υπέγραψε στις 2 Μαΐου του 2017 στο Πεκίνο συμφωνία με την τράπεζα China Development Bank για την χρηματοδότηση του κινέζικου ΑΔΜΗΕ όταν η ολοκλήρωση της μεταβίβασης του 24% στους κινέζους ολοκληρώθηκε αργότερα τον Ιούνιο του 2017!!!

Μέχρι σήμερα όλες τις δουλειές, όλες τις διασυνδέσεις της χώρας που πραγματοποιούνται ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν τις παίρνει αυτόματα ο ΑΔΜΗΕ που με τη σειρά του μέσω της State Grid Hellas τις αναλαμβάνουν οι γιγαντιαίες κινέζικες τράπεζες, που έδωσαν το δάνειο των 199 εκ ευρώ. Πρόκειται για τις διασυνδέσεις των Κυκλάδων, των Δωδεκανήσων, των νησιών του βορείου Αιγαίου, την διασύνδεση Κρήτη-Πελοπόννησος 324 εκατ και όλες τις άλλες δουλειές των δικτύων της ηπειρωτικής χώρας.

Το σαμποτάρισμα όμως των διασυνδέσεων των νησιών δεν έφερε μόνο την υπερχρέωση της ΔΕΗ και την επιβάρυνση όλων των καταναλωτών που μόνο από την Κρήτη έχει το 8% του συνολικού κόστους της ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας. Το ενεργειακό έλλειμμα όλων των νησιών, επί δεκαετίες, έχει καταδικάσει τα νησιά στην υπανάπτυξη και αντιστοιχεί σε ένα πελώριο χαμένο τζίρο της ΔΕΗ. Λόγω του ελλείμματος ηλεκτρικής ενέργειας δεν μπορεί να εγκατασταθεί βιομηχανία στην Κρήτη αλλά και στα άλλα νησιά, και να γίνει μια επένδυση με μεγάλη κατανάλωση. Ακόμα και ξενοδοχεία δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Χιλιάδες επιχειρήσεις λειτουργούν στα νησιά με ιδιόκτητες γεννήτριες που το κόστος της κάθε μιας μπορεί να φτάνει σε πολλές περιπτώσεις και σε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Στην Κρήτη σαν παράδειγμα οι διακοπές του ρεύματος στην τουριστική περίοδο είναι συχνές και απειλούν μόνιμα την δημόσια υγεία.

Τα μεσαιωνικά παρακρατικά (και τώρα κρατικά) περιβαλλοντικά κινήματα των Συριζαίων για την διατήρηση τάχα του περιβάλλοντος στην άγρια και ανέγγιχτη τάχα από τον άνθρωπο μορφή του, σε πλήρη αντίθεση με κάθε σύγχρονη ζωή, σοσιαλιστική ή αστική, υιοθετούνται πρόθυμα από την εκάστοτε κυβέρνηση που έχει καταδικάσει την χώρα στην δεύτερη χειρότερη θέση στην ΕΕ σε κατανάλωση πετρελαίου, του ακριβότερου και ρυπαντικότερου καυσίμου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Το σαμποτάρισμα του ηλεκτρικού εργοστασίου του Αθερινόλακου στην Κρήτη από το ΠΑΣΟΚ και τα δύο σοσιαλφασιστικά κόμματα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ ήταν λυσσαλέο. Επέτρεψαν να φτιαχτεί το εργοστάσιο ύστερα από χρόνια όταν σιγουρεύτηκαν ότι με την αυξημένη εν τω μεταξύ ζήτηση ενέργειας στο νησί η ποσότητα της συνολικής ενέργειας στην οποία θα προστίθονταν και αυτή του Αθερινόλακου θα ήταν πάλι ελλειμματική. Αυτοί οι ξενόδοιοι φασίστες σαμποτάρασαν λυσσαλέα από το 1981 κιόλας εκτός από την παραγωγή και την διασύνδεση της Κρήτης καθώς και όλων των νησιών.

Ανυποχώρητοι οι νεοταγματασφαλίτες στο να πάρουν τον αγωγό Κρήτη-Αττική οι Κινέζοι με το μπλακ-άουτ στην Κρήτη να έρχεται το 2020

Σύμφωνα με τα στοιχεία του άρθρου του euro2day 4/6/2018 «*Πώς ΡΑΕ και ΑΔΜΗΕ απειλούν με... μπλακ άουτ την Κρήτη*» η συνολική ισχύς της Κρήτης είναι 813 MW και «*βάσει του κοινοτικού πλαισίου, τα 601 MW πρέπει να αποσυρθούν*» μέχρι το τέλος του 2019. Ανάλυση της ΔΕΗ το 2016 «*έδειχνε πως ακόμη και με τεχνικές παρεμβάσεις, αλλά ακόμη και αν η Ελλάδα ζητούσε εξαίρεση, θα μπορούσε να εξασφαλιστεί η λειτουργία μονάδων που να δίνουν ενέργεια ισχύος μόλις 300 MW από τα συνολικά 813 MW. Κι ενώ το 2020 το νησί, που γνωρίζει πρωτόγνωρη ανάπτυξη και αύξηση του τουρισμού, θα χρειάζεται 700 MW, έναντι 630 σήμερα (το 2016), σύμφωνα με τον Διαχειριστή Δικτύου (ΔΕΔΔΗΕ)*»

Και τι έχουν κάνει κυβέρνηση ΑΔΜΗΕ και η ΡΑΕ για την απειλούμενη ενεργειακή κατάρρευση της Κρήτης το 2020; Με πρό-

Η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Αντιπροσωπεία συντρόφων της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στη σιωπηρή διαμαρτυρία της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, στις 13/5 στο εβραϊκό τμήμα του τρίτου νεκροταφείου της Νίκαιας.

Αυτή ήταν μία σημαντική εκδήλωση για την πάλη ενάντια στον αντισημιτισμό στη χώρα, γιατί αποτελεί την πρώτη τέτοια ανοιχτή εκδήλωση της εβραϊκής κοινότητας. Η σημασία της φάνηκε και από το γεγονός ότι είχε την ενεργή υποστήριξη του Παγκόσμιου Εβραϊκού Συμβουλίου με διαδικτυακή καμπάνια με τίτλο «Πείτε όχι στον αντισημιτισμό». Φαίνεται ότι για πρώτη φορά οι έλληνες Εβραίοι συνειδητοποιούν την ανάγκη να διαμαρτυρηθούν για την ανοχή του κράτους και των κοινοβουλευτικών κομμάτων απέναντι στην προπαγάνδα της αντισημιτικής βίας και στις ίδιες τις βίαιες επιθέσεις ενάντια σε εβραϊκά μνημεία και νεκροταφεία που κλιμακώνονται. Πρόκειται για τους ίδιους ανθρώπους που ζουν και αναπνέουν στη δηλητηριασμένη ατμόσφαιρα μιας χώρας που έχει τη ντροπιαστική πρώτη θέση σε αντισημιτισμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό τη βεβήλωση του νεκροταφείου σωστά δεν την ένωσαν σαν μία μεμονωμένη κτηνώδης πράξη κάποιων «ανεγκέφαλων» βαρβάρων όπως αναφέρθηκε στα ρεπορτάζ, αλλά σαν δείγμα του πόσο πολιτικά εύκολο είναι σε αυτή τη χώρα για οποιονδήποτε βάρβαρο να κάνει μία τόσο κτηνώδη πράξη όσο να σπάσει πλάκες νεκρών σε νεκροταφείο. Το λέμε πολιτικά εύκολο, γιατί ο δρόμος ξέρει ότι δεν θα απαντηθεί αυτή η πράξη με μία γενική κατακραυγή, αλλά με μια πλήρη αδιαφορία στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο.

Αυτό το πνεύμα εκφράστηκε καλύτερα από τον γενικό γραμματέα του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου, Βίκτωρα Ελιέζερ, ο οποίος μίλησε για ηθικούς αυτουργούς του αντισημιτισμού, αντισημιτικά στερεότυπα που διαδίδονται στο δημόσιο λόγο, και έκανε ειδική αναφορά στην Εκκλησία και στους χρυσαυγίτες βουλευτές στη Βουλή, αλλά και στο νέο αντισημιτισμό, δηλ. στην εξίσωση των ναζιστικών πρακτικών με την πολιτική του Ισραήλ και στον ευτελισμό του Ολοκαυτώματος. Τέλος κάλεσε όλους τους φορείς της πολιτείας να «δηλώσουν τη σθεναρή αντίθεση τους στον αντισημιτισμό».

Όλο το ζήτημα βρίσκεται ακριβώς εκεί. Ότι αυτή η απέραντη σιωπή απέναντι στη βία των αντισημιτών είναι πιο ανατριχιαστική και από αυτή την ίδια τη βία. Κι εκεί στην εκδήλωση ήταν παρόντες και οι ηθικοί αυτουργοί, όλοι όσοι προωθούν αυτή την προπαγάνδα, εκπρόσωποι της εκκλησίας και της κυβέρνησης, που έδωσαν το παρόν για να τους καθυσχύσουν και να βγουν στις φωτογραφίες των διεθνών ανταποκρίσεων. Δεν μπόρεσαν όμως να χαλάσουν την κατασκευασμένη ατμόσφαιρα που δημιούργησαν οι απλοί άνθρωποι που θρηνούσαν για τους νεκρούς τους, και κυρίως δεν μπόρεσαν να καταλαγιάσουν το σιωπηλό θυμό τους. Εκατοντάδες πολίτες ήταν εκεί, φορώντας καπέλα και κρατώντας πλακάτ με το σύνθημα «WHY? ΓΙΑΤΙ;» και σχημάτισαν μια ανθρώπινη αλυσίδα γύρω από τα μάρμαρα. Υπήρχαν δύο μεγάλα πανό με την υπογραφή της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, το ένα με τη λέξη «Γιατί» και το άλλο με τη φράση «Σεβασμός στους νεκρούς».

Στο τέλος της εκδήλωσης, οι σύντροφοι και συναγωνιστές

μας που συμμετείχαν στην εκδήλωση με όσο ήταν δυνατό πιο μαζικό τρόπο, μοίρασαν την κοινή ανακοίνωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ με τίτλο «ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΟΙΧΤΟ, ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΜΕ ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑΝΔΥΑ - Να καταδικάσουμε τη βάνουση ναζιστική επίθεση ενάντια στο Εβραϊκό Νεκροταφείο της Αθήνας - Να καταγγείλουμε κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα που με τρόπο προωθούν την αντισημιτική προπαγάνδα ενώ ανέχονται την αντισημιτική βία» (τη δημοσιεύουμε).

Ήταν εντυπωσιακή η θερμή υποδοχή αυτής της ανακοίνωσης, το ενδιαφέρον που εκδηλώθηκε, η πλατιά αποδοχή των συνθημάτων του τίτλου, η εκτίμηση που εκφράστηκε για μια ακόμα φορά από εβραίους φίλους μας για την επίμονη και σταθερή πάλη που δίνουν η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ ενάντια στον αντισημιτισμό. Μάλιστα έκφρασαν την ικανοποίησή τους ιδιαίτερα για την έμφαση που έδωσε η προκήρυξη που μοιράσαμε στην καταγγελία του καλυμμένου αντισημιτισμού που εμφανίζεται σαν αντισημιτισμός. Μετά από πολλά κούφια και υποκριτικά λόγια που άκουσαν, οι συγκεντρωμένοι βρήκαν σε αυτή την παρουσία και σε αυτά τα συνθήματα μία ειλικρινή υποστήριξη.

Οι έλληνες Εβραίοι δεν θα είναι μόνοι τους στη πάλη τους κατά της ναζιστικής βίας. Η μάχη κατά του αντισημιτισμού είναι μία μάχη κρίσιμη για το λαό μας και για τη χώρα, είναι απαραίτητη για να στηθεί ανάχωμα στη λαίλαπα του νεοναζισμού που εγκαθιστούν οι λακέδες του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού στη χώρα μας και σε όλη την Ευρώπη.

Ανακοίνωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ για τη σιωπηλή διαμαρτυρία της 13/5/2018 της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΟΙΧΤΟ, ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΜΕ ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑΝΔΥΑ

**Να καταδικάσουμε τη βάνουση ναζιστική επίθεση ενάντια στο Εβραϊκό Νεκροταφείο της Αθήνας
Να καταγγείλουμε κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα που με τρόπο προωθούν την αντισημιτική προπαγάνδα ενώ ανέχονται την αντισημιτική βία**

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ καταδικάζουν τη βάνουση βεβήλωση του Εβραϊκού νεκροταφείου στην Αθήνα και καταγγέλλουν το συνεχιζόμενο για χρόνια τώρα απαράδεκτο καθεστώς της νομιμότητας και της ατιμωρησίας της ναζιστικής προπαγάνδας και βίας που άνοιξε το δρόμο τόσο σε αυτή όσο και σε μία σειρά προηγούμενες παρόμοιες επιθέσεις κατά του εβραϊκού πληθυσμού της χώρας μας.

Τα δεκάδες βίαια αντισημιτικά επεισόδια που έχουν εκδηλωθεί στη χώρα τα τελευταία χρόνια για τα οποία ελάχιστες συλλήψεις έχουν γίνει δεν είναι μεμονωμένα φαινόμενα.

Αποτελούν εκδηλώσεις ενός όλο και πιο ανοιχτού καθεστωτικού αντισημιτισμού που οδηγεί σταθερά την Ελλάδα την τελευταία περίοδο να βρίσκεται στις πρώτες θέσεις αντισημιτισμού στην Ευρώπη (στην πρώτη θέση με 67% το 2017).

Το κλίμα του αντισημιτισμού το καλλιεργούν κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα, κυρίως τα ψευτοαριστερά, που φροντίζουν με μία σειρά τοποθετήσεων τους και δηλώσεων των στελεχών τους να προωθούν τη λογική της συλλογικής ευθύνης όλων των Εβραίων παγκόσμια για κάθε πολιτική που εφαρμόζει το Ισραήλ σαν κράτος, να εξισώνουν την πολιτική του Ισραήλ στην Παλαιστίνη με το ναζισμό, να χρησιμοποιούν τον αντισημιτισμό και την ισραηλοπαλαιστινιακή σύγκρουση για να απαιτούν τη διάλυση του ισραηλινού κράτους, και να διακινούν τις θεωρίες περί συνωμοσίας τραπεζιτών και εταιρειών που ελέγχουν την παγκόσμια οικονομία, φέρνουν τα μνημόνια και την πείνα, και πίσω τους βρίσκεται ο αιώνιος Εβραίος. Ταυτόχρονα, αφήνουν ανενόγητη την Εκκλησία να διακινεί όλο και πιο έντονα τον αντισημιτικό μίσος λέγοντας στο ποίμνιό της ότι οι Εβραίοι από τότε ως σήμερα είναι υπεύθυνοι για το θάνατο του Χριστού και κάθε Πάσχα φροντίζει να καίγεται ο Ιούδας.

Πριν 8 χρόνια, σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς είχε επικροτήσει με τη σιωπή του τους δικαστές του Εφετείου που αποφάσισαν να νομιμοποιήσουν και ουσιαστικά να εγκρίνουν το κήρυγμα του αρχιναζί Πλεύρη υπέρ του Ολοκαυτώματος και υπέρ του Άουσβιτς, με το ασύλληπτο

σκεπτικό ότι μπορεί κάποιος να καλεί στην εξόντωση των Εβραίων εφόσον επικαλείται το γεγονός ότι αυτοί συνωμοτούν για να επιβάλουν την παγκόσμια κυριαρχία τους. Στη συνέχεια ο Άρειος Πάγος με μεγάλη πλειοψηφία επικύρωσε αυτήν την απόφαση.

Με τον ίδιο τρόπο κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα κρατάνε στη νομιμότητα τη ναζιστική συμμορία της "Χρυσής Αυγής", αφήνουν τη δίκη της να σέρνεται για να ετοιμάσουν την αθώωση των περισσότερων εγκληματιών που την αποτελούν, της δίνουν λόγο στις εθνικές γιορτές και τελετές, αποτίουν στρατιωτικές τιμές από αγήματα στα πιο αποκρουστικά στελέχη της, την αφήνουν να δέρνει μετανάστες και αντιφασίστες και βεβαίως ποτέ δεν καταγγέλλουν τη λυσσασμένη αντισημιτική προπαγάνδα που είναι το σήμα κατατεθέν κάθε ναζισμού. Η τελευταία επίθεση στο εβραϊκό νεκροταφείο κατά την οποία οι βάνδαλοι μαζί έσπασαν αρκετές πλάκες του νεκροταφείου απόδειξε ότι οι συλλήψεις κάποιων ναζιστών της Combat 18 που έγιναν πρόσφατα ήταν μία περιορισμένη και εντελώς ανεπαρκής για την αναχαίτιση της ναζιστικής βίας κίνηση.

Η κυβέρνηση σήμερα παραπλανά την Ευρώπη και τους Έλληνες Εβραίους επειδή καμώνεται το φίλο του Ισραήλ μέσα από την προσέγγιση με το Νετανιάχου, ενώ απλά συμπλέει με την προβοκατόρική πολιτική του τελευταίου που κάνει πως υπερασπίζει το Ισραήλ από τους αντισημίτες αλλά μαζί με τον φασίστα Τραμπ δίνει ώθηση στους γενοκτόνους αντισημίτες της Χαμάς και σε όλους τους αντισημίτες της γης, είτε τους ανοιχτούς, είτε αυτούς, τους πολύ περισσότερους που έχουν κάνει τον αντισημιτισμό τη νέα παγκόσμια αντισημιτική σημαία η οποία ενώνει δεξιούς και ψευτοαριστερούς φασίστες.

Η ενίσχυση του αντισημιτισμού στη χώρα έχει να κάνει με το γεγονός ότι κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα είναι σταθερά προσανατολισμένα σε μία και μόνη στρατηγική συμμαχία, τη συμμαχία με τη Ρωσία του Πούτιν. Ο Πούτιν παίζει διπλό παιχνίδι με το Ισραήλ και τους εβραϊκούς πληθυσμούς σε όλο τον κόσμο. Από τη μια τους κάνει το φίλο για να εξασφαλίσει την ανοχή των λαών και των κυβερνήσεων των δημοκρατικών χωρών που ανησυχούν με τη ρώσικη επιθετικότητα στις διεθνείς σχέσεις, ενώ από την άλλη συμμαχεί με τη Χαμάς και όλους τους

αντισημίτες της γης ενώ ειδικά τη Ρωσία την έχει κάνει παγκόσμιο κέντρο του αντισημιτισμού. Αυτός είναι ο λόγος που ο ρωσόδουλος Τσίπρας, που είναι εξίσου διπρόσωπος με το αφεντικό του τον Πούτιν, παριστάνει τον μεγάλο δυτικόφιλο και τον μεγάλο φίλο του Ισραήλ ενώ είναι ακόμα πιο πολύ καλός φίλος των αντισημιτών του Ιράν και της ελληνικής αντισημιτικής εκκλησίας και παίρνει διαρκώς μέτρα φασιστικού ελέγχου του κράτους και των ΜΜΕ με ιδιαίτερη προτίμηση στον εγκάθετο του Πούτιν Σαββίδη. Γι αυτό το μόνο που κάνει ο Τσίπρας και το κόμμα του είναι να μιλάνε που και που προσχηματικά ενάντια στη ναζιστική βία, να κρύβουν τη δίκη της ΧΑ από τα 4 κρατικά κανάλια που εντελώς ελέγχουν, και να πηγαίνουν σε τελετές για το Ολοκαύτωμα για να νηθυρίζουν μακριά από τις τηλεοράσεις, δηλαδή μακριά από το λαό, πόσο αγαπάνε τους Εβραίους την ώρα που τους σκάβουν τον τάφο.

Οι έλληνες δημοκράτες που έχουν διεξάγει μεγάλους αντιφασιστικούς αγώνες πρέπει να το κατανοήσουν και η ανθρωπότητα πρέπει να το μάθει ότι η Ελλάδα έχει γίνει άντρο του αντισημιτισμού κορυφής και όσο περνάει ο καιρός θα γίνει δίπλα στη Ρωσία και το Ιράν άντρο και του αντισημιτισμού της βάσης. Και αντισημιτισμός μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο δεν είναι παρά το σήμα κατατεθέν κάθε ναζισμού κάθε κανιβαλικού ρατσισμού και κάθε υποδοούλωσης. Μην ξεχνάτε: μετά τους Εβραίους είμαστε όλοι εμείς οι άλλοι, όλοι εμείς που δεν θα υποταχτούμε ποτέ στο νόμο της ζούγκλας και στα ήθη του κανιβαλισμού.

Για να αποτραπεί αυτή η εξέλιξη χρειάζεται η συγκρότηση ενός πλατιού μετώπου κατά των προπαγανδιστών του αντισημιτισμού και των προστατών τους με πρώτο και κύριο αίτημα να βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές δηλαδή οι πιο γενοκτονικοί ρατσιστές που υπάρχουν.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ στηρίζουν την αυριανή σιωπηλή διαμαρτυρία της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών (στον εβραϊκό τομέα του Γ' Νεκροταφείου Αθηνών στη Νίκαια, στις 13/5, στις 12μμ) και καλούν όλους τους δημοκράτες να σταθούν στο πλευρό της ενάντια στη ναζιστική βία.

Αθήνα, 12-05-2018

Η τοποθέτηση του ΕΡΓΑΣ στη σύσκεψη της ΟΡΜΑ στο Πολιτιστικό Κέντρο Περάματος μετά την επίθεση των ναζιστών

Στις 30/5 έγινε μία σύσκεψη που διοργάνωσε η ΟΡΜΑ (Οργάνωση Μαχητικού Αντιφασισμού) στο Πολιτιστικό Κέντρο Περάματος με ανοιχτό κάλεσμα για συμμετοχή σε «αντιφασιστικές ομάδες, εργατικά σωματεία, κοινωνικούς φορείς και πολιτικές συλλογικότητες» ύστερα από την επίθεση με πέτρες και λαστούς που δέχθηκαν τα μέλη της από ναζιστές του χρυσαυγίτικου ρατσιστικού σωματείου στη Ζώνη Περάματος, στη διάρκεια καμπάνιας της ΟΡΜΑ στο Πέραμα.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία έχει ξεκαθαρίσει εδώ και καιρό τη θέση της απέναντι στην ΟΡΜΑ σε δύο ανοιχτές συγκεντρώσεις –συζητήσεις που η τελεοταία οργάνωσε στον Πειραιά και στη Σαλαμίνα αντίστοιχα, καθώς και σε μία διαδήλωσή της στον Πέραμα στις 16/12/2017 όπου η Αντιναζιστική δεν συμμετείχε αλλά μοίρασε προκήρυξη στους συγκεντρωμένους σχετικά με το πως εννοεί σήμερα ένα πραγματικό αντιφασιστικό κίνημα (δες παρακάτω τη σχετική προκήρυξη). Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία θεωρεί ότι υπάρχει στη βάση των μελών της αυτής της Οργάνωσης μια γνήσια διάθεση για αγώνα ενάντια στους ναζιστές της ΧΑ, όμως εκτιμάει ότι οι μέθοδοι πάλης και κυρίως τα κεντρικά συνθήματα που προβάλλει η ηγεσία της είναι εξαιρετικά λαθεμένα, έρχονται σε μεγάλη αντίθεση με τις διαθέσεις των πλατιών δημοκρατικών μαζών και σαν τέτοια κάνουν περισσότερο ζημιά παρά καλό στο αντιναζιστικό και αντιχρυσουγίτικο κίνημα.

Οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ, της συνδικαλιστικής παράταξης της ΟΑΚΚΕ στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη πήγαν σε αυτή την εκδήλωση και δήλωσαν τη συμπάρασταση τους στα μέλη της ΟΡΜΑ θύματα της ναζιστικής επίθεσης που δικάζονται στο πρωτοδικείο στις 12 του Ιούνη. Η προκλητικότητα της επίθεσης και ο τρόπος της αντιμετώπισης της από τις αστυνομικές και εισαγγελικές αρχές, έδειξαν για άλλη μια φορά πόσο αναγκαία είναι η πάλη για να βγει εκτός νόμου η εγκληματική συμμορία, να καταγγελθούν οι πολιτικοί της προστάτες που την κρατάνε νόμιμη και ασύδοτη, και ιδιαίτερα να αποκαλυφθεί στους εργάτες της Ζώνης ο ρόλος του ρατσιστικού σωματείου της ΧΑ που αυτή τη στιγμή λειτουργεί στο λιμάνι υπέρ του φασιστικού μονοπώλιου της Κόσκο βοηθώντας την να εγκαταστήσει εκεί το εργασιακό της γκέτο.

Ταυτόχρονα όμως οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ εκφράσανε τη διαφωνία τους στη γενική τακτική και κυρίως στα συνθήματα της ΟΡΜΑ. Αυτή την παρέμβαση την έκριναν αναγκαία οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ στα πλαίσια της μακρόχρονης πολιτικής και συνδικαλιστικής τους δουλειάς, ιδιαίτερα της αντιφασιστικής τους δουλειάς στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος.

Η ανακοίνωση της ΟΡΜΑ μετά τη συγκέντρωση για μια ακόμα φορά αποσιώπησε και τη σφαγή και το εύρος της διαφωνίας που έκφρασε μια μετωπική οργάνωση της ΟΑΚΚΕ, εν προκειμένω ο ΕΡΓΑΣ, γράφοντας αόριστα ότι οι προτάσεις της «εγκρίθηκαν από την πλειοψηφία της σύσκεψης». Παρουσίασε έτσι μία σύσκεψη που έγινε με ανοιχτό κάλεσμα σε όλους τους αντιφασίστες, σαν μία κλειστή σύσκεψη φίλων και συμμάχων που δεν περιελάμβαναν και τον ΕΡΓΑΣ, τη συνδικαλιστική παράταξη της ΟΑΚΚΕ στην Επισκευαστική Ζώνη», και η οποία σύσκεψη έλαβε αποφάσεις που απλά δεν δέσμευαν όλους αυτούς τους φίλους και συμμάχους. Ο ΕΡΓΑΣ δεν έχει συνεργαστεί ποτέ και πουθενά οργανωτικά με την ΟΡΜΑ ακριβώς εξαιτίας αυτών των διαφωνιών.

Ο σ. Πιέρρος Γουρνάς μιλώντας εκ μέρους του ΕΡΓΑΣ τοποθέτησε τα εξής σημεία:

1) Δήλωσε τη συμπάρασταση του ΕΡΓΑΣ στους διωκόμενους που αντιμετώπισαν την επίθεση των ναζιστών και βρέθηκαν κατηγορούμενοι, και την υποστήριξη στο αίτημα για τη σύλληψη και καταδίκη όλων των ναζιστών τραμπούκων που συμμετείχαν στην επίθεση.

2) Ανάδειξε το ρατσιστικό χαρακτήρα του σωματείου της ΧΑ που αναφέρει στο καταστατικό του ότι είναι μόνο για Έλληνες που σημαίνει ότι είναι παράνομο και μάλιστα αντι-

συνταγματικό και δεν έπρεπε να επιτρέπεται η λειτουργία του από το κράτος και τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Κατάγγειλε ιδιαίτερα τη στάση του «Κ»ΚΕ που επιτρέπει σε ένα τέτοιο σωματείο να λειτουργεί στη Ζώνη δίπλα στο Συνδικάτο Μετάλλου του οποίου έχει την ηγεσία, και μάλιστα αφού τα μέλη του δέχθηκαν επίθεση από τους ναζιστές. Επισημάνει ότι αυτή η πλευρά δεν μπαίνει στη λογική της εισήγησης της ΟΡΜΑ που το καταγγέλλει γενικά σαν εργοδοτικό σωματείο. Είπε χαρακτηριστικά ότι με το σκεπτικό του κλεισίματος των εργοδοτικών σωματείων έπρεπε να κλείσει ένας μεγάλος αριθμός σωματείων στη χώρα.

3) Ξεκαθάρισε ότι όταν μιλάμε για εργοδοτικό χαρακτήρα του ναζιστικού σωματείου, πρέπει να μιλάμε συγκεκριμένα για την εργοδοσία που υπηρετεί γιατί πρόκειται για μία φασιστική κρατική δύναμη που με τις ευλογίες κράτους και κοινοβουλευτικών κομμάτων έχει στα χέρια της σήμερα το λιμάνι. Πρόκειται για το φασιστικό μονοπώλιο της Κόσκο και τους φιλικούς σε αυτήν εργοδότες. Αυτό έχει δείξει τον τρόπο που λειτουργεί στην Ιταλία, στο λιμάνι της Νάπολης, που το είχε μετατρέψει σε διαμετακομιστικό κέντρο λαθραίων εμπορευμάτων. Με τον ίδιο τρόπο λειτουργεί και στον Ασπρόπυργο όπου κι εκεί αξιοποιεί την παρουσία της ναζιστικής συμμορίας. Είπε ότι αυτή τη στιγμή η Κόσκο συντηρεί την ανεργία στη Ζώνη, αντί να φέρνει δουλειές όπως υποσχέθηκε γιατί θέλει μόνο τα κοντέινερ και όχι την επισκευή, και δίνει δύναμη στους ναζιστές που έχουν αναλάβει να εξασφαλίζουν δουλειές στους λίγους εργάτες με δουλικούς όρους. Ωστόσο, μέσα στις συνθήκες της μεγάλης ανεργίας η ΧΑ εμφανίζεται σαν μία φιλική δύναμη στο μέσο εργάτη που προσπαθεί να εξασφαλίσει την επιβίωσή του. Πάνω σε αυτό το έδαφος, ο κάθε ναζί τραμπούκος μπορεί να κυκλοφορεί στο λιμάνι σαν εργοδηγός και να έχει το θράσος να εμφανίζεται με ξεσκέπαστο πρόσωπο μέρα μεσημέρι με το λαστό του έξω από τα γραφεία του σωματείου. Σε αυτό το έδαφος που το αφήνει επιτίδες ελεύθερο το ΠΑΜΕ βάδισε η ΧΑ, ιδιαίτερα αφού φρόντισε να γίνει το ίδιο το σωματείο που το ελέγχει το ΠΑΜΕ μισητό στους εργάτες μέσα από τις τραμπούκικες μεθόδους του στο συνδικαλισμό που έχουν γνωρίσει καλά οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ.

4) Εξήγησε ότι η συγκεκριμένη βίαιη επίθεση των ναζι παρόλη την προκλητικότητά της δεν αρκούσε από μόνη της για να πείσει τον εργάτη της Ζώνης ότι πρέπει να κλείσει το σωματείο. Είπε συγκεκριμένα ότι αυτός είναι ένας στόχος που προπαγανδίζει εδώ και καρό ο ίδιος ο ΕΡΓΑΣ, αλλά διαφωνεί με την ΟΡΜΑ ότι κάτι τέτοιο μπορεί να επιβληθεί από εξωτερικές δυνάμεις, έξω από τη συνείδηση και τις διαθέσεις των εργατών. Αυτές οι πρακτικές δεν μπορούν να κλείσουν το δρόμο στο ναζισμό. Αντίθετα, είναι πολύ πιθανό να ενισχύσουν σε σημαντικό τμήμα των εργατών της Ζώνης τη θέση των ναζιστών. Ιδιαίτερα έκανε το διαχωρισμό με συνθήματα όπως το «Φασίστες, κουφάλες, έρχονται κρεμάλες» που προβάλλεται από την ΟΡΜΑ γιατί τέτοια συνθήματα είναι απωθητικά στους εργάτες, προπαγανδίζουν μία βία για την οποία δεν έχουν πειστεί ότι πρέπει να ασκηθεί. Διευκρίνισε ότι τις ναζιστικές συμμορίες μπορεί να τις νικήσει μόνο μια μαζική λαϊκή βία αφού οι εργάτες, η γειτονιά, ο λαός έχουν κατακτήσει τη συνείδηση ότι αυτές είναι ο άμεσος εχθρός τους.

Τέλος ξεκαθάρισε ότι ο ΕΡΓΑΣ δεν θα συμμετέχει στη διαδήλωση που θα διοργανώσει η ΟΡΜΑ, και ζήτησε αυτή η συγκεκριμένη

τοποθέτηση για τη στάση που κρατάει ο ΕΡΓΑΣ απέναντι στο συγκεκριμένο πλαίσιο που προτείνει η ΟΡΜΑ για το κλείσιμο του ναζιστικού σωματείου και για τη στάση του στη διαδήλωση να συμπεριληφθεί στην ανακοίνωση που θα εκδοθεί για τη σύσκεψη.

Αυτή η τοποθέτηση προκάλεσε αίσθηση σε όσους συμμετείχαν, γιατί ήταν η μοναδική τοποθέτηση που ερχόταν μέσα από την εμπειρία και τη συνδικαλιστική δράση μιας πραγματικά ταξικής και αντιφασιστικής παράταξης της Ζώνης με μια γλώσσα που έβγαине μέσα από την ίδια τη ζωή και όχι από κάποια γενική θεωρία.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η ΟΡΜΑ αντιμετώπιζει με αυτό τον τρόπο της συγκάλυψης τις αντιθέσεις της με αντιφασίστες που διαφωνούν με τις θέσεις της. Την ίδια πρακτική έχει ακολουθήσει δύο φορές απέναντι σε τοποθετήσεις φίλων και εκπροσώπων της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας σε εκδηλώσεις και συζητήσεις της. Τέτοιες πρακτικές μετατρέπονται σε τελική ανάλυση σε πρακτικές αποθάρρυνσης για τη συμμετοχή σε πραγματικές ζυμώσεις.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε εξαιρετικά σημαντική και αναγκαία ιδιαίτερα αυτή την περίοδο τη μεγαλύτερη δυνατή ζύμωση μέσα στους δημοκράτες και τους αντιφασίστες της βασικής θέσης με την οποία μπορεί να συγκροτηθεί ένα πλατύ μέτωπο ενάντια στη ναζιστική λαίλαπα που είναι να βγει εκτός νόμου η ναζιστική συμμορία γιατί αυτή ξεσκέπάζει τους πολιτικούς της προστάτες που κρατάνε στη νομιμότητα και της δίνουν κρατική ισχύ. Πρέπει όλοι οι υπόδικοι βουλευτές της να μπουν στη φυλακή, να συλληφθούν οι τραμπούκοι της και οι κατηγορούμενοι για ναζιστική βία να οδηγηθούν σε καταδίκες.

Σε αυτά τα πλαίσια είχαμε μοιράσει στους αντιφασίστες νεολαίους που συμμετείχαν στη συγκέντρωση της ΟΡΜΑ στις 16/12/2017 την προκήρυξη που δημοσιεύουμε για πρώτη φορά εδώ, γιατί εκεί μπαίνει ξεκάθαρα και πολύ αναλυτικά το ζήτημα του εκτός νόμου:

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ (15/12/2017)

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ»

Την ευθύνη για την εγκληματική της νομιμότητα την έχουν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα ιδιαίτερα τα θεωρούμενα αντιφασιστικά ΣΥΡΙΖΑ και «Κ»ΚΕ

Είναι ταπεινωτικό για τους δημοκράτες μιας χώρας να δέχονται τους πιο καταδικασμένους στη συνείδηση του λαού και ιστορικά χρεωκοπημένους ναζιζήδες να τρομοκρατούν έναν ολόκληρο λαό βγαίνοντας σε αγέλες τις νύχτες αναζητώντας αίμα μεταναστών και αντιφασιστών. Και το χειρότερο όταν σκοτώνουν να πηγαίνουν σε δίκες και σαν κατηγορούμενοι να αφήνονται ελεύθεροι. Πέρα από την ανάγκη για μαζική λαϊκή αυτοάμυνα που όμως δεν μπορεί να λύσει παρά περιστασιακά το πρόβλημα αυτής της τρομοκρατίας, υπάρχει η ανάγκη αυτό το δολοφονικό χέρι να πέσει για πάντα ξερό. Αλλά αυτός ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος γιατί πίσω από τους ναζιζήδες υπάρχει ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς που τους προστατεύει.

Υπάρχει μια πολύ διαδεδομένη άποψη στους αντιφασιστικούς κύκλους ότι το κλειδί για την ήττα των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» είναι το να ασκηθεί η κατάλληλη και ισχυρή βία εναντίον τους από το αντιφασιστικό κίνημα ώστε αυτοί τελικά να απομαζικοποιηθούν και να διαλυθούν.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της το 1997 πιστεύει ότι κάθε βία, οποιασδήποτε πρωτοπορίας, πραγματικής ή κατ' όνομα, και κάθε αναμέτρηση στρατιωτικού τύπου με τους ναζιζήδες **που δεν έχει μαζική υποστήριξη από το λαό και μάλιστα είναι έξω και ενά-**

για στις διαθέσεις του δεν μπορεί να οδηγήσει σε νίκη τον αντιναζιστικό αγώνα, αλλά τελικά σε οπισθοχώρηση και σε ήττα.

Έτσι η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία πρότεινε από τα 1997 σαν το μόνο δρόμο για την αντιμετώπιση των ναζιστών ένα πολιτικό κίνημα των πιο πλατειών λαϊκών και δημοκρατικών μαζών με κεντρικό σύνθημα το: «Εκτός νόμου η Χρυσή Αυγή», που σημαίνει να τεθεί εκτός νόμου με απόφαση της Βουλής η δολοφονική συμμορία, όπως είναι εκτός νόμου όλοι οι χιτλερικοί σε όλες τις χώρες της Ευρώπης που έχουν υποφέρει από τον β' παγκόσμιο πόλεμο (πλην της Ελλάδας και της Ουγγαρίας). Τότε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα έλεγαν ότι δεν πρέπει να βγουν εκτός νόμου οι ναζί με το επιχείρημα ότι αποτελούσαν ένα μικρό περιθώριο (τότε μόλις 7000 ψήφοι), οπότε αν έβγαιναν εκτός νόμου θα γίνοντουσαν ήρωες, οπότε θα αποκτούσαν πολλές συμπάθειες και θα γίνοντουσαν μεγάλο κόμμα.

Έτσι οι ναζιζήδες έγιναν το τρίτο κόμμα, μπήκαν στη Βουλή και αποθρασύνθηκαν τόσο ώστε μετά τους χιλιάδες τραυματισμούς και τις δολοφονίες μεταναστών που κάνανε, δολοφόνησαν έναν αγαπητό καλλιτέχνη, ηρωικό παιδί της εργατικής τάξης του Πειραιά, τον Π. Φύσσα οπότε κινητοποιήθηκαν δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων εναντίον τους, συγκλονίστηκε η χώρα και η τότε κυβέρνηση αναγκάστηκε να πάει τη συμμορία σε δίκη. Τότε το αίτημα να βγουν εκτός νόμου οι ναζιζήδες επανήλθε από πολλούς δημοκράτες αντιφασίστες αλλά για μια ακόμα φορά όλα τα κόμματα απαντήσανε: «Τώρα δεν μπορούμε να τους βγάλουμε εκτός νόμου, γιατί τους θέλει ο λαός στη Βουλή. Όσο για τα εγκλήματά τους θα αποφασίσει η δικαιοσύνη». Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής ατμόσφαιρας υπέρ της νομιμότητας των ναζί σταμάτησε γρήγορα και ο θόρυβος στα κανάλια γύρω από τα εγκλήματα της «Χρυσής Αυγής», οπότε ελάχιστα από τα χιλιάδες θύματα καταθέσανε στις ανακριτικές αρχές πριν αρχίσει η δίκη. Στη συνέχεια οι τηλεοράσεις και μάλιστα οι κρατικές κρύψανε το τι γίνεται στη δίκη (και πρώτος και καλύτερος πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ μόλις πήρε τα τέσσερα κρατικά κανάλια στα χέρια του). Έτσι οι δικαστές άφησαν τη συμμορία να τρομοκρατεί τους μάρτυρες κατηγορίας μέσα στο δικαστήριο, παρέτειναν εξοργιστικά τη δίκη με συνεχή της κυβέρνηση, και τελικά έβγαλαν τους φονιάδες από τη φυλακή χωρίς πάλι καμιά διαμαρτυρία από τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Όταν δικάζονται συμμορίες δολοφόνων και οι συμμορίες αυτές είναι μέσα στη Βουλή, δηλαδή νομοθετούν, και η μισή αστυνομία είναι δικιά τους και ο στρατός αποδίδει τιμές στον υπαρχηγό τους, και οι πακιστανόι συνεχίζουν να ματώνουν στον Ασπρόπυργο, ΤΟΤΕ χρειάζεται πραγματική τόλμη από τους δημοκράτες να καταθέσουν ως μάρτυρες κατηγορίας. Ποιος άλλος θα κατέθετε μάρτυρας κατά του Αλ Καπόνε όταν η συμμορία του νομοθετεί;

Γι αυτό το λόγο πραγματικές δίκες ναζιζήδων γίνονται μόνο όταν αυτοί είναι εκτός νόμου. Πρώτα έρχεται η άνοη όρων παράδοση του χιτλερικού στρατού στο Βερολίνο και μετά η δίκη της Νυρεμβέργης. Στην Ελλάδα κάνουν τη Νυρεμβέργη με τους ναζιζήδες τρίτο κόμμα στη Βουλή. Θα ήταν κωμικό αν δεν ήταν τόσο υποκριτικά βρώμικο. Κι όμως σε όλο αυτό το διάστημα οι διάφοροι δικηγόροι του αντιφασισμού έλεγαν ότι δεν πρέπει να βγουν εκτός νόμου οι ναζί γιατί αλλιώς θα βγουν κάποια στιγμή εκτός νόμου και οι επαναστάτες. Στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος οι επαναστάτες, ιδιαίτερα αυτοί του ΚΚΕ που αντιμετώπιζαν εμφυλιοπολεμικές επιθέσεις από τις φασιστικές συμμορίες απαιτούσαν πάνω απ' όλα να τεθούν εκτός νόμου αυτές οι φασιστικές συμμορίες. Όποιος βγάζει εκτός νόμου τους φασίστες δεν βγάζει και τους επαναστάτες εκτός αν μεν οι επαναστάτες κάποιοι εννοούν ανθρώπους που σκοτώνουν άοπλους σε καιρό ειρήνης εφόσον είναι αστοί. Ποτέ ο μαρξισμός δεν κάλεσε σε φυσική εξόντωση των αστών ως αστών χωρίς να

Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΥΡΟΔΟΤΕΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ

Η επίθεση στον Μπουτάρη και ο προβοκάτορας ΣΥΡΙΖΑ

έχουν βάψει τα χέρια τους στο αίμα του λαού, παρά μόνο σε απαλλοτρίωση του κεφαλαίου τους από την κοινωνία. Στην ουσία η θεωρία «όχι εκτός νόμου οι ναζί γιατί αυτό σημαίνει ότι θα τεθούν εκτός νόμου και τα ένοπλα επαναστατικά κινήματα» βολεύει πολύ τους ναζί γιατί βοηθάει το βασικό ισχυρισμό τους ότι είναι και αυτοί «εναντίον του συστήματος», δηλαδή αποτελεί ένα έμμεσα αντισυστημικό συμμαχικό μέτωπο με αυτούς.

Στην πραγματικότητα όταν κάποιος αντιφασίστας λένε: δεν ζητάμε από τα κόμματα της αστικής τάξης να βγάλουν τους ναζιστές εκτός νόμου γιατί απλά δεν θα το κάνουν, οπότε θα τους εξουδετερώσουμε εμείς με την επαναστατική μας βία, εκείνο που κάνουν είναι να ελαφρώνουν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα από την ευθύνη τους να έχουν νόμιμους και μάλιστα νομοθέτες τους ναζί. Ιδιαίτερα μάλιστα ελαφρώνουν όχι τόσο τα φανερά αστικά κόμματα που καταπατούν με αυτόν τον τρόπο βάνουσα τις αστικές δημοκρατικές αρχές πάνω στις οποίες στηρίζουν την εξουσία τους, αλλά κυρίως ξελασπώνουν τα κόμματα που εμφανίζονται σαν αριστερά, κομμουνιστικά και αντικαπιταλιστικά και τα οποία παριστάνουν τους πρωταθλητές του αντιναζισμού, δηλαδή τον ΣΥΡΙΖΑ και το «Κ»ΚΕ.

Γιατί εκτός νόμου η «Χρυσή Αυγή» δεν σημαίνει μόνο μαζικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις στα γραφεία της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που ζητάνε να τεθεί εκτός νόμου η ΧΑ, αλλά ακόμα μεγαλύτερες διαδηλώσεις στην Κουμουνδούρου και στον Περισσό, στην πρώτη επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κυβέρνηση και στον δεύτερο επειδή το «Κ»ΚΕ, έχει επιτρέψει στη ΧΑ να διατηρεί το πρώτο στην Ελλάδα εργατικό σωματείο της, ένα σωματείο ρατσιστικό, οπότε παράνομο, δίπλα ακριβώς στο εμβληματικό του Συνδικάτο Μετάλλου στην Επισκευαστική Ζώνη. Εκεί το ΠΑΜΕ επιτρέπει στους ναζήδες να αναπτύσσονται οργανωτικά σε όλο το Πέραμα κάνοντας προσλήψεις ανέργων στη Ζώνη κάτω από τη σκιά της ΚΟΣΚΟ, όπως τους αφήνουν να προσλαμβάνουν για λογαριασμό της ΚΟΣΚΟ και της διακίνησης στις προβλήτες εμπορευματοκιβωτίων 2 και 3.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία δεν υπερασπίζει το «εκτός νόμου» γιατί τάχα θεωρεί κάτι το εύκολο να υποχωρήσουν σε αυτό το αίτημα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Αντίθετα πιστεύει ότι η νομιμότητα των ναζί είναι μια στρατηγική απόφαση όλων αυτών των κομμάτων επειδή τη ΧΑ τη θέλει νόμιμη και αρκετά δυνατή η ανερχόμενη σήμερα στην Ελλάδα φασιστική ιμπεριαλιστική συμμαχία Ρωσίας και Κίνας. Όμως με το «εκτός νόμου» σβήνουν οι αυταπάτες πολλών αντιφασιστών που πιστεύουν ότι μπορούν να διαλύσουν εξ εφόδου τους ναζί χωρίς να αντιμετωπίσουν προηγούμενα όλη την ελληνική αστυνομία και όλα τα πολιτικά κόμματα που στέλνουν την αστυνομία να προστατεύει τα γραφεία τους και τους τραμπούκους που κάθε τόσο βγαίνουν σεργιάνι από αυτά για αίμα. Είναι χαρακτηριστικό πως προχθές η αστυνομία προστάτευσε τους ναζήδες που επιτέθηκαν στην αντιναζιστική συγκέντρωση στη Σαλαμίνα. Κυρίως όμως το «εκτός νόμου» είναι η βασική πολιτική προϋπόθεση για να καταλάβουν οι δημοκρατικοί άνθρωποι πόσο δεν είναι αντιναζιστικά όλα τα κόμματα αυτά και να συσπειρωθούν σε ένα πλατύ, αντιφασιστικό κίνημα ανεξάρτητα από τις όποιες συμπάθειές τους γι αυτά τα κόμματα. Ιδιαίτερα το «εκτός νόμου» δίνει τη δυνατότητα να αποδεδειχθεί για ένα πραγματικά δημοκρατικό αντιναζιστικό μέτωπο η καρδιά κάθε αντιφασισμού, που είναι η εργατική τάξη και η φιλική της αριστερή διανομή που σήμερα είναι δεσμευμένη ιδεολογικά από τα λεγόμενα αριστερά κόμματα που είναι υπέρ της νομιμότητας της «Χρυσής Αυγής».

Ένα τέτοιο πλατύ κίνημα δεν σημαίνει ότι θα αφήσει τους ναζί ελεύθερους να εκφοβίζουν και να ματώνουν το λαό, ντόπιους και μετανάστες ώσπου αυτοί να βγουν εκτός νόμου. Αντίθετα θα αντιμετωπίσει τη βία τους με πολύ μαζικότερους πολιτικούς και ταυτόχρονα οργανωτικούς όρους. Αυτό σημαίνει ότι θα ρίχνει την ευθύνη αυτής της βίας στους

Σήμερα που δημοσιεύουμε αυτό το άρθρο για την επίθεση στον Μπουτάρη ο λαός αυτής της χώρας έχει δηλητηριαστεί ακόμα περισσότερο από το δηλητήριο του σοβινοφασισμού με τα συλλαλητήρια για το μακεδονικό και ακόμα περισσότερο με τις τελευταίες εξελίξεις οι οποίες σε αρκετούς δημοκράτες φαίνονται σαν προοδευτικές. Στις σημερινές συνθήκες η χειροδικία μέσα στο δρόμο στον δήμαρχο της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης της χώρας κάτω από την έγκριση ενός πλήθους μπορεί να ειπωθεί καλύτερα στις πραγματικές της πολύ ανησυχητικές διαστάσεις.

Η ωμή φασιστική βία που δέχθηκε ο Μπουτάρης εκτυλίχθηκε μέσα στο δηλητηριασμένο εδώ και χρόνια με καθεστωτική ενθάρρυνση, κυρίως από τον γενάρχη του νέου μεταπολιτευτικού εθνοφασισμού Α. Παπανδρέου, περιβάλλον των ποντιακών σωματείων. Σε αυτό το περιβάλλον καλλιεργείται ο αρρωστημένος ανπιουρκισμός, η φασιστική άρνηση της αναγνώρισης του ονόματος της γειτονικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και της εθνικής ταυτότητας του λαού της, η δήθεν εθνική ομοιογένεια της χώρας μας που αποκλείει τις εθνικές μειονότητες, το «ελληνορθόδοξο φρόνημα» που αποκλείει τους «αλλόφυλους» μετανάστες από το ελληνικό έθνος, καθώς και όσους αποκλίνουν από την έννοια «της οικογένειας», δηλαδή τους ομοφυλόφιλους, η δήθεν στοχοποίηση της χώρας μας και του λαού μας από τους κακούς Ευρωπαίους, την κακιά Δύση και πάνω απ' όλα τους κακούς Εβραίους.

Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα στους κόλπους τους δέχονται τους ναζιστές της «Χρ. Αυγής». Ο πιο κατάλληλος τραμπούκος και ο πιο πιστός λακές του ρώσικου αφεντικού που ετοιμάζεται να κάσει στο σβέρο του λαού μας για να εκφράσει αυτά τα «εθνικά ιδεώδη» είναι η συμμορία της «Χρ. Αυγής» που όχι τυχαία έχει το θράσος σε μία στιγμή που βρίσκεται σε έξαρση το μακεδονικό μετά την ύπουλη και προβοκατόρική συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ, να καλέσει από το βήμα της Βουλής το στρατό να πάρει την εξουσία και να χύσει αίμα. Την ίδια στιγμή δίνουν και παίρνουν οι αναφορές σε σφαίρες που προορίζονται για τους «εθνοπροδότες» στο δημόσιο λόγο, στον τύπο, σε μπλογκ.

Στον αντίποδα όλων αυτών υποτίθεται ότι βρίσκεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η οποία όμως παρουσιάζει απλά μία ευρωπαϊκή βιτρίνα που προορίζεται κυρίως για το εξωτερικό και τις ανάγκες της διάσπασης της Ευρώπης όπως είναι και η πρόσφατη συμφωνία. Αυτή τη βιτρίνα τη στήνουν ο πρωθυπουργός και διάφοροι συριζαίοι βουλευτές, οι απατεώνες ψευτοδιεθνιστές που χρησιμοποιούν μία τάχα αντιεθνικιστική ορολογία όπου καταγγέλλονται σαν υστερικοί και ακροδεξιοί όσοι ρίχνουν πέτρες ενάντια στο όνομα «Βόρεια Μακεδονία». Όμως ήταν και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και το ψευτοΚΚΕ, που δίπλα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δημαγωγώντας τόσα χρόνια και συνεχίζουν να δημαγωγούν ασύστολα για τους εθνικούς κινδύνους που τάχα θα έφερνε η αναγνώριση της Δημ της Μακεδονίας με το όνομά της, αυτό που θέλει ο λαός της, αυτό που αναγνώρισαν όλα τα ματωμένα από τον αντιναζιστικό αγώνα έθνη της Γιουγκοσλαβίας, και όλες σχεδόν οι χώρες του κόσμου. Ήταν και οι συριζαίοι πρώτοι και καλύτεροι στα συμβούλια των πολιτικών αρχηγών υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, που πάλευαν για χρόνια ενάντια στην αναγνώριση της γειτονικής μας χώρας, και είναι με αυτήν την εναντίωση που βοήθησαν όλα τα συλλαλητήρια, ενώ τελικά αναγνώρισαν το δικαίωμα του Μ. Θεοδωράκη να καλοσωρίζει στο συλλαλητήριο τους χρυσαυγίτες σαν δικαίωμα ενός γνήσιου πατριώτη και αγωνιστή της αριστεράς.

Αυτοί οι ελεεινοί συριζαίοι και πολλοί φιλελεύθεροι που τους υποστηρίζουν τελευταία ειδικά στο μακεδονικό υπογράφουν τη συμφωνία σαν την πιο ρεαλιστική λύση, ουσιαστικά σαν υποχώρηση στις ευρωπαϊκές και νατοϊκές απαιτήσεις. Δηλαδή τη δέχονται σαν λύση ανάγκης που σημαίνει όχι σαν μια δίκαια

λύση, αλλά σαν τη λιγότερο κακή λύση, αφού η μόνη δίκαια λύση, όπως για χρόνια προπαγανδίζουν, θα ήταν να μην υπάρχει καθόλου στο όνομα η λέξη «Μακεδονία». Παρουσιάζουν έτσι στο λαό τη συμφωνία σαν έναν εθνικό συμβιβασμό με τη Δύση, όπως ακριβώς κάνουν και με τα μνημόνια που αυτά πεινάνε το λαό (ενώ βασικά τον πεινάει το παραγωγικό σμπατοζά των αντιμνημονιακών). Δηλαδή κυρίως μιλάνε για μία επίθεση «των ευρωπαίων εχθρών», γεμίζοντας τον λαό μίσος και αγανάκτηση για να καλλιεργήσουν το έδαφος του αντιευρωπαϊσμού και φιλοναζισμού πάνω στο οποίο θα πατήσει ο ρώσος Χίτλερ για να μετατρέψει τη χώρα μας σε απόλυτη αποικία.

Το καθεστώς αυτό λοιπόν, στο οποίο πρωταγωνιστούν τέτοιοι «ευρωπαϊοί» ψευτοφιλελεύθεροι σαν τους συριζαίους ηγέτες, έχει τροφοδοτήσει το μίσος και προωθήσει το χρυσαυγιτισμό μέσα στα ποντιακά σωματεία ειδικά από τη στιγμή που με απόφαση της Ελληνικής Βουλής αναγνωρίστηκε η ποντιακή γενοκτονία στη βάση του μύθου του αιώνιου τουρκικού μίσους ενάντια στον ελληνισμό που εκπρόσωπος του είναι τάχα ο «γενοκτόνος» Κεμάλ κόντρα στα ιστορικά στοιχεία και χωρίς καθόλου αναφορά στον τρόπο με το οποίο η εθνική και ιδιαίτερα η εκκλησιαστική ηγεσία των ελλήνων Ποντίων τους έφερε σε σύγκρουση με τον τουρκικό εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα και σε συνεργασία με τους τσαρικούς εισβολείς. Το ίδιο καθεστώς στέλνει τους βουλευτές του στις επτερείους μνημής, καλλιεργώντας το αντιτουρκικό μίσος με μικρότερη ή μεγαλύτερη ένταση ανάλογα με τις ανάγκες της εξωτερικής πολιτικής που θέλει την απομόνωση της Τουρκίας από την Ευρώπη για να σπρωχτεί στις αγκαλιές της Ρωσίας. Όλα τα κόμματα άφησαν απροστάτευτο τον Κουμουτσάκο το 2015 στη ναζιστική βία, να πληρώσει μόνος αυτός –όντας ευρωπαϊστής, αν και τυφλός από αντιτουρκισμό– τις ανέξοδες δηλώσεις του Φίλη ότι η ποντιακή γενοκτονία ήταν μύθος. Ο Φίλης στο μεταξύ σώπασε και δεν έκανε τίποτα για να αντιπαρατεθεί ιδεολογικά με διάρκεια και συνέχεια όχι απλά στους τραμπούκους φασίστες αλλά στην κρατική διακομματική, οπότε και κυβερνητική γραμμή στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Δύο χρόνια αργότερα, το 2017, δύο αντιδήμαρχοι της παράταξης, που υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ στο Δήμο Αχαρνών, οι Πολύκαρπος Παπαδόπουλος και Χάρης Τοπαλιδής συμμετείχαν σε εκδήλωση της «Χρ. Αυγής» για την προπαγάνδηση του αιτήματος της διεθνούς αναγνώρισης της ποντιακής γενοκτονίας σε κεντρική πλατεία του δήμου στο Μενίδι, χωρίς καθόλου να καταγγείλει αυτό το γεγονός κανένας Φίλης, και κανένας ΣΥΡΙΖΑ!!! Αυτή η ειδήση φιγουράρει στην ιστοσελίδα της «Χρ. Αυγής», ενώ το γεγονός επιβεβαιώνει και ο Ριζοσπάστης, σε μία ανακοίνωση που ξεπλένει τα ποντιακά σωματεία για το ότι επίμονα αρνούνται να καταγγείλουν τους ναζιστές, να διαχωριστούν από αυτούς και να τους κρατήσουν μακριά τους.

Ο Μπουτάρης έχοντας την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ μιλάει πάντα μία γλώσσα ειρήνης με την Τουρκία, τη Δημοκρατία της Μακεδονίας, μιλάει για υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων, για καταδική του αντισημιτισμού κλπ. Τα δημοκρατικά του Μπουτάρη τα χρησιμοποιεί ο ΣΥΡΙΖΑ για την ευρωπαϊκή του βιτρίνα και τα ύπουλα παιχνίδια του ενάντια στη Δημοκρατία της Μακεδονίας και τον αγκαλιάζει όταν δέχεται την ωμή φασιστική βία, αλλά τον αφήνει απομονωμένο ως προς τις θέσεις του για τις οποίες δέχεται τη βία.

Από την άλλη όμως και ο ίδιος ο Μπουτάρης διατηρούσε μια χαρά σχέσεις ως χθες με τις ποντιακές τελετές, και μια χαρά πρωταγωνίστησε στην εξόντωση του πρώην δημάρχου Παπαγεωργόπουλου που ήταν γεμάτος με όλες τις αντιδραστικές θέσεις του το μακεδονικό αλλά δεν ήταν ούτε αντιδημοκράτης, ούτε αντισημίτης, ούτε ρωσόφιλος και γι αυτό άλλωστε μπήκε στη φυλακή, ενώ γενικά έχει αφήσει ελεύθερο το πεδίο στη Θεσσαλονίκη στον εμφανιζόμενο

σαν προσάτη των Ποντίων Ιβάν Σαββίδη.

Στην τελευταία εκδήλωση των ποντιακών σωματείων σε ένα κλίμα έξαρσης του αντιτουρκισμού, του μακεδονικού και ενώ στην πόλη διεξάγονταν διάφορες εκδηλώσεις για το gayride, βγήκε μία οργανωμένη ομάδα να διώξει τον Μπουτάρη από το χώρο της εκδήλωσης και να τον πάει με κλωτσιές και μπουνιές μέχρι το αυτοκίνητο, το οποίο επίσης η ίδια ομάδα έσπασε. Ο πρωθυπουργός βγήκε να καταγγείλει την επίθεση λέγοντας ότι η «ακροδεξιά» βία όπως χαρακτήρισε τη συγκεκριμένη πρέπει να καταδικάζεται παντού και πάντοτε. Ταυτόχρονα, ο πρωθυπουργός, το κόμμα του και όλα τα κόμματα φρόντισαν να καλύψουν τις πολιτικές ευθύνες των σωματείων που επέτρεψαν και κυρίως εξέθρεψαν και προστάτεψαν πολιτικά μία τέτοια επίθεση σε εκδήλωσή τους. Ικανοποιήθηκαν μόνο από τη σύλληψη και την ελαφριά καταδίκη κάποιων από τους τραμπούκους και το ζήτημα έκλεισε.

Το πόσο λίγη και κάλπικη ήταν αυτή η υποστήριξη, φάνηκε λίγο μετά όταν πέρασε στα ψιλά της επικαιρότητας ότι για την επίθεση συλλήφθηκε μεταξύ άλλων, όχι κάποιος τυχαίος Πόντιος, αλλά ο αντιπρόεδρος του Ποντιακού Συλλόγου Πολυδενδρίου ο οποίος παρόλο που αρνήθηκε τη συμμετοχή του στην επίθεση, ουσιαστικά αναθαρρημένος από τη γενική ατμόσφαιρα, τη δικαιολόγησε. Συγκεκριμένα κατήγγειλε τον Μπουτάρη ότι «βίασε τη μνήμη των Ποντίων», και είτε ότι ήταν οι ίδιοι οι Πόντιοι που του ζήτησαν να φύγει, οπότε σήμαναν την έναρξη της επίθεσης, και όχι κάποιος εμβόλιμο ακροδεξιοί (<http://www.voria.gr/article/katadikastea-i-via-alla-o-mpoutaris-viase-ti-mnimi-ton-pontion>). Η αναφορά για «βιασμό της μνήμης των Ποντίων» αφορά μια συνέντευξη του Μπουτάρη για την τόνωση του τουρισμού από την Τουρκία στη Θεσσαλονίκη, στην οποία είπε ότι πρέπει να αξιοποιηθεί το σπίτι που γεννήθηκε ο Κεμάλ και δεν τον ενδιαφέρει σε σχέση με αυτό πόσους πόντιους σκότωσε.

Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι τα ποντιακά σωματεία έχουν στοχοποιήσει πολιτικά τον Μπουτάρη, παρόλο που καταδίκασαν την επίθεση με ανακοινώσεις τους, με τελευταία επίσημη ανακοίνωση της η Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδας χαρακτήρισε απαράδεκτες τις δηλώσεις Μπουτάρη χωρίς να αναφέρεται συγκεκριμένα σε ποιες, δηλαδή όλες (!) και κατήγγειλε τους υποστηρικτές του, «αρνητές της γενοκτονίας» που μίλησαν για σύμπλευση των σωματείων με ακροδεξιά στοιχεία!!! Μάλιστα απειλεί ότι θα κινηθεί νομικά εναντίον τους! Στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι τώρα έρχεται το τέλος της αυτοσυγκράτησης (!) που επέδειξαν τα ποντιακά σωματεία (<http://newpost.gr/ellada/675580/pamprontiakh-omospondiakata-mpoytarh-oi-athlies-topothethseis-toy-tha-apanththoyn-apo-thn-dikaiosynh>).

Να πως φουντώνουν τα πανιά του φασισμού και μάλιστα του ναζισμού, να πως ετοιμάζονται περίστροφα και κρεμάλες, να πως ετοιμάζεται η βία ενάντια σε κάθε δημοκράτη και αληθινό διεθνιστή, να πως ετοιμάζεται η δικτατορία αυτή που τώρα ξεδιάντροπα προπαγανδίζουν στη Βουλή οι αποφυλακισμένοι ναζιστές που θέλουν το ρώσικο στρατό να φυλάει τα σύνορα, αλλά την ετοιμάζουν πολιτικά και οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ και της ηγεσίας της εξωκοινοβουλευτικής «αριστεράς» με το να ορίζουν σαν κύριους διεθνείς και εσωτερικούς εχθρούς της χώρας τους ίδιους ακριβώς που ορίζουν οι ναζιστές. Όλοι αυτοί μαζί θα είναι στη μεγάλη ρωσοκίνητη δικτατορία και κατοχή που θα έρχεται αμείλικτη όσο ακόμα μια αληθινή ταξική και αντιιμπεριαλιστική αριστερά, σαν πυρήνας ενός πλατιού, λαϊκού αντιφασιστικού μετώπου, δεν προβάλλει αριθμητικά αρκετά ισχυρή. Αν αυτή η αριστερά εμφανιστεί το φαινοκόκκινο μέτωπο μπορεί γρήγορα να δοκιμάσει τεράστια προβλήματα ανάπτυξης γιατί ακόμα ο λαός παρόλο το θυμό του δεν θέλει δικτάτορες για ηγέτες.

Η Ληλασία των ηλεκτρικών δικτύων από τους κινέζους νεοαποικιοκράτες

Συνέχεια από τη σελ. 4

σχημα το 2020, τον Αύγουστο του 2016 παράλληλα με την διαδικασία ξεπουλήματος του ΑΔΜΗΕ που πραγματοποιήθηκε αμέσως μετά, οι ρωσόδουλοι προώθησαν το έργο της διασύνδεσης Κρήτη-Πελοπόννησος με σκοπό να κάνει τζίρο το αφεντικό τους τρώγοντας τα λεφτά του ΕΣΠΑ που χρηματοδοτεί την διασύνδεση. Ο «ελληνικός» ΑΔΜΗΕ ένταξε στο ΔΠΑ (Δεκαετής Πρόγραμμα Ανάπτυξης) την κατασκευή δύο γραμμών διασύνδεσης 140 MV η καθεμιά με την δικαιολογία ότι αυτές θα κατασκευαστούν γρήγορα, και θα είναι έτοιμες μέσα στο δεύτερο εξάμηνο του 2019 ώστε να προλάβουν τάχα το μπλακ - άουτ της Κρήτης που έρχεται το 2020. Και αυτή την διασύνδεση την παίρνουν αναντίρρητα οι κινέζοι, εκτός ΑΔΜΗΕ, που είναι μόνιμοι στρατηγικοί επενδυτές, με την απαραίτητη έγκριση της ΡΑΕ. Στη συνέχεια όμως ο ΑΔΜΗΕ μείωσε στο ΔΠΑ του 2018-2027 τα 280 MW σε 150-180 MW (σελ 17133 εφημερίδας της κυβερνήσεως) και μετέθεσε την παράδοση του αγωγού από το δεύτερο εξάμηνο του 2019 στο πρώτο εξάμηνο του 2020. Οπότε στην καλλίτερη περίπτωση που κρατήσει η ΔΕΗ στην Κρήτη 300 MW με νέες επενδύσεις στις παλιές μονάδες, συν τα 150-180 MW που υπόσχεται το πρώτο εξάμηνο του 2020, κάνουν 450-480 MW, όταν οι ανάγκες της Κρήτης θα είναι το 2020 700 MW σε λειτουργία και όχι ως εγκατεστημένη ισχύς που είναι μεγαλύτερη. Ηλεκτρική ενέργεια δηλαδή με το δελτίο, με τα νέα αφεντικά της χώρας να ελέγχουν τη γραμμή μεταφοράς και να χουν και γεμάτες τις τσέπες.

Στο ίδιο ΔΠΑ, όμως, τον Αύγουστο του 2016 ο ΑΔΜΗΕ ένταξε και την μεγάλη διασύνδεση Κρήτης-Αττικής ισχύος 700 MW. Τα 700 MW της σύνδεσης Κρήτη-Αττική, που μπορεί να γίνουν και 1000 MV, συν τα 200 MW που μένουν μετά την απόσυρση των παλιών μονάδων, χωρίς νέες επενδύσεις της ΔΕΗ, κάνουν 900MW ή 1200MW και θα έλυναν μεσοπρόθεσμα το πρόβλημα της Κρήτης από το 2020 αν οι κυβερνήσεις Παπανδρέου και Σαμαρά καθώς και η σημερινή κυβέρνηση δεν σαμπόταραν την διασύνδεση και φρόντιζαν στην ώρα τους να την προωθήσουν.

Αναλυτικότερα: Ενώ ο ΑΔΜΗΕ και η κοινοπραξία (ο φορέας του έργου) EuroAsia Interconnector υπέγραψαν μνημόνιο τον Οκτώβριο του 2017 με σκοπό να κατασκευαστούν από κοινού την διασύνδεση Κρήτης - Αττικής, επιμερίζοντας έτσι το κόστος επένδυσης ώστε να είναι αυτή έτοιμη το 2021, και ενώ η ΡΑΕ Ελλάδας και ΡΑΕ Κύπρου υπέγραψαν επίσης ανάλογο μνημόνιο με χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης του έργου το 2021, ο ΑΔΜΗΕ τον Δεκέμβριο του 2017 δημοσίευσε το νέο Δεκαετής Πρόγραμμα Ανάπτυξης που έδινε χρόνο ολοκλήρωσης τον Δεκέμβριο του 2023. Σύμφωνα με το Euro2day « Η ατμόσφαιρα ηλεκτρίστηκε και η κοινοπραξία στέλνει επιστολές στη ΡΑΕ, διαμαρτυρόμενη πως ο ΑΔΜΗΕ δεν ανταποκρίνεται στις κλήσεις για τη σύναψη συμφωνίας μετόχων.... Ο ΑΔΜΗΕ απαντά λέγοντας ότι να μην γίνονται συζητήσεις για συμφωνία μετόχων, αλλά είναι υποχρεωμένος να προγραμματίζει το δικό του έργο (Κρήτης - Αττικής) στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία.»! Το επιχείρημα αυτό δηλαδή το «ναί μεν συζητάμε με την Κοινοπραξία του διεθνούς αγωγού, αλλά κάνουμε και το κουμάντο μας αν δεν τα βρούμε» δεν στέκει. Όλα δείχνουν ότι ο ΑΔΜΗΕ θέλει να πάρει ο ίδιος το έργο και να το δώσει στους κινέζους.

Το καθεστώς έχει επιστρατεύσει τα ΜΜΕ και όχι μόνο τα πιο φιλοκυβερνητικά, που

γενικά είναι ευνοϊκά στο να πάρει το έργο ο ΑΔΜΗΕ. Στην iefimerida.gr στο άρθρο με τίτλο «Ο ΑΔΜΗΕ ζητά να επανέλθει στην αρμοδιότητά του η μεγάλη ηλεκτρική διασύνδεση της Κρήτης |» διαβάζουμε: «Όπως ανέφεραν στο ΑΠΕ-ΜΠΕ πηγές του ΑΔΜΗΕ, το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δίνει στη Ρυθμιστική Αρχή τη δυνατότητα να «απεγκλωβίσει» το έργο από το προβληματικό καθεστώς που έχει τεθεί σήμερα και να το επαναφέρει υπό την πλήρη αρμοδιότητα του ΑΔΜΗΕ.....». Προφανώς το προβληματικό καθεστώς έγκειται στο ότι δεν έχουν πάρει ακόμα το έργο οι κινέζοι. «Ο νέος ΑΔΜΗΕ, καταλήγουν, (δηλ. υπό το νέο ιδιοκτησιακό καθεστώς με στρατηγικό επενδυτή την State Grid Corporation of China και βασικό μέτοχο το ελληνικό Δημόσιο) έχει ήδη δώσει δείγματα γραφής, με την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης της διασύνδεσης των Κυκλάδων, την επιτάχυνση της Γ' φάσης των Κυκλάδων, αλλά και την εντός χρονοδιαγράμματος προκήρυξη της διασύνδεσης Πελοποννήσου-Κρήτης μεταξύ άλλων. «Επομένως, διαθέτει όλα τα εχέγγυα για την έγκαιρη ολοκλήρωση του εμβληματικού αυτού έργου, έχοντας την πλήρη στήριξη των δύο βασικών του μετόχων».

Οι δυο βασικοί μέτοχοι το ελληνικό κράτος και το κινέζικο, δηλαδή περισσότερο το δεύτερο, φρόντισαν και πήραν δάνειο 199 εκατ από δύο κινέζικες τράπεζες για όλα τα έργα διασύνδεσης των νησιών αλλά αυτό το προβάλλουν τα ΜΜΕ ότι το πήραν τάχα για την μεγάλη διασύνδεση κόστους μέχρι 1 δις, διασύνδεση που ακόμα δεν έχει εγκριθεί από την ΡΑΕ!!! Τώρα ο λόγος που δεν εγκρίνεται η μεγάλη διασύνδεση της Κρήτης από τα μέλη της ΡΑΕ, που εγκρίνουν όμως πρόθυμα όλες τις άλλες δουλειές των κινέζων, είναι ότι τους τρομάζει το έγκλημα που τους ζητούν να κάνουν, να δώσουν δηλαδή την δουλειά στους κινέζους με παράδοση το 2023 αντί στην EuroAsia Interconnect με παράδοση το 2021, αδιαφορώντας για την ασύλληπτη καταστροφή της Κρήτης. Γι' αυτό και τα μέλη της κυβερνητικής ΡΑΕ συμφωνούν μεν να πάρουν την δουλειά οι κινέζοι αλλά με τον όρο να παραδώσουν την σύνδεση, όπως το κάνει και η κοινοπραξία EuroAsia Interconnector, το 2021.

Για την σύνθεση όμως του μετοχικού κεφαλαίου της σύμπραξης ΑΔΜΗΕ και EuroAsia Interconnector, που προτείνει ο ευρωπαϊκός φορέας, με σκοπό την από κοινού ανάληψη του έργου, ΡΑΕ κυβέρνηση και ΑΔΜΗΕ δεν μιλάνε ποτέ επίσημα. Διαρρέουν ότι τάχα ο ΑΔΜΗΕ δεν απέρριψε την σύμπραξη με τον ευρωπαϊκό φορέα, και ότι αυτός μπλοκάρει το έργο. Από το άρθρο του Businessenergy 13/6/2018 «Πως θα αρθεί το αδιέξοδο ΑΔΜΗΕ και Euroasia Interconnector» διαβάζουμε ενδεικτικά τι λένε κύκλοι του ΑΔΜΗΕ για το ζήτημα της κοινής εταιρείας κατασκευής του έργου Κρήτη-Αττική. Πρόκειται για πληροφορίες που έχουν δημοσιευτεί σε πολλά μέσα. «Στην εταιρία αυτή, όπως υποστηρίζουν κύκλοι προσκεκλιμένοι στη διοίκηση του ΑΔΜΗΕ, ο Διαχειριστής θα είχε ποσοστό 51%, η κοινοπραξία EuroAsia Interconnector 39% και το υπόλοιπο 10% θα ήταν ανοικτό σε ενδιαφερόμενους ιδιώτες επενδυτές. Πρόκειται για το σχήμα, στο οποίο εμμένει μέχρι σήμερα ο ΑΔΜΗΕ, όμως η κοινοπραξία του EuroAsia δεν φαίνεται να αποδέχεται, ζητώντας αλλαγή στη μετοχική σύνθεση. Το αδιέξοδο κορυφώθηκε και οι δύο πλευρές διαμήνυσαν στη ΡΑΕ ότι κάθε μία θα προχωρήσει αυτόνομα στο έργο. Ας σημειωθεί ότι η Ρυθμιστική Αρχή ήταν η πρώτη που είχε καλέσει σε από κοι-

νού κατασκευή της διασύνδεσης, πράγμα που ήταν και το αντικείμενο της χθεσινής συνάντησης. Ωστόσο οι διαφορές σε σχέση με τη μετοχική σύνθεση της εταιρείας ειδικού σκοπού αλλά και άλλους όρους φαίνεται ότι παραμένουν». Εννοεί τη συνάντηση ΑΔΜΗΕ και EuroAsia Interconnector στις 12 Ιουνίου. Στο ίδιο άρθρο επίσης: «Είναι ενδεικτικό, όπως αναφέρουν έγκυρες πηγές, ότι ο ΑΔΜΗΕ έχει προτείνει για το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας 200 εκατ. ευρώ και ο Euroasia 24.000 ευρώ, ενώ η κοινοπραξία δεν φαίνεται να αντιμετωπίζει θετικά ούτε το αίτημα του Διαχειριστή να τεθεί ένα εύλογο χρονικό διάστημα υποχρεωτικής διακράτησης των μετοχών της κοινής εταιρείας προκειμένου να διασφαλισθεί η σταθερότητα υλοποίησης του έργου. Στις διαπραγματεύσεις που θα ακολουθήσουν το επόμενο δεκαήμερο η Κομισιόν θα συμβάλει με νομική αρωγή».

Ο κινεζοκρατούμενος ΑΔΜΗΕ απαιτεί να έχει την πλειοψηφία του 51% και να ελέγχει το τελικό άκρο Κρήτη-Αττική του διεθνούς αγωγού. Αλλά όποιος ελέγχει ένα τμήμα ενός αγωγού μπορεί την κρίσιμη στιγμή να τον ελέγχει ολόκληρο!!! Αυτός ο έλεγχος είναι πολύ σημαντικότερος για τους κινέζους από το οικονομικό όφελος. Και για να χάσει οικονομικά λιγότερο το νέο αφεντικό ο ΑΔΜΗΕ επιμένει οι συμμετέχοντες στο έργο να πληρώνονται σαν να λειτουργεί ο αγωγός από την αρχή της κατασκευής του ακόμα και αν δεν διοχετεύει ρεύμα.

Η ηλεκτρική απομόνωση της χώρας από τα ευρωπαϊκά δίκτυα, το σαμποτάρισμα της βιομηχανίας, το γδάρσιμο του λαϊκού καταναλωτή και η σχεδιασμένη υπονόμευση της ανάπτυξης από τον κινέζικο πια ΑΔΜΗΕ

Το ζήτημα είναι πολύ μεγάλο οπότε θα περιοριστούμε εδώ στα σημεία κλειδιά της κατανόησής του.

Ο Ελληνικός Σύνδεσμος Ανεξάρτητων εταιρειών Ηλεκτρικής ενέργειας ΕΣΑΗ ρωτά τον ΑΔΜΗΕ στις 21/1/2018 με αφορμή την συζήτηση του προκαταρκτικού σχεδίου του ΔΠΑ του ΕΣΜΜΕ (ειδική εταιρεία του ΑΔΜΗΕ για την αγορά ενέργειας) της περιόδου 2019-2028 (http://www.admie.gr/fileadmin/user_upload/Files/masm/2019_2028/ESAI.pdf).

Ερώτηση: «...Θα πρέπει να αποσαφηνιστεί στο σχέδιο ΔΠΑ εάν η εξέλιξη του ΑΕΠ είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την εξέλιξη της ζήτησης ή εάν ο βαθμός ελαστικότητας της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας ως προς τον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ θα παραμείνει μικρός» Ρωτά δηλαδή ο ΕΣΑΗ αν το ΔΠΑ προβλέπει αισθητή αύξηση της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας όταν αναπτύσσεται η οικονομία με την αύξηση του ΑΕΠ. Η έγγραφη απάντηση του ΑΔΜΗΕ είναι η εξής: «Όπως αναφέρεται και στο κείμενο, ο ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ ιστορικά είναι καθοριστικός για την εξέλιξη της ζήτησης, παρά ταύτα στις επικαιροποιημένες προβλέψεις του ΑΔΜΗΕ έχει θεωρηθεί ότι ο βαθμός ελαστικότητας της ζήτησης της ηλεκτρικής ενέργειας ως προς τον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ θα είναι μικρός» http://www.admie.gr/fileadmin/user_upload/Files/masm/2019_2028/Scholia_Diaboyleysis_epi_toy_Prokatartikoy_Schedioly_DPA_2019_-_2028.pdf.

Τα παραπάνω σημαίνουν ότι αν υπάρχει ανάπτυξη δεν θα αυξάνεται αισθητά η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας. Θα είναι κάτι σαν μια «ανάπτυξη» συριζαϊκού τύπου ανταλλαγής αγροτικών προϊόντων μεταξύ των παραγωγών του ίδιου ή του λίγο ποιο κοντινού χωριού. Τι ξεδιάντροποι

απατεώνες οι κυβερνητικοί συριζαίοι. Κοιτάζουν να βγάλουν λεφτά για το αφεντικό, να καταστρέφουν την χώρα, να την κρατούν στην χρεοκοπία και βυθισμένη στην μειονεξία να μπορούν να την ελέγχουν!

Η Ένωση Βιομηχανικών Καταναλωτών Ενέργειας, η EBIKEN που συνενώνει τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας και που οι βιομηχανίες της έχουν τσακιστεί κατά προτεραιότητα από την σκόπιμα πανάκριβη ενέργεια που επιβάλλουν όλες οι κυβερνήσεις, ρωσόφιλες ως προς τους πρωθυπουργούς τους των τελευταίων 20 χρόνων, εκθέτει τον ΑΔΜΗΕ που παραβιάζει ανοιχτά την ηλεκτρική διασύνδεση της Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες της ΕΕ και έτσι στερεί από την χώρα την φτηνή ηλεκτρική ενέργεια, από εισαγωγές. http://www.admie.gr/fileadmin/user_upload/Files/masm/2019_2028/EBIKEN.pdf

Η εγκατεστημένη ισχύς στην Ελλάδα είναι η μικρότερη στην ΕΕ σχετικά με την κατανάλωση της χώρας και επομένως τα περιθώρια της συνεχούς παροχής ηλεκτρικής ενέργειας είναι επισφαλής. Η ΕΕ προτείνει το κατώτερο όριο ηλεκτρικής διασύνδεσης κάθε χώρας να πάει από το 10% της συνολικά εγκατεστημένης της ισχύος στο 15%. Η EBIKEN διαπιστώνει ότι ο ΑΔΜΗΕ δεν εφαρμόζει καμιά από τις τρεις ευρωπαϊκές υποχρεωτικές προϋποθέσεις διασύνδεσης της Ελλάδας με τις γειτονικές της χώρες όπως με την Ιταλία. Αυτό γίνεται σκόπιμα από τους σαμποταριστές για να μην δίνεται φτηνή ηλεκτρική ενέργεια στην ντόπια βιομηχανία από εισαγωγές. Η ευρωπαϊκή νομοθεσία προβλέπει εκτός από την ασφάλεια της συνεχούς ηλεκτρικής παροχής και την σχετική ενοποίηση των τιμών ηλεκτρικής ενέργειας στις χώρες της ΕΕ. Το πρώτο κριτήριο που βάζει η ΕΕ για τις διασυνδέσεις των χωρών της ΕΕ είναι σύμφωνα με την EBIKEN «Τα κράτη μέλη πρέπει να σκοπεύουν στην ελαχιστοποίηση των διαφορών μεταξύ των τιμών των χονδρεμπορικών αγορών τους. Όταν υφίσταται διαφορά υψηλότερη των 2ευρώ / MWH τότε πρέπει σε πρώτη προτεραιότητα να ληφθούν μέτρα αύξησης των διεθνών διασυνδέσεων». Αν αυτό όμως το εφαρμόζαν οι ελληνικές κυβερνήσεις θα είναι αναγκασμένες να εισάγουν φτηνότερη ενέργεια από το εξωτερικό και τότε, το δολοφονικό τους όπλο για την βιομηχανία που είναι η υψηλή τιμή της ενέργειας θα ακυρωνόταν. Γι' αυτό και κρατούν ενεργειακά απομωμωμένη την χώρα από την Ιταλία με την οποία διασυνδέεται ηλεκτρικά και η οποία έχει πολύ χαμηλότερες τιμές από την Ελλάδα-οι δικοί της ρωσόδουλοι μόλις τώρα ήρθαν στην εξουσία και έχουν ακόμα καιρό για να μπορέσουν να την ρημάξουν- και από την οποία θα εισήγαγαν αναγκαστικά φτηνή ηλεκτρική ενέργεια. Στην απαίτηση της EBIKEN να ανοίξει την γραμμή με την Ιταλία, ο κινέζικος ΑΔΜΗΕ απαντά ότι εμείς δεν φταίμε και ότι είναι οι Ιταλοί από την άλλη πλευρά που καθυστερούν!

Οι νεοταγματασφαλίτες συριζαίοι, κνίτες, ναζήδες και οι φίλοι τους πρωθυπουργοί μπορούν να κινούνται ακόμα με άνεση εξαιτίας της έλλειψης ενός οργανωμένου δημοκρατικού αντιφασιστικού πατριωτικού κινήματος κάτω από την ηγεσία της εργατικής τάξης. Ωστόσο δεν είναι πολλός ο καιρός κατά τον οποίο έχουν αρχίσει δειλά - δειλά να αποκαλύπτονται σαν δουλικοί υπηρέτες ξένων δυνάμεων και να πέφτει η μάσκα του αντικαπιταλιστή υπερασπιστή των φτωχών και της πατρίδας. Από αυτήν την άποψη ο κινέζικος ΑΔΜΗΕ θα προσφέρει ταχύρρυθμα, αν και πολύ επώδυνα, μαθήματα στον ελληνικό λαό.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ενώ η χώρα βυθίζεται στο χρέος και η παραγωγική της δυνατότητα καταστρέφεται μέρα με τη μέρα, το σοσιαλφασιστικό καθεστώς, συνεχίζει χωρίς σταματημό το σαμποτάζ της παραγωγής ενώ την ίδια στιγμή παραδίδει τις υποδομές και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας στο ρωσοκινεζικό άξονα και τους πολιτικούς του φίλους. Αυτό το τελευταίο με την έγκριση μιας ΕΕ που τα πιο καίρια πολιτικά πόστα της τα έχουν καταλάβει οι φίλοι και οι πράκτορες της ρώσικης υπερδύναμης

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΟΣΑ

Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ που δημοσιεύτηκε στις 30 Απρίλη: «η Ελλάδα κατατάσσεται στην τελευταία θέση μεταξύ των κρατών – μελών του οργανισμού, που εξετάζονται, σε ότι αφορά το επιχειρηματικό περιβάλλον. Παρά τις μεταρρυθμίσεις στην αγορά προϊόντων και την πρόοδο που έχει σημειωθεί, η αναποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και η υπερβολική γραφειοκρατία εξακολουθούν να εμποδίζουν το επιχειρηματικό περιβάλλον το οποίο παραμένει φτωχό» (<http://www.capital.gr/1-5>).

Σύμφωνα με την ίδια έκθεση αυτό το περιβάλλον εμποδίζει τις άμεσες ξένες επενδύσεις και την ένταξη της χώρας στη διεθνή αγορά, με αποτέλεσμα αυτή να βρίσκεται στην τρίτη από το τέλος θέση. Η αύξηση των ΑΞΕ (άμεσων ξένων επενδύσεων) εξαρτάται από το επιχειρηματικό περιβάλλον, τη μείωση των περιορισμών στην αγορά προϊόντων, τη βελτίωση της ποιότητας των υποδομών και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης. Όπως αναφέρεται στην έκθεση: «Οι κανονιστικοί περιορισμοί στον τομέα των υπηρεσιών μπορεί να είναι ιδιαίτερα επιζήμιοι. Και αυτό γιατί στην Ελλάδα ο τομέας των υπηρεσιών

αντιπροσωπεύει περίπου το 80% του ΑΕΠ, πάνω από το μέσο όρο του ΟΟΣΑ (περίπου 74%). Επίσης, οι υπηρεσίες αντιπροσωπεύουν περίπου το 40% των συνολικών εξαγωγών της Ελλάδας σε ακαθάριστους όρους και περισσότερο από το 70% σε όρους προστιθέμενης αξίας» (στο ίδιο).

Σε ότι αφορά τις δημόσιες επενδύσεις, ο ΟΟΣΑ στην Έκθεσή του αναφέρει «πώς η Ελλάδα δεν διαθέτει σαφή μακροπρόθεσμη στρατηγική και οι αποφάσεις είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικές, ενώ εκτιμά ότι μπορούν να γίνουν πιο αποτελεσματικές».

Όλα τα παραπάνω γραμμένα στην εσκεμμένα αόριστη γλώσσα των γραφειοκρατών των δυτικών οργάνων δεν μιλάνε για τα άμεσα χτυπήματα στην παραγωγή που δίνονται με τη σταδιακή αποσάθρωση και την ακρίβεια της βιομηχανίας παραγωγής ενέργειας, τη γενική καταστροφή των βιομηχανικών και κτιριακών παγίων, τη λυσσαλέα υπερφορολόγηση της μικρομεσαίας παραγωγής, αλλά είναι μόνα τους αρκετά για να επιβεβαιώσουν και από μια άλλη πλευρά τις διαρκείς και πολύχρονες καταγγελίες της ΟΑΚΚΕ.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΣΚΟ: ΑΠΟ ΤΙΣ ΞΑΦΝΙΚΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΕΠΕΛΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΞΑΦΝΙΚΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΠΡΟΔΟΣΙΕΣ

Συνέχεια από τη σελ. 3

ΚΟΣΚΟ, αλλά δεν έχουμε δει στην πράξη αυτή την κίνηση καθώς η ΟΜΥΛΕ είναι περιχαρακωμένη στο δικό της χώρο και δεν κινείται να ξεσηκώσει τους εργάτες της 2 και 3 υποθέτουμε κάτω από τις υποδείξεις του εντελώς πλέον συριζοποιημένου ΠΑΣΟΚ που μια αυτοδυναμική και σχετικά πιο δημοκρατική του τάση έλεγχε την ηγεσία της ΟΜΥΛΕ. Έτσι βλέπουμε αντίθετα τώρα το ΠΑΜΕ στην ΕΝΕΔΕΠ, εκμεταλλευόμενο αυτό το κενό να παίρνει δήθεν αγωνιστικές πρωτοβουλίες για να υπερκεράσει αρχικά την Ένωση και μετά την ΟΜΥΛΕ, να συσπειρώσει ψηφοφορικά τους όλο και περισσότερους εργαζόμενους του κινεζικού ΣΕΜΠΟ και μετά να αλώσει με διάφορες μανούβρες και τη δύναμη της κυβέρνησης την Ένωση και την ΟΜΥΛΕ. Είδαμε ήδη πόσο άμεσα υποστήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ την απεργία και πόσο εύκολα τους αγκάλιασαν και τους έδωσαν δύο αρμόδιοι υπουργοί της το άλλοθι της νίκης για να σταματήσουν την απεργία. Αν το ψευτοΚΚΕ καταφέρει να ελέγξει όλο το συνδικαλισμό στον ΟΛΠ δεν θα χρειάζεται πια να παριστάνει τον αγωνιστή, παρά μόνο για τους αναγνώστες του Ριζοσπάστη στην επαρχία, και το συνδικαλιστικό θανατικό θα πέσει πια όχι μόνο στο κινεζικό ΣΕΜΠΟ αλλά σε όλο το λιμάνι.

Είναι πολύ ενισχυτική γι αυτήν την ανάλυση η παρατήρηση ότι τις πρώτες 24ωρες, έστω αυτές τις τελετουργικές του ΠΑΜΕ, τις λίγες καταγγελτικές αναφορές στην ΚΟΣΚΟ καθώς και κάποια δημαγωγική μικροδραστηριοποίηση στο ΣΕΜΠΟ 2 και 3 η ΕΝΕΔΕΠ τα ξεκίνησε στο δεύτερο μισό του 2016, δηλαδή μόλις η ΚΟΣΚΟ πήρε τον ΟΛΠ, οπότε ενσωμάτωσε την Ένωση και την ΟΜΥΛΕ.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό των προθέσεων της το ότι η ΕΝΕΔΕΠ δεν ζήτησε ποτέ πριν την απεργία, ούτε και στη διάρκειά

της ανοιχτά εξίσωση των συνθηκών της 2 και 3 με αυτές του υπόλοιπου ΟΛΠ σαν βασικό σύνθημα, και σε αυτή την κατεύθυνση έμεινε μακριά από τις κινητοποιήσεις του 2016 κατά της παραχώρησης του ΟΛΠ στην ΚΟΣΚΟ. Αυτό το πέτυχε το ΠΑΜΕ τώρα βγαίνοντας από τα αριστερά στην ΟΜΥΛΕ δηλαδή με πρόσημα ότι ζητάει ακόμα καλύτερη σύμβαση. Τέτοια υποκρίτη ήταν η στάση του ψευτοΚΚΕ με την ΚΟΣΚΟ στη Ναυπηγοεπισκευαστική του Περάματος όταν τραμπούκιζε στον ΕΡΓΑΣ της ΟΑΚΚΕ καταγγέλλοντας τον ότι ήταν με την εργοδοσία επειδή ο ΕΡΓΑΣ φώναζε εδώ και 10 χρόνια ότι θα πάρει η Κίνα τη Ζώνη και θα την υποδουλώσει.

Πάντως όσο θα εντείνεται η ταξική αντίθεση στον ΟΛΠ είναι πολύ πιθανό ότι η ΚΟΣΚΟ έχοντας εξασφαλίσει επί τόσα χρόνια τη δουλικότητα του ΠΑΜΕ στις προβλήτες 2 και 3, θα κάνει μερικές πολύ μικρές τακτικές υποχωρήσεις σε αυτό δίνοντας κάτι ψίχουλα στους εργάτες για να εμφανιστεί το ψευτοΚΚΕ στα μάτια τους σαν συνεπής υπερασπιστής τους.

Τελικά όποια και αν είναι τα σχέδια της εργοδοσίας και των συμμάχων της, ένα είναι σίγουρο: οι λιμενεργάτες της ΚΟΣΚΟ πρέπει να διεκδικήσουν σε αυτή τη σύντομη περίοδο που έρχεται τα πραγματικά στοιχειώδη δικαιώματα που έχουν χάσει τόσα χρόνια. Να αξιοποιήσουν δηλαδή τώρα τους βρώμικους ελιγμούς και τις προσποιήσεις των ψεύτικων προστατών τους καθώς και τη μικρή, εντελώς προσωρινή ανοχή που έχουν από το μεγάλο φασιστικό αφεντικό τους για να κερδίσουν κάποιες ανάσες και κάποιες ταξικές θέσεις. Τώρα δηλαδή υπάρχει μια ευκαιρία για μια πραγματική απεργία, μια ευκαιρία για πραγματικά δημοκρατικές συνελεύσεις. Τώρα μπορούν να αιφνιδιάσουν αυτοί που συνηθίζουν να αιφνιδιάζουν τους εργάτες με τις ξαφνικές «ταξικές επελάσεις τους» και μετά με τις ακόμα μεγαλύτερες ξαφνικές ταξικές προδοσίες τους.

ΚΑΜΑΡΩΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΜΟΝΑΔΕΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΑΝΕ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΑ ΒΩΞΙΤΗ

Οριστικό τέλος πήρε η απόπειρα για τη δημιουργία και τη λειτουργία μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας σε πλωτές εγκαταστάσεις θαλάσσιας έκτασης είκοσι στρεμμάτων στο Πόρτο Γερμενό. Ενάντια στην εγκατάσταση και τη λειτουργία της μονάδας ήταν ορισμένα μέλη της τοπικής αυτοδιοίκησης και μια ομάδα κατοίκων. Πέρα από τις όποιες προθέσεις των ανθρώπων που συμμετέχουν σε τέτοιες γενικά μικρής και τοπικής κλίμακας κινητοποιήσεις, δεν θα μπορούσαν να εμποδίζουν σχεδόν όλες τις κάπως σημαντικές αγροτοβιομηχανικές επενδύσεις στις χώρες χώρα αυτή αν επί δεκαετίες δεν είχαν πίσω το διακομματικό μπλοκ του σαμποτάζ και στη συγκεκριμένη περίπτωση την κυβέρνηση του κόμματος πρωταθλητή του σαμποτάζ.

Όπως ανήγγειλε γεμάτο περηφάνεια το πρώην στέλεχος του ψευτοΚΚΕ, του Συνταξισμίου, μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Βασιλείου (<http://www.dinamizois.gr/ypopshfioi.php?id=276>) και τώρα αντιπεριφερειάρχης Δ. Αττικής «Η δυτική Αττική, μετά και από την απορριπτική απόφαση για τη δημιουργία λατομείων βωξίτη στα Μέγαρα, με τις προσπάθειες και τον αγώνα όλων των πλευρών, σημείωσε ακόμη μία περιβαλλοντική νίκη» (<http://www.iefimerida.gr/14-5>).

Η προηγούμενη νίκη αυτού του Βασιλείου που είναι Συντονιστής της αποκεντρωμένης διοίκησης Δ. Αττικής είναι ότι το όργανο το οποίο συντονίζει αποφάσισε την απόρριψη του αιτήματος έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του έργου «Έρευνα κοιτασμάτων βωξίτη» στην περιοχή των Μεγάρων (<https://www.megarati.gr/wp-content/uploads/2018/04/3.4-%CE%92%CE%A9%CE%9E%CE%99%CE%A4%CE%97%CE%A3-%CE%91%CE%A0%CE%9F%CE%A6%CE%91%CE%A3%CE%97-%CE%91%CE%A0%CE%9F%CE%A1%CE%A1%CE%99%CE%A8%CE%97%CE%A3.pdf>). Προφανώς, σύμφωνα με τον Συντονιστή η χρεωκοπημένη χώρα μας δεν χρειάζεται μεταλλουργία και παραγωγή αλουμινίου, αλλά θα μπορεί να ζήσει βόσκοντας κάποια αιγοπρόβατα και εκτρέφοντας κάποια μελίτσια στα μαδημένα από την υπερβόσκηση βουνά της Βόρειας Αττικής. Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα από την απόφαση απόρριψης της μελέτης : «υπάρχουν πλω-

σοι φυσικοί πόροι που αξίζουν και απαιτούν τη διατήρηση και ανάδειξη τους, όπως: Οι ορεινοί όγκοι της Δυτικής Αττικής (Γεράνεια, Πατέρας, Πάστρα, Κιθαιρώνας), που αποτελούν μέρος του «Πράσινου Τόξου ανάδειξης των Ορεινών Όγκων της Αττικής», και καθορίζονται ως περιοχές προστασίας του οικοσυστήματος, αναψυχής, πεζοπορίας και θέας».

Θα μπορούν ασφαλώς κάποιοι λίγοι να χορταίνουν πάντα τη φύση σ αυτήν την όμορφη χώρα, αλλά οι συντριπτικά πιο πολλοί, δηλαδή οι όλο και πιο σκληρά εργαζόμενοι προλετάριοι, οι όλο και περισσότεροι και όλο και πιο απελπισμένοι άνεργοι, και οι όλο και περισσότεροι συνταξιούχοι που δεν θα έχουν λεφτά για βενζίνη για να βγαίνουν από την πόλη, δεν θα μπορούν να αγναντεύουν βουνά και παραλίες, γιατί δεν υπάρχει ομορφιά χωρίς ζωή και δεν υπάρχει ζωή χωρίς παραγωγή. Είναι γεγονός ότι για τους φτωχούς πάντα η ομορφιά «λάμπει μακριά τους χωρίς να μπει στην καρδιά τους» όπως έλεγε κι ο ποιητής, αλλά στη χώρα μας σήμερα οι φτωχοί έχουν γίνει σε σχέση με τις καταχτημένες κοινωνικές ανάγκες τους φτωχότεροι από ποτέ γιατί πολύ περισσότερο από τους ντόπιους και δυτικούς εκμεταλλευτές έχουν να αντιμετωπίσουν τους νέους ανατολικούς ληστές που καταστρέφουν ότι δεν μπορούν ή δεν θέλουν να ελέγξουν από τα σύγχρονα μέσα παραγωγής. Έτσι οι προλετάριοι στερούνται εξαιτίας του σαμποτάζ ακόμα και τα σύγχρονα μέσα εκμετάλλευσης της εργασίας τους από τα οποία τουλάχιστον θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν έναν ανθρώπινο μισθό, δηλαδή τα στοιχειώδη μέσα της κοινωνικής και φυσικής τους επιβίωσης. Αυτή τη στιγμή οι σαμποταριστές που κρύβονται πίσω από τη φυσιολατρεία ή αυτοί που αγαπάνε την άγρια φύση πιο πολύ από τους ανθρώπους, δεν κάνουν πια απλά μια τακτική ζημιά στην εργατική τάξη και στο μέλλον της χώρας, τώρα σκοτώνουν εν ψυχρώ, τώρα οδηγούν ανθρώπους στην τρέλα και στη βασανιστική παραίτηση, τώρα είναι εγκληματίες με όλη τη σημασία της λέξης. Μόνο αναισθητοί ή καλύτερα μόνο συνεργάτες με το αζημίωτο των νεοαποικιοκρατών και των κομπραδόρων τους κρατικο-ολιγαρχών, μπορούν να στερούν θέσεις εργασίας από μια χώρα σε τέτοια κατάσταση σαν τη δικιά μας.

Η ΚΙΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ

Ενώ τα βιομηχανικά πάγια της χώρας και οι επενδύσεις διαρκώς μειώνονται και μόνο η υπεραξιοποίηση των υπαρχόντων μέσων παραγωγής και οι άθλιοι μισθοί, δηλαδή η υπερεκμετάλλευση της εργασίας θα μπορούν να αυξάνουν για λίγο ακόμα τις βιομηχανικές εξαγωγές και την λιγότερο την παραγωγή, ο μόνος τομέας της οικονομίας που αποφέρει ακόμα κάποια χρήματα στη χώρα και συνεισφέρει στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών θετικά, είναι ο τουρισμός. Αν και η θέση μας δεν είναι η ανάπτυξη της χώρας μας να στηρίζεται στον τουρισμό, εν τούτοις στις σημερινές συνθήκες της αποβιομηχάνισης, αυτός αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα για μια οικονομική ανάσα στο λαό και στη χώρα.

Ιδιαίτερα μετά τις πολιτικές εξελίξεις σε γειτονικές χώρες, όπως η Αίγυπτος και η Τουρκία, στις οποίες μειώθηκε σημαντικά ο τουρισμός τους, στην Ελλάδα ο αριθμός των τουριστών αυξήθηκε κατακόρυφα με αποτέλεσμα την εισροή εσόδων ύψους περίπου 14,5 δις ευρώ για το 2017. Όμως και ο τουρισμός δουλεύει με τις παλιές υποδομές και τις παλιές επενδύσεις σε ξενοδοχειακά πάγια και αρκείται στο να τις υπερεξάντλει. Ταυτόχρονα σε κάθε σημείο που μπορεί το διακομματικό καθεστώς και ειδικά η κυβέρνηση Σύριζα συνεχίζει το σαμποτάζ.

Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα με τον πολύ προσοδοφόρο και πολύ ψηλής οργάνω-

σης τουρισμό κρουαζιέρας όπου η γεμάτη νησιά και ατέλειωτες πανέμορφες παραλίες Ελλάδα έχει μείνει εξαιρετικά πίσω σε σχέση με άλλες μεσογειακές χώρες, Διαβάζουμε (<http://www.capital.gr/epixeiriseis/3276837/-xamiles-ptiseis-gia-ta-esoda-aro-tin-krouazierra>): «Εντούτοις για τα έσοδα, ο προβληματισμός παραμένει, με τις σημαντικές ελλείψεις των ελληνικών λιμανιών στο κομμάτι των υποδομών (για την προσέγγιση για παράδειγμα κρουαζιερόπλοιων μεγαλύτερου μεγέθους), σε συνδυασμό με την αδυναμία τους καταστούν λιμάνια αναχώρησης (home porting) να αποτελούν τις δύο βασικές αιτίες που η Ελλάδα μένει πίσω σε σχέση με την Ισπανία, την Ιταλία, αλλά και την Τουρκία».

Αντίθετα με αυτό που θα περίμενε κανείς, δηλαδή να παρθούν άμεσα μέτρα για να γίνει ο Πειραιάς μεγάλο λιμάνι αναχώρησης οι νέοι ιδιοκτήτες του ΟΛΠ, οι κινέζοι νεοαποικιοκράτες, όχι μόνο δεν κάνουν τίποτα γι αυτό όπως έχουν υποχρέωση από τη σύμβαση παραχώρησης του λιμανιού, αλλά αντίθετα βάζουν εμπόδια στην κρουαζιέρα. Διαβάζουμε στο ίδιο: «Υπενθυμίζεται πως έχει προκαλέσει αντιδράσεις σε στελέχη εταιρειών κρουαζιέρας η απόφαση του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς

ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

γικά παραπαίουσας πλουτινικής Ρωσίας.

Η στρατηγική προβοκάτσια με την Ιερουσαλήμ

Κομβικοί σταθμοί στην πορεία υλοποίησης του πολιτικού προγράμματος Τραμπ ήταν η αναγνώριση της Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσας του Ισραήλ στις 6/12/17, (που ισοδυναμεί με την κυριαρχία της ρωσόφιλης νεοναζιστικής Χαμάς στον παλαιστινιακό αγώνα) και η απόσυρση των ΗΠΑ από τη συμφωνία του 2015 για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν στις 8/5 του 2018, (που ισοδυναμεί με οικονομικό πόλεμο των ΗΠΑ ενάντια στην ηγεσία Καμενεϊ-Ροχανί και υποστήριξη της ρωσόδουλης τάσης Αχμαντινετζάντ).

Η πρώτη απόφαση αφορούσε ένα έδαφος του οποίου το νομικό στάτους δεν έχει ακόμα διεθνώς καθοριστεί και του οποίου ένα τμήμα (η ανατολική Ιερουσαλήμ) θεωρείται από τον παλαιστινιακό λαό η πρωτεύουσα του μελλοντικού ανεξάρτητου κράτους του. Η δεύτερη αφορούσε μια συμφωνία—τη λεγόμενη Joint Comprehensive Plan of Action (Κοινό Ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης) — υπογεγραμμένη από το Ιράν, τα 5 μόνιμα μέλη του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ και τη Γερμανία, υπό την αιγίδα της ΕΕ, η οποία βασικά προβλέπει επανασχεδιασμό, μετατροπή και περιορισμό των πυρηνικών εγκαταστάσεων της Τεχεράνης με αντάλλαγμα την άρση των οικονομικών κυρώσεων που σχετίζονται με το πυρηνικό της πρόγραμμα. Σύμφωνα με τη Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας το Ιράν δεν έχει ως τώρα παραβιάσει γενικά τις δεσμεύσεις του. Από μια άποψη και οι δύο αποφάσεις του Λευκού Οίκου είναι σύμφωνες με τις διαθέσεις και τα σχέδια των πιο επεμβατικών-επιθετικών κύκλων του αμερικανικού ιμπεριαλισμού απέναντι στον Τρίτο κόσμο, και οι οποίοι τα τελευταία 15 χρόνια ενθαρρύνονται από τους επιθετικούς και προβοκατόρικους χειρισμούς του ρωσόφιλου ισραηλινού ντουέτου Νετανιάχου-Λίμπερμαν στη Μέση Ανατολή.

Όμως μόνες τους αυτές οι διαθέσεις και αυτοί οι χειρισμοί δεν μπορεί να εξηγήσουν την αυτοκτονική πολιτική μιας υπερδύναμης που η διεθνής διπλωματική της επιρροή είναι παντού εξασθενημένη ενώ έχει ανέβει επικίνδυνα η διπλωματική επιρροή του ανταγωνιστικού της ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού και η οικονομική επιρροή του κινέζικου σοσιαλιμπεριαλισμού. Δεν εξηγεί δηλ. γιατί η επιθετικότητα της προεδρίας Τραμπ απέναντι στην

ΕΕ και στο μουσουλμανικό κόσμο δυναμώνει τη στιγμή που η ίδια παραδίνει τη Συρία στη ρώσο-ιρανική στρατιωτική κατοχή και έχει αυτό-εξοβελιστεί από το ειρηνευτικό τραπέζι τη στιγμή που η πρώην δυτικόφιλη Αίγυπτος έχει μετατραπεί σε στενό σύμμαχο της Ρωσίας επιτρέποντας στα πολεμικά αεροσκάφη της να χρησιμοποιούν τις βάσεις και τον εναέριο χώρο της και υπογράφοντας τη δημιουργία ρωσικής οικονομικής ζώνης στο Σουέζ τη στιγμή που οι σχέσεις της στρατηγικά πολυτιμής για την Ευρώπη Τουρκίας βρίσκονται στο ναδίρ και ο Ερντογάν παραγγέλλει ρωσικούς πυραύλους S-400 ενώ συναντά τον χίτλερ Πούτιν στη Μόσχα για να τιμήσει μαζί του και μαζί με τον ισραηλινό Νετανιάχου τη μέρα της αντιφασιστικής νίκης τη στιγμή που ο βασιλιάς της ως χθες αποκλειστικά αμερικανόφιλης Σαουδικής Αραβίας επισκέπτεται τον Πούτιν για να υπογράψει μια σειρά στρατιωτικών και οικονομικών συμφωνιών. Εδώ ο δυναμισμός της αμερικανικής κυβέρνησης εξηγείται μόνο όταν στην εξίσωση συμπεριλάβουμε το ρόλο του ανερχόμενου παράγοντα που ακούει στο όνομα ρωσικός σοσιαλιμπεριαλισμός, μιας και οι αποφάσεις που παίρνονται από την προεδρία Τραμπ ευνοούν κύρια αυτό το συγκεκριμένο ιμπεριαλισμό.

Για παράδειγμα, η απόφασή του να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ καθόλου δε βοήθησε τις ΗΠΑ να παγιώσουν τη θέση τους στη Μ. Ανατολή. Ένας ασφαλής δείκτης της φθίνουσας επιρροής τους ήταν η συντριπτική καταδίκη της αναγνώρισης αυτής από τη γενική συνέλευση του ΟΗΕ (απόφαση ES-10/L.22 που πάρθηκε με 128 ψήφους υπέρ – 9 κατά (1) – 35 αποχές – 21 απουσίες) με τη θετική ψήφο των περισσότερων αντιπροσωπειών από Ασία, Αφρική και Ευρώπη, όπως και η σχεδόν ομόφωνη (14:1) σχετική πρόταση στο συμβούλιο ασφαλείας η οποία προσέκρουσε στο αμερικανικό βέτο. Αντίθετα, η αμερικανική πρωτοβουλία είχε σαν αποτέλεσμα να τονώσει αφάνταστα τη ρητορική μίσους του ισλαμοναζισμού, που θέλει να εμφανίσει το ισραηλοπαλαιστινιακό ζήτημα σαν μια σύγκρουση του παγκόσμιου εβραϊσμού και των τάχα καθοδηγούμενων από αυτόν ΗΠΑ με όλα τα άλλα έθνη και κράτη. Η αναγνώριση στέλνει με μιας στην αγκαλιά των αντισημιτών γενοκτόνων της Χαμάς και της Χεζμπολάχ τα παραπάνω από ενάμιση δις μουσουλμανικών μαζών του πλανήτη, στοιχίζοντας τα πίσω από το ναζιστικό σύνθημα «θάνατος στο σιωνιστικό Ισραήλ» που οι ρώσο-κινέζοι ιμπεριαλιστές, εμπρηστές του νέου παγκόσμιου πολέμου ετοιμάζονται να χρησιμοποιήσουν, όπως οι χιτλερικοί πρόγο-

νοί τους, σα γενικό ενοποιητικό σύνθημα της επίθεσης τους σε όλες τις δημοκρατικές χώρες και τους λαούς του πλανήτη. Γι' αυτό στην πραγματικότητα η Μόσχα, σε αντίθεση με τις ΗΠΑ, έχει τεράστιο συμφέρον να ενθαρρύνει τις πιο σοβινοφασιστικές αντι-παλαιστινιακές τάσεις της ισραηλινής άρχουσας τάξης που της προσφέρουν ένα πολύτιμο ιδεολογικό εργαλείο εξάπλωσης. Η συμμαχία του Πούτιν με το Ισραήλ των Νετανιάχου και Λίμπερμαν έχει σαν στόχο να ενθαρρύνει την αυτοκτονική πολιτική της αυτοαπομόνωσης του Ισραήλ. Δεν ξεχνάμε ότι πρώτη στον κόσμο η ρωσική κυβέρνηση, οχτώ μήνες πριν την αναγνώριση της Ιερουσαλήμ από την αμερικανική, είχε αναγνωρίσει το δυτικό τμήμα της πόλης σαν πρωτεύουσα του ισραηλινού κράτους (<https://www.jpost.com/Israel-News/Politics-And-Diplomacy/Jpost-Exclusive-Moscow-surprisingly-says-west-Jerusalem-is-Israels-capital-486336>). Παρ'όλα αυτά βέβαια η άνοδος του ισλαμοφασισμού σημαίνει τη ντεφάκτο διπλωματική αποδυνάμωση, αλλά και εν δυνάμει εσωτερική αποσταθεροποίηση και απομόνωση στις αραβικές μάζες όλων των ως τώρα κύρια δυτικόφιλων κυβερνήσεων του αραβικού κόσμου (Εμιράτα, Ιορδανία, Κουβέιτ Σαουδική Αραβία).

Οι πολλαπλοί στόχοι πίσω από τον οικονομικό αποκλεισμό του Ιράν

Απ' τα κράτη που στηρίζουν τον ισλαμοφασισμό στη Μ. Ανατολή ξεχωρίζει το Ιράν. Όμως το Ιράν δεν ευθυγραμμίζεται πάντα με τη Ρωσία στην εξωτερική του πολιτική. Και οι δυο χώρες, και η υπερδύναμη και ο τοπικός τραμπούκος, θέλουν – ο καθένας για τον εαυτό του – να ηγεμονεύσει στη Μ. Ανατολή, γι' αυτό η σύγκρουσή τους είναι αναπόφευκτη και ήδη εκδηλώνεται στο συριακό, όπου η Μόσχα επιχειρεί να αποκλείσει την Τεχεράνη από την πορεία «ανασυγκρότησης»-οικονομικής διεξόδου της στην καταστραμμένη από τη ρώσο-ιρανική βαρβαρότητα Συρία (<https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2018/03/iran-syria-russia-sentiment-reconstruction-spoils-safavi.html>). Ο κύριος όμως στόχος της πολιτικής Πούτιν-Τραμπ βρίσκεται στο εσωτερικό του Ιράν στο οποίο διεξάγεται μια οξυτάτη μάχη επικράτησης ανάμεσα στη γραμμή του ιρανικού σοβινοφασισμού και περιφερειακού ηγεμονισμού που εκφράζει κύρια ο ανώτατος θρησκευτικός ηγέτης Καμενεϊ και τη ρωσική ιμπεριαλιστική γραμμή με εκπροσώπους τους ακροδεξιούς φασίστες Αχμαντινετζάντ-Ραϊσί. Αν και ενωμένος στο στρατηγικό αντιδυτικισμό με τους ρωσόφιλους ο Καμε-

νεϊ στηρίζει ταυτόχρονα τις προσπάθειες των μετριοπαθών εθνικιστών, τους οποίους εκφράζει ο σχετικά πολιτικά και οικονομικά πιο φιλελεύθερος πρόεδρος Ρουχανί, για άνοιγμα στη Δύση και οικονομική ανασυγκρότηση της αποδυναμωμένης από τους πολέμους και τη διαφθορά χώρας. Είναι αυτή η τάση που περισσότερο διαμαρτύρεται για την εκβιαστική και υπεροπτική στάση των ρώσων χίτλερ απέναντι στους ιρανούς συμμάχους τους στη Συρία (στο ίδιο). Καρπός των προσπαθειών αυτής της τάσης για απεξάρτηση από τη Ρωσία υπήρξε η συμφωνία του '15 για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα (JCPOA) που βοήθησε να αναπυχθούν οι σχέσεις Δύσης-Ιράν, εκτίναξε τις πετρελαϊκές εξαγωγές κι έφερε χρήμα στην ιρανική οικονομία. Αυτό ενίσχυσε αναμφίβολα το κύρος του Ρουχανί μέσα στους εθνικιστές την ώρα που ο συριακός πόλεμος βρισκόταν σε κρίσιμη φάση. Το Κρεμλίνο χρειαζόταν επειγόντως ένα ρήγμα μέσα εκεί. Αυτό ανέλαβε να ανοίξει ο πιστός υπηρέτης της ρωσικής διπλωματίας Ντ. Τραμπ.

Στις προεδρικές εκλογές του Μαΐου '17 ο Ρουχανί συνέτριψε τον αντίπαλό του Ραϊσί (που για να δείξει τις διεθνείς του προτιμήσεις συναντήθηκε προεκλογικά με αντιπρόσωπο του Πούτιν εξοργίζοντας τους αντιπάλους του). Την επομένη κιάλας ο αμερικανός πρόεδρος προσγειωνόταν στη Σαουδική Αραβία, προαιώνιο εχθρό του ιρανικού εθνικισμού, σε μια συμβολική κίνηση αλλαγής ταχτικής. Μέσα σε λίγες βδομάδες η σύγκρουση Ιράν-Σαουδικής Αραβίας είχε οξυνθεί δραματικά και η αντίθεση Καμενεϊ-Ρουχανί ως προς τη στάση που έπρεπε να τηρηθεί απέναντι στο Ριάντ είχε περάσει σε πρώτο πλάνο. Ο πρώτος επιδίωκε χτύπημα της Σαουδικής Αραβίας ενώ ο δεύτερος επιθυμούσε την προσέγγιση. Στο μεταξύ οι ρωσόδουλοι ακροδεξιό του Ιράν σκηνοθέτησαν μια «λαϊκή» εξέγερση που δεν τους έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Με σταδιακή κλιμάκωση της έντασης (εκστρατεία Τραμπ στη Συρία κτλ.) φτάσαμε το Μάη στην αναγγελία αποχώρησης των ΗΠΑ από την JCPOA, κάτω από τα χειροκροτήματα του Τελ Αβίβ και του Ριάντ και με τη δικαιολογία ότι η Τεχεράνη χρησιμοποιεί τα έσοδα από την εφαρμογή της συμφωνίας για πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς στο εξωτερικό. Το αποτέλεσμα ήταν η γραμμή του ανοίγματος στη Δύση που εκφράζε ο Ρουχανί και υποστήριζε ο Καμενεϊ να δεχτεί ένα σκληρό χτύπημα. Ήδη κατά τις παραμονές της διέρρευσε ότι οι συνηρητικοί κύκλοι που πρόκειται στον Καμενεϊ έπαψαν να στηρίζουν την προτεινόμενη υποψηφιότητα για τις ερχόμενες προεδρικές εκλογές του υπουργού εξωτερικών και επικε-

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΣΙΠΡΑ-ΖΑΕΦ

Συνέχεια από τη σελ. 2

από τη χώρα αυτή **ό,τι και να γίνει με την κύρωση της συμφωνίας, δηλαδή ότι και να γίνει με την ένταξη της σε NATO ή ΕΕ.** Μάλιστα το πολιτικό καθεστώς αποδέχτηκε χωρίς σείσμο και το ως χθες πιο αδιανόητο για τον λαό που το ίδιο ξεσήκωσε στα συλλαλητήρια να ονομάζεται ο γειτονικός λαός σκέτα μακεδονικός και η γλώσσα του σκέτα μακεδονική. Αυτά σημαίνουν: «Κύριοι μπορείτε τελικά να λέγεστε όπως θέλετε αρκεί να μην είσατε στο NATO και προς το παρόν ούτε στην ΕΕ», δηλαδή αρκεί να είσατε στη διάθεση της Ρωσίας.

Πιο καλά και πιο κυνικά απ' όλους το λέει αυτό το καθαρόαιμο πρακτορείο της Ρωσίας το κόμμα των δολοφόνων του Ζαχαριάδη και των προδοτών των συντρόφων μας του ΔΣΕ, μακεδόνων και ελλήνων, που στήθηκαν στον τοίχο για να υποστηρίξουν τα δημοκρατικά δικαιώματα των εθνικά μακεδόνων. Το ψευτοΚΚΕ λοιπόν παραδέχτηκε τελευταία ότι δεν ψηφίζει κανένα όνομα αν αυτό σημαίνει ότι η γειτονική χώρα θα μπει στο NATO. Εννοείται ότι ως το τέλος θα

επιμένει για να εξασφαλίζει την αγάπη των φασιστών και σοβινιστών κάθε είδους ότι μακεδονικό έθνος και μακεδονική εθνική μειονότητα δεν υπάρχουν.

Όλη αυτή η περιπέτεια με το όνομα είναι μια κολοσσιαία απάτη σε βάρος του μακεδονικού λαού, του ελληνικού λαού και όλων των λαών της Ευρώπης. Είναι μια απάτη που προετοιμάζει έναν μεγάλο πόλεμο. Μια απάτη που για όσους νοιώθουν από φασισμό και βία μυρίζει φόνο. Για μας τους κομμουνιστές της εποχής του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλιμπεριαλισμού η μικρή γειτονική μας χώρα θα ονομάζεται Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτό είναι το διεθνιστικά σωστό. Αυτό είναι και το πραγματικό συμφέρον του βασανισμένου λαού μας. Αυτοί που του στήσανε την απάτη του Ονόματος είναι αυτοί που σήμερα τον πεινάνε, και είναι αυτοί που αύριο θα τον πάνε στην δικτατορία και τον πόλεμο.

ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ. ΤΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΜΕ ΟΛΗ ΜΑΣ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ

Η ΚΙΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 10

για αυξήσεις, από 1.1.2020, σε λιμενικά τέλη και υπηρεσίες, την ίδια στιγμή που υπάρχει ενδιάθεση από ξένες εταιρείες κρουαζιέρας για επιστροφή στην Τουρκία από το 2019» (<http://www.tovima.gr/society/article/?aid=975321>).

Ο βασικός λόγος για τον οποίο εκτιμάμε ότι οι κινέζοι μονοπωλιστές σαμποτάρουν την κρουαζιέρα είναι ότι το κύριο μέσο παραγωγής της βιομηχανίας της κρουαζιέρας είναι το σύγχρονο τουριστικό υπερωκεάνιο-μεγαθήριο που είναι τμήμα ενός υπερσυγκεντρωμένου κεφάλαιου που βρίσκεται παγκόσμια συντριπτικά στα χέρια του δυτικού μονοπώλιου. Αυτό το μονοπώλιο δεν το θέλει στα πόδια του το ρωσοκινέζικο πολιτικά κυρίαρχο στην Ελλάδα μονοπώλιο. Ειδικά δεν το θέλει να καταλαμβάνει ισχυρές θέσεις στον ελληνικό τουρισμό που είναι διασκορπισμένος σε μικρές ξενοδοχειακές μονάδες που μοιραία θα τις σύρει σε μεγαλύτερη συγκέντρωση οπότε αντίστοιχα σε μεγαλύτερη συγκέντρωση θα σύρει τη ντόπια αγροτοβιομηχανική και οικοδομική παραγωγή οι οποίες τροφοδοτούν την τουριστική καταλάωση. Οι προγραμματισμένες επενδύσεις του ΟΛΠ στην κρουαζιέρα προς το παρόν δεν προχωράνε πέρα από τις εξαγγελίες. Ένα κομμάτι τους είχε ακυρωθεί όταν ο Τσίπρας για να καθησυχάσει υποτίθεται τους δήμους

Κερατινίου-Δραπετσώνας και Περάματος τους παραχώρησε το θαλάσσιο μέτωπο του πρώην συγκροτήματος των λιπασμάτων Δραπετσώνας το οποίο παραμένει μέχρι σήμερα αναξιοποίητο στο μεγαλύτερο τμήμα του με την εξαίρεση κάποιων πρόχειρων κατασκευών που έγιναν για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Η επέκταση της προβλήτας του ΟΛΠ για κρουαζιερόπλοια που είχε προγραμματιστεί στο νότιο τμήμα του λιμανιού στην πλευρά της Πειραιϊκής και προβλέπει θέσεις για τέσσερα κρουαζιερόπλοια δεν προχωράει. Ήδη έχει εκδηλωθεί ένα κίνημα «ενεργών πολιτών της πειραιϊκής χερσονήσου» που ζητάνε την ακύρωση της ως «περιττού έργου» με την υποστήριξη του δήμου Πειραιά, διευκολύνοντας έτσι την Κόσμο που χαρακτηριστικά δεν βιάζεται ποτέ να προχωρήσει σε οποιοδήποτε έργο υποχρεώνεται από τη σύμβαση όταν δεν αφορά τη δραστηριότητα του σταθμού εμπορευματοκιβωτίων. Ενδεικτική είναι η καθυστέρηση με την οποία έφτασε η μεγάλη πλωτή δεξαμενή για ναυπηγοεπισκευή στο Πέραμα, ενώ η Κόσμο μεταίωσε την άφιξη της δεύτερης μεγάλης πλωτής δεξαμενής που είχε υποσχεθεί.

Γίνεται όλο και περισσότερο φανερό ότι το κύριο ενδιαφέρον των κινέζων για το λιμάνι είναι να το μετατρέψουν σε μια πελώρια προβλήτα για τα κοντέινερ που θα μεταφέρουν την κινέζικη παραγωγή οδικά στο κέντρο της Ευρώπης.

φαλής των διαπραγματεύσεων που οδήγησαν στην JCPOA, Μοχαμάντ Τζαβάντ Ζαρίφ (EIPais, 5/5). Οι ντόπιοι ρωσόδοιοι ακροδεξιό σίγουρα θα σπεύσουν να αξιοποιήσουν τον όποιο οικονομικό αντίτυπο θα έχει για τις λαϊκές μάζες της χώρας η αμερικανική υπαναχώρηση.

Ο αποκλεισμός του Ιράν σαν εργαλείο παραπέρα όξυνσης των ευρωαμερικανικών σχέσεων

Θα ήμασταν μονομερείς εάν ερμηνεύαμε ωστόσο τις κινήσεις Τραμπ σε σχέση με την JCPOA μόνο σαν μια επιχείρηση εγχείρησης του Ιράν. Στην πραγματικότητα η στόχευση του προβοκάτορα είναι πολύ πιο φιλόδοξη και αφορά και το πλήγμα στις σχέσεις ΗΠΑ-ΕΕ που πριν από τον Τραμπ θεωρούνταν και ήταν προνομακίες. Οι σχέσεις αυτές πλήττονται σοβαρά από την αμερικανική υπαναχώρηση. Έχοντας διεισδύσει βαθιά στην ιρανική οικονομία (ενέργεια, αυτοκινητοβιομηχανία, σιδηρόδρομοι, αεροναυπηγική κ.ά.) και μπροστά στον κίνδυνο να θιγούν οι ίδιοι από τις αμερικανικές αντί-Ιράν κυρώσεις, οι ευρωπαίοι μονοπωλιστές αναγκάζονται τώρα να απομακρυνθούν από το βορειοατλαντικό τους σύμμαχο και να πλησιάσουν τον Άξονα. Στην πρωτοπορία αυτής της τάσης στέκονται τα γαλλικά και γερμανικά μονοπώλια που είναι πιο γερά χωμένα μέσα στη χώρα και που εξαιτίας της ηθικής τους εξαχρείωσης και πολιτικής μωπίας έχουν αναδείξει στη διακυβέρνηση των κρατών τους πρόσωπα ακραία υφεσιακά (Μακρόν) ή ακόμα και συνειδητά, αν και με εξαιρετικές προφυλάξεις, στην υπηρεσία του Κρεμλίνου (Μέρκελ). Έτσι, στη διάρκεια επίσκεψης Μακρόν στην Πετρούπολη στα πλαίσια του Διεθνούς Οικονομικού Φόρουμ ο γάλλος πρόεδρος χαρακτήρισε τη Ρωσία του Πούτιν «αναπόσπαστο τμήμα της Ευρώπης» ενώ λίγο ωρύτερα ανακοινώθηκε ότι η πολυεθνική Total— που συμμετέχει λόγω της JCPOA σε πρότζεκτ 4,8 δις δολάρια για την εκμετάλλευση του μεγαλύτερου κοιτάσματος αερίου στον κόσμο σε συνεργασία με την κινεζική CNPC— πρόκειται να αγοράσει ένα μερίδιο 10% ενός ρωσικού πρότζεκτ παραγωγής υδρογονοποιημένου φυσικού αερίου στην Αρκτική (<https://www.reuters.com/article/us-russia-economy-forum/frances-total-takes-stake-in-russias-arctic-gas-project-idUSKCN1P3AF>), δηλαδή να πάρει ένα μεγάλο δώρο από τον Πούτιν για τις υπηρεσίες του στη διάσπαση της Ευρώπης.

Στο ίδιο μήκος κύματος το πρώην στέλεχος του ανατολικογερμανικού σοσιαλφασιστικού καθεστώτος Α. Μέρκελ σε ιδιαίτερη συνάντησή της με τον Πούτιν στο Σότσι έδειξε ενδιαφέρον για την κατασκευή του αγωγού NordStream-2 που φιλοδοξεί να προμηθεύει με ρωσικό αέριο τη Γερμανία παρακάμπτοντας την Ουκρανία (HuffingtonPost, 18/5). Έτσι την ίδια ώρα που ο νέος χίτλερ Πούτιν ετοιμάζεται για τη στρατιωτική κατάληψη της Ευρώπης, η προ-

εδρία Τραμπ τον βοηθά να διεισδύσει περισσότερο σε αυτήν, να την εξαρτήσει ενεργειακά και να την περικυκλώσει από κάθε άποψη.

Η πιο μεγάλη προβοκάτσια Τραμπ είναι αυτή ενάντια στην Ευρώπη

Μαζί όμως με την πίεση που ασκεί στην Ευρώπη για την απομόνωση του Ιράν, ο Τραμπ φαίνεται να την πιέζει για πιο σκληρή στάση και απέναντι στη Ρωσία σε θέματα όπως είναι η ρωσική γκεμπελική επίθεση παραπληροφόρησης και οι κυβερνοεπιθέσεις κατά της Δύσης. Αυτό ίσως τον τοποθετεί στα μάτια πολλών μη κατατοπισμένων αλλά τίμιων ανθρώπων που θέλουν την ειρήνη σαν αντίπαλο στο νέο φασιστικό άξονα. Αλλά μια πιο προσεκτική ανάγνωση των μεθόδων πίεσης που χρησιμοποιεί θα αποκάλυπτε πόσο αντίθετη απ' την αλήθεια είναι η πιο πάνω εντύπωση. Στην πράξη ο Τραμπ όχι μόνο υποβαθμίζει τη συζήτηση πάνω στις προαναφερόμενες απειλές (στέλνοντας π.χ. αντίστοιχες χαμηλόβαθμες αντιπροσωπείες σε Βρυξέλες-Λονδίνο, <https://www.ft.com/content/0fc490f0-5eb7-11e8-9334-2218e7146b04>) αλλά έχει καταφέρει να μετατοπίσει το βάρος της πίεσής του απ' το πεδίο της κοινής άμυνας ΕΕ-ΗΠΑ απέναντι στη Ρωσία στο πεδίο του εμπορικού ανταγωνισμού ΗΠΑ-ΕΕ. Σ' αυτή την κατεύθυνση κινούνται ακόμα και εκείνες οι πολιτικές του Τραμπ που φαίνονται να είναι κατά της Ρωσίας, όπως οι νέες αυστηρότερες κυρώσεις κατά ρώσικων μονοπωλίων που ο Τραμπ αναγκάστηκε να τις επιβάλει κάτω από την πίεση του Κογκρέσου· είναι έτσι σχεδιασμένες και τόσο μονομερείς χωρίς διαβούλευση με την ΕΕ ώστε να στέλνουν την τελευταία στην αγκαλιά της Ρωσίας. Αυτό φαίνεται στον τρόπο με τον οποίο ο Τραμπ επιχειρεί να ματαιώσει το νέο αγωγό NordStream 2, που σχεδιάζεται να φέρει αέριο από τη Ρωσία στη Γερμανία. Αυτός ο αγωγός θα εξαρτήθηκε ενεργειακά ακόμα βαθύτερα τη δεύτερη από την πρώτη. Αλλά ο Τραμπ αντί να βοηθήσει την υποτιθέμενη σύμμαχό του Γερμανία να αντικαταστήσει αυτό το αέριο με προμήθεια από άλλες πηγές, π.χ. με αμερικανικό σχιστολιθικό αέριο που θα πουλιόταν πιο φτηνά ειδικά γι αυτό το σκοπό, ο Τραμπ απαιτεί από τη Γερμανία με την απειλή κυρώσεων, να ματαιώσει τον αγωγό και να αγοράσει από τη διεθνή αγορά το ακριβό αέριο που μεταφέρεται με πλοία. Αυτή ήταν μια θαυμάσια πάσα του πλανητικού προβοκάτορα στη Μέρκελ και στον Πούτιν να συσφίξουν τις σχέσεις τους και να ενθαρρυνθεί η απόφαση της Γερμανίας να φτιάξει τον αγωγό (https://www.huffingtonpost.gr/entry/yamos-roetin-merkel-sta-eneryeiaka-arenanti-ston-trump-gr_5aff06d7e4b0a046186b475_f?utm_hp_ref=gr-homepage). Το ίδιο γίνεται και με άλλα τέτοια μέτρα κατά της Ρωσίας που έχουν παρθεί με μονομερή τρόπο από τις ΗΠΑ, δηλαδή εκβιαστικό απέναντι στην ΕΕ, όπως π.χ. αυτά που χτυπάνε τη ρώσικες εξαγω-

γές αλουμινίου στην ΕΕ που είναι φτηνό και έτσι πλήττει πολλές ευρωπαϊκές βιομηχανίες χωρίς να υπάρχουν αντισταθμιστικές διευκολύνσεις από τις ΗΠΑ. Αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Το σημαντικό είναι ότι εδώ έρχεται η πολύ μεγάλη, η πιο στρατηγική προβοκάτσια του πράκτορα σε βάρος της ΕΕ αλλά και των ίδιων των ΗΠΑ: οι ξαφνικοί πελώριοι δασμοί στις εισαγωγές ασαλιού και αλουμινίου (20% και 10% αντίστοιχα) στις ΗΠΑ από όλες τις χώρες της ΕΕ (και από το στενό σύμμαχο των ΗΠΑ Καναδά και από την Ιαπωνία) μάλιστα με το εχθρικό για τις ως χθες φιλικές αυτές χώρες σκεπτικό υπέρ της «εθνικής ασφάλειας» των ΗΠΑ.

Όλα αυτά τα μέτρα έχουν ένα και μοναδικό αποτέλεσμα: να προβοκάρουν την κοινή πάλη της πλειοψηφίας των κυβερνήσεων και κυρίως λαών του Δεύτερου Κόσμου (Ευρώπης, Ιαπωνίας, Καναδά) κατά του νεοαξιστικού Άξονα και μάλιστα δίνοντας επιχειρήματα στους υπερασπιστές του Άξονα για να τα ερμηνεύουν σαν πρόσχημα τάχα για την επιβολή της αμερικανικής οικονομικής ηγεμονίας πάνω σε όλους τους υπόλοιπους, ενώ ο όσιμος αμερικανικός υπερπροστατευτισμός αποτελεί άσφαλτη μέθοδο για την υπονόμευση μιας οικονομίας τόσο τεχνολογικά ανεπτυγμένης και εξαγωγικής όσο είναι η αμερικανική. Ήδη οι ευρωπαίοι διπλωμάτες ομολογούν ανοιχτά ότι δεν μπορούν να συμβαδίσουν άλλο με τα εκβιαστικά μέτρα της Ουάσιγκτον και υποχωρούν στο μέτωπο Ελλάδας-Κύπρου-Ιταλίας που αντιδρά στη λήψη οποιουδήποτε μέτρου κατά της Ρωσίας (FinancialTimes, 24/5), ενώ στο εσωτερικό του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχηματίζεται ένα μέτωπο αντίθεσης στους δασμούς που συσπειρώνει Κίνα-Ρωσία-Ινδία και ΕΕ.

Η μείωση της προσφοράς πετρελαίου στην ανοιχτή αγορά ανεκτίμητο δώρο για τη ρώσικη πολεμική οικονομία

Την ίδια ώρα με το να επιτίθεται οικονομικά στο Ιράν ο Τραμπ βρίσκει ένα νέο τρόπο να βοηθά σε ανεκτίμητο βαθμό τους πραγματικούς φίλους του. Γιατί εξαιτίας των επερχόμενων αμερικανικών κυρώσεων κατά οποιασδήποτε χώρας αγοράσει πετρέλαιο από το Ιράν οπότε θα μειωθεί η προσφορά πετρελαίου στον κόσμο, η τιμή του έχει αρχίσει να εξακοντίζεται στα ύψη με αποτέλεσμα τα ρώσικα κρατικά ταμεία να γεμίζουν χρήμα, δηλαδή ο Πούτιν να έχει στη διάθεσή του μεγαλύτερη οικονομική και διπλωματική ισχύ. Μάλιστα πολύ χαρακτηριστικά ταυτόχρονα με το Ιράν ο Τραμπ σχεδιάζει να πάρει μέτρα αποκλεισμού του τρίτου μεγάλου παραγωγού πετρελαιοπαραγωγού μετά τη Ρωσία και τη Σαουδική Αραβία που είναι η Βενεζουέλα. (<https://www.nytimes.com/2018/05/17/business/energy-environment/venezuela-oil-sanctions-iran-china-russia.html>). Μια τέτοια κίνηση θα έχει δύο ευεργετικά αποτελέσματα για τη Ρωσία. Το πρώτο είναι ότι θα στερήσει τη Βενεζουέλα από το τελευταίο κομμάτι ρευστού χρήματος που εισπράττει και έτσι θα την αναγκάσει να διαθέτει όλο το πετρέλαιο της σχεδόν τζάμπα στους δύο μεγάλους δανειστές της Ρωσία και Κίνα, και το δεύτερο ότι θα μειώσει παραπέρα την προσφορά πετρελαίου στη διεθνή αγορά αυξάνοντας κι άλλο την τιμή του αργού από την οποία επίσης επωφελείται η Ρωσία. Βεβαίως δεν θα είναι ο Τραμπ που σε αυτή την περίπτωση θα έχει δώσει το μεγαλύτερο χτύπημα στην παραγωγή υδρογονανθράκων της Βενεζουέλας, αλλά θα είναι το καθεστώς Τσάβες-Μαδούρο που έχει σαμποτάρει με μανία εδώ και μια εικοσαετία περίπου την κρατική εταιρία πετρελαίου της Βενεζουέλας (https://www.washingtonpost.com/world/the_americas/the-venezuelan-oil-industry-is-on-a-cliffs-edge-trump-could-tip-it-over/2018/02/24/1c8d6350-0b62-11e8-998c-96deb18cca19_story.html?noredirect=on&utm_term=.f459dc61e09c) προφανώς με την καθοδήγηση της νεοαποικιακής προσατάτιδας Ρωσίας,

που όπως και στη χώρα μας τόσα έχει να κερδίσει από την καταστροφή ενός ανταγωνιστή της.

Ίσως δεν υπάρχει πιο εξόφθαλμη απόδειξη της διπροσωπίας του λεγόμενου «πλανητάρχη» από την απόφασή του να στηρίζει τον κινεζικό τηλεπικοινωνιακό κολοσσό ΖΤΕ, στον οποίο η αμερικανική επιτροπή εμπορίου έχει απαγορεύσει απ' τον Απρίλη να αγοράζει αμερικανικά εξαρτήματα και υπηρεσίες λόγω μη συμμόρφωσής του σε προηγούμενη τιμωρία για παράνομη εξαγωγή αμερικανικής τεχνολογίας σε Ιράν και Β. Κορέα. Ο ίδιος δήλωσε ένα μήνα μετά ότι, μπροστά στον κίνδυνο κατάρρευσης της πολυεθνικής ΖΤΕ και απώλειας θέσεων για 72000 εργαζόμενους, βρισκόταν σε συνεννόηση με τον κινεζο ομόλογό του προκειμένου να αναιρέσει την απαγόρευση, συγκεντρώνοντας τα οργανωμένα πυρά αρκετών δημοκρατικών και ρεπουμπλικάνων νομοθετών στο κογκρέσο (<https://www.nytimes.com/2018/05/13/business/trump-vows-to-save-jobs-at-chinas-zte-lost-after-us-sanctions.html>). Να σημειώσουμε μόνο ότι μια κινεζική κρατική εταιρία είναι ο κυριότερος μέτοχος στην ΖΤΕ που έχει συλληφθεί τουλάχιστον μία φορά για εγκατάσταση, από τη συνεργαζόμενη με αυτή Shanghai AdupsTechnology, ενός λογισμικού στα κινητά της που είναι σε θέση να χρησιμοποιηθεί για την υποκλοπή ευαίσθητων πληροφοριών από αυτά (https://www.nytimes.com/2016/11/16/us/politics/china-phones-software-security.html?_r=0) και www.theregister.co.uk/2018/04/16/zte_gchq_warning/). Γι' αυτό το λόγο οι αμερικανικές και βρετανικές αρχές έχουν προειδοποιήσει ενάντια στη χρήση υποδομών της ΖΤΕ από τις τηλεπικοινωνιακές τους επιχειρήσεις.

Η ξαφνική «ειρήνη» στο μέτωπο του Ειρηνικού σαν προβοκάτσια αλλά και σαν ξελάσπωμα του Τραμπ

Με παρόμοιο τρόπο φροντίζει ο προβοκάτορας να ισχυροποιείται ο ρωσοκινεζικός νεοαξιστικός άξονας στο άλλο μεγάλο μέτωπο του επικείμενου πολέμου, εκείνο του Ειρηνικού. Ο κεντρικός στόχος της συμμορίας εδώ είναι να αποκοπεί η Ιαπωνία από τους συμμάχους της (Ν. Κορέα, Φιλιππίνες) έτσι ώστε να γίνει εύκολη λεία των στρατοκρατών του Πεκίνου οι οποίοι συνεχίζουν την επέκτασή τους στη Νότια Σινική Θάλασσα και φτιάχνουν γρήγορα μια μεγάλη αρμάδα για τον Ειρηνικό. Ήδη η αποχώρηση των ΗΠΑ με απόφαση του Τραμπ το Γενάρη του '17 από την εμπορική συμφωνία του Ειρηνικού μετατρέπει την Κίνα σε οικονομικό ηγεμόνα στην περιοχή. Στο πολιτικό επίπεδο ο ανερχόμενος άξονας έχει φροντίσει να εγκαταστήσει στις ηγεσίες των προς απορρόφηση χωρών φίλους του άξονα, όπως είναι π.χ. ο φασίστας και κατά συρροή δολοφόνος χωρίς δίκη δεκάδων χιλιάδων εξαθλιωμένων ανθρώπων πρόεδρος των Φιλιππινών Ντουτέρτε ή ο αναρριχώμενος μέσω μιας φασιστικής αντί-διαφθοράς εκστρατείας σε βάρος της προκατόχου του νοτιοκορεάτης πρόεδρος Μουν Τζε-ιν. Ο πρώτος διατηρεί άριστες σχέσεις με τον Τραμπ· ο δεύτερος έχει λειτουργήσει σαν γέφυρα προσέγγισης του Τραμπ προς τον βορειοκορεάτη Κιμ Γιόνγκ Ουν με έναν τρόπο που στέλνει όχι μόνο τη Νότια Κορέα στην αγκαλιά των επιτηρητών του Κιμ, δηλαδή των Πούτιν και Σι, αλλά στέλνει και την Ιαπωνία η οποία μένει έκθετη στα πυρηνικά της Βόρειας Κορέας και γι αυτό δεν υποστηρίζει την προσέγγιση Τραμπ-Κιμ.

Ο δευτερεύων από στρατηγική, αλλά πολύ ζωτικός από τακτική άποψη στόχος του Τραμπ από την πλαστή ειρήνευση που ετοιμάζει στην κορεατική χερσόνησο, είναι το να εμφανιστεί σαν ειρηνοποιός μάγος στην κοινή γνώμη των ΗΠΑ και να βγάλει από πάνω του τη ρετινιά του συνεργάτη του Πούτιν και να σταματήσει έτσι το επικίνδυνο και φθοροποιό γι' αυτόν κυνηγητό του από τον ειδικό ανα-

Συνέχεια στη σελ. 12

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΗΣ Χ.Α.

Συνέχεια από τη σελ. 7

προστάτες της νομιμότητάς τους σε κάθε γειτονιά σε κάθε πόλη και σε όλη τη χώρα και επίσης θα σχηματίζει σε όλα αυτά τα επίπεδα μαζικές οργανώσεις αυτοάμυνας από όλους τους ανθρωπίνους που θέλουν τη δημοκρατία, την ομαλότητα, και τη ειρήνη. Πάντα η βία των ναζί θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι κάνει την απρόκλητη επίθεση και ότι θέλει την δικτατορία, την ανωμαλία και τον εμφύλιο ενώ η δημοκρατική βία θα πρέπει να είναι και να φαίνεται δίκαιη και αμυντική και ότι έχει πραγματικό σκοπό ομαλές και ειρηνικές εξελίξεις. Αντίθετα αν οι ναζήδες που ξέρουν να παίζουν στην άγνοια και στις προκαταλήψεις του λαού και να δημαγωγούν πάνω στους πόθους του καταφέρουν να δείξουν τους αντιναζιστές σαν «εχθρούς του έθνους και βάνδαλους που διψάνε για βία και εκδίκηση» και οι αντιφασίστες αγνοήσουν αυτές τις κα-

τηγορίες και δεν τους απαντήσουν περιφρονώντας τις μάζες θα δώσουν μεγάλο και επικίνδυνο άλλοθι στους ναζιστές που έτσι θα μπορέσουν να φέρουν το μακρύ σκοτάδι στη χώρα. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως το πελώριο παλλαϊκό αντιναζιστικό κίνημα ενάντια στη δολοφονία του Γ. Φύσσα άρχισε να φθίνει στο Κερατσίνι και όλο τον Πειραιά κυρίως από την ώρα που κάποιοι δήθεν αντιφασίστες άρχισαν να κάνουν καταστροφές στις πορείες και άλλοι δολοφόνησαν δύο μέλη της ναζιστικής συμμορίας προσφέροντάς της δύο θύματα την ώρα που ήταν πολιτικά με την πλάτη στον τοίχο.

Μόνο αν αποκαλυφθεί ότι οι ναζί κάνουν αυτά που ο λαός απεχθάνεται και ότι οι αντιφασίστες κάνουν αυτά που αγαπάει, τότε ο λαός θα πάει με τους δεύτερους και θα αντιμετωπίσει τους πρώτους ενωμένος.

Πειραιάς, 15/12/2017

ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Συνέχεια από τη σελ. 11

κριτή Μίλερ. Λέμε πλαστή την ειρήνευση του Τραμπ γιατί είναι αδύνατο η προστατευόμενη και ταυτόχρονα αιχμάλωτη του ρωσοκινεζικού άξονα φασιστική Βόρεια Κορέα να κάνει ειρήνη με τη δημοκρατική, πλούσια και μισοάπλη Νότια Κορέα.

Το βασικό σημείο που μπορεί να επιτρέψει σε κάποιον να αμφισβητήσει σοβαρά τις «ειρηνικές» προθέσεις της προεδρίας Τραμπ είναι το ότι από τη μια μεριά προχωράει σε ρήξη με το Ιράν για να μην συνεχίσει υποτίθεται το πυρηνικό του πρόγραμμα, ενώ από την άλλη κάνει ειρήνη με μια Β. Κορέα που διαθέτει ήδη πυρηνικό οπλοστάσιο (που μάλιστα μπορεί να πλήξει τις ΗΠΑ) και η οποία ως τώρα δεν έχει αναλάβει καμία απολύτως πρακτική υποχρέωση να το καταστρέψει αποδεχόμενη τους αμερικάνικους ελέγχους. Φυσικά κάθε άλλο παρά υποστηρίζουμε την αλαζονική και γεμάτη υποκρισία απαίτηση των ΗΠΑ και γενικότερα όλων των πυρηνικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων να μην έχουν τα πιο αδύναμα κράτη δικαίωμα να αποκτήσουν και να διατηρήσουν πυρηνικά απαντώντας έτσι στις διαρκείς επιθέσεις και στρατιωτικές επεμβάσεις των τελευταίων. Όπως λέμε συχνά όλες οι μικρές χώρες έχουν δικαίωμα στα πυρηνικά όπλα όσο έχουν τέτοια οι μεγάλες και ότι η ανατροπή των εξοπλισμένων με πυρηνικά δικτατορικών κυβερνήσεων είναι δουλειά των λαών τους και όχι των υπερδυνάμεων.

Στην πραγματικότητα ο Τραμπ χρησιμοποίησε την πάγια αμερικάνικη απαίτηση για αποπυρηνικοποίηση της Β. Κορέας για να συνδράμει με τον τρόπο του την επιχείρηση απορρόφησης της Ν. Κορέας από το ρωσοκινεζικό πολεμικό άξονα. Αρχικά έκανε το νταή απέναντι στην Πιονγκγιάνγκ με δηλώσεις του στυλ «θα εξαπολύσω πυρ και οργή» κτλ. Οι αντιδράσεις του ήταν υπολογισμένες να εμφανίζουν τον κατοπινό εναγκαλισμό του με τον Κιμ σαν αποτέλεσμα της υποχώρησης του δεύτερου στη δήθεν ισχύ και την αποφασιστικότητα των κρωγμών αυτού του διπλωματικά επιδοτούμενου από τον Άξονα κόκορα. Στην πραγματικότητα η προσέγγιση Τραμπ-Κιμ είχε προετοιμαστεί, όπως κάθε τι που κάνει ο Τραμπ, από την καλυμμένα ρωσόφιλη προεδρία Ομπάμα, κυρίως με την υποστήριξη της στην άνοδο του κινεζόφιλου (και ρωσόφιλου) Μουν στην ηγεσία της Ν. Κορέας. Αυτή η άνοδος ήταν αναγκαία προϋπόθεση για τη μεγάλη σημερινή στροφή στις σχέσεις Βορρά-Νότου με τις ευλογίες της Μόσχας και του Πεκίνου. Στις αρχές του έτους οι σχέσεις Βορρά-Νότου είχαν ήδη αλλάξει σε μια νέα ποιότητα, κάτι που επισημασμένη με τη συμμετοχή και των δύο κρατών στους χειμερινούς ολυμπιακούς αγώνες της Πιονγκγιάνγκ υπό κοινή σημαία.

Στο μεταξύ ο Τραμπ αποφάσισε να επιβάλει δασμούς στα φωτοβολταϊκά και τα πλυντήρια, που είναι πολύ σημαντικά εξαγωγίματα προϊόντα της Κίνας και της Ν. Κορέας αντίστοιχα (οι νοτιοκορεατικές Samsung Electronics και LG Electronics καταλαμβάνουν το 1/4 της αμερικανικής αγοράς). Όμως ενώ για τους δασμούς στα φωτοβολταϊκά ο Τραμπ ακολούθησε τις συστάσεις της αμερικανικής Διεθνούς Επιτροπής Εμπορίου (Vox, 23/1) για να επιβάλει μιας μέτριας έντασης φορολογία, στα πλυντήρια οι δασμοί ξεπέρασαν τις αυστηρότερες συστάσεις των μελών της επιτροπής (<https://www.reuters.com/article/us-usa-trade-tariffs-southkorea/asia-protests-at-u-s-solar-washer-tariffs-feared-more-to-come-idUSKBN1FC04B?i=0>). Αυτό δεν είχε κανένα άλλο νόημα απ' το να σπρώξει την αμερικανόφιλη Ν. Κορέα πιο βαθιά στην τροχιά του Πεκίνου αλλά και της Μόσχας που είναι ο αρχηγός του Άξονα. Πρόκειται για την ίδια προβοκατόρικη τακτική που εφαρμόζει ο πρώτος ανοιχτά ρωσόφιλος πρόεδρος των ΗΠΑ σε μια σειρά συγκρούσεις: στη Βενεζουέλα απειλεί με επέμβαση το σοσιαλφασιστικό καθοριστάς Μαδούρο για να αποδυναμώσει την οποία εσωτερική αντίσταση. Στη Μέση Ανατο-

λή ενώ άφησε ανενόχλητη τη Ρωσία να καταματώνει και να υποδουλώνει τη Συρία εμποδίζοντας τον εξοπλισμό της μη ισλαμοφασιστικής αντίστασης, υποκίνησε τη σύγκρουση της Σαουδικής Αραβίας και των Εμιράτων με το Κατάρ για να στείλει το τελευταίο πιο βαθιά στην αγκαλιά του Ιράν και στο βάθος του Άξονα. Ταυτόχρονα συνεχίζει να στέλνει με ορμή την Τουρκία στη Μόσχα με το να στηρίζει το σοσιαλφασιστικό PKK και να υποθάλλει τον πραξικοπηματία Γκιουλέν αυτή τη φορά βέβαια σε πλήρη ενότητα με τους ρωσόφιλους της Ευρώπης τύπου Μέρκελ, Κουρτς, Μογκερίνι, Γιουνκέρ κλπ.

Η προσέγγιση Βορρά-Νότου στην Κορέα συνεχίστηκε, και το Μάρτη ο βορειοκορεάτης δικτάτορας ζήτησε να συναντηθεί ο ίδιος με τον Τραμπ, πράγμα που ο τελευταίος πολύ ευχαρίστως αποδέχτηκε. Στις 27/4 οι δύο κορμάτες ηγέτες υπέγραψαν τη διακήρυξη του Πανμουνγιόμ που έβαζε επίσημα τέρμα στον κορεατικό πόλεμο ενώ ο Κιμ δεσμευόταν να καταστρέψει το βασικό πεδίο πυρηνικών δοκιμών της χώρας. Το κορεατικό ζήτημα που απασχολούσε τον πλανήτη εδώ και 70 χρόνια είχε φανεί πως λύνεται και ο Τραμπ είχε φανεί σαν ο δημιουργός αυτού του θαύματος! Στην πραγματικότητα ήταν η Ρωσία και η Κίνα που έδωσαν στον Κιμ όσες καλύψεις ζητούσε και πολλά κίνητρα για να προχωρήσει στην ακύρωση των πυρηνικών δοκιμών και έτσι να δώσει στο θεωρούμενο από πολλούς ως «τρελό και παρορμητικό» Τραμπ μια ανέλπιστα διπλωματική νίκη. Όταν θέλουν οι δύο ανερχόμενες δυνάμεις του Άξονα να μετατρέψουν κάποιον ασήμαντο σε μεγαλοφυΐα μπορούν να το κάνουν φέρνοντας σε δύσκολη θέση όλους αυτούς που δίκαια τον απεχθάνονται και τον περιφρονούν.

Η πορεία του πλανητάρχη-προβοκάτορα δεν θα είναι ανέφελη

Είναι αλήθεια ότι κάποια στιγμή οι δάφνες του «ειρηνοποιού» Τραμπ κινδύνεψαν παρα λίγο να κυλιστούν στις λάσπες όταν η γενική αντιπυροκοσμική του γραμμή, που επικεντρώνεται στον οικονομικό και διπλωματικό πόλεμο με το Ιράν, ήρθε σε χτυπητή σύγκρουση με την φιλο-βορειοκορεάτικη γραμμή του. Γιατί η ανάγκη του να χτυπήσει το Ιράν, που είναι και η πιο βασική του προτεραιότητα, έχει αναγκάσει τον Τραμπ να διορίσει στο επιτελείο του πρόσωπα που είχαν πάντα κύρια αντι-τριτοκοσμική στρατηγική, αλλά δεν ευθυγραμμίζονται με την πολιτική του Άξονα. Τέτοια πρόσωπα είναι ο αντιπρόεδρος Μάικ Πενς αλλά και ο Τζον Μπόλτον που διορίστηκε τον Απρίλη στη θέση του αντιπυροκοσμικού Μακ Μάστερ. Όμως το βασικό είναι ότι ο Τραμπ τοποθέτησε υπουργό εξωτερικών τον έμπιστο του ρωσόφιλο Μάικ Πομπέο, πρώην διευθυντή της CIA, διώχνοντας τον φιλικό αλλά όχι ταυτισμένο με τη Ρωσία Τίλερσον. Εξαιτίας της αντίδρασης του Μπόλτον, αλλά και του αντιπρόεδρου Πενς, οι οποίοι θέλουν δέσμευση για άμεση και δίχως όρους αποπυρηνικοποίηση της Πιονγκγιάνγκ πριν από οποιαδήποτε συνάντηση Κιμ-Τραμπ, αναγκάστηκε αρχικά ο Τραμπ να ακυρώσει τη συνάντησή του με το βορειοκορεάτη ηγέτη χωρίς όμως να εγκαταλείψει τις προσπάθειές του για αυτό. Τελικά ωστόσο ο Μπόλτον και ο Πενς υποχώρησαν μπροστά στο πλατύ μέτωπο μέσα στις γραμμές του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που ήθελε τη συνάντηση, καθώς ενάντια στον κύριο εκφραστή της σκληρής αντιβορειοκορεάτικης γραμμής, τον Μπόλτον, κινήθηκε μαζί με τους φίλους του Τραμπ στο ρεπουμπλικάνικο στρατόπεδο και το δημοκρατικό κόμμα.

Είναι πάντως σίγουρο ότι στην προσπάθειά τους να ασκούν μια προβοκατόρικη και γι' αυτό εντελώς αντιφατική πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών οι φίλοι και οι πράκτορες των νέων χίτλερ θα σκοντάψουν διαρκώς πάνω σε νέες αντιθέσεις κι όσο θα προχωράνε τόσο πιο ύποπτοι και πιο αντιπαθείς θα γίνονται. Βέβαια μέχρι στιγμής τα εμπόδια

έχουν προσωρινό χαρακτήρα γιατί απέναντι στους χίτλερ στέκονται αποκλειστικά αντίπαλα μονοπώλια είτε αστικές τάξεις τις οποίες ο άξονας ξέρει πώς να αντιμετωπίζει. Η αμερικανική αστική τάξη στέκει ακόμα αποσβλωμένη μπροστά στην ικανότητα του Άξονα να εγκαθιστά φιλορώσο πρόεδρο στο Λευκό Οίκο χρησιμοποιώντας και οξύνοντας τις εσωτερικές αντιθέσεις που χαρακτηρίζουν τον αμερικανική κοινωνία. Ακόμα και οι πιο οξυδερκείς πολιτικοί εκπρόσωποι της μονοπωλιακής αστικής τάξης των ΗΠΑ δεν μπορούν ακόμα ούτε να αντιληφθούν τη στρατηγική Τραμπ σαν μέρος της ρώσικης στρατηγικής, ούτε ακόμα περισσότερο, να ακολουθήσουν με κάποια συνέπεια τη γραμμή του αντιφασιστικού μετώπου ενάντια στην επιθετικότητα του Άξονα γιατί κάτι τέτοιο θα υπονόμει τις θέσεις των αμερικάνων μονοπωλιστών απέναντι στους άλλους πιο υφιστάτους απέναντι στη Ρωσία δυτικούς μονοπωλιστές.

Μόνο οι λαοί που αγωνίζονται με συνέπεια για την πολιτική δημοκρατία και την εθνική ανεξαρτησία των χωρών τους, όταν καταπα-

τιέται από τις φασιστικές δυνάμεις του Άξονα, μπορούν να αντισταθούν σε αυτές μαζικά αν και απελπισμένα σε αυτή τη φάση, όπως έχει δείξει η αντίσταση των λαών της μαρτυρικής Τσετσενίας, της ηρωικής Βοσνίας, της ακρωτηριασμένης Γεωργίας και της Ουκρανίας, και πιο τελευταία του λαού της κατατροδομένης από τα δυτικά ιμπεριαλιστικά παχύδερμα Συρίας. Μέχρι τότε ηγέτες των δυτικών μονοπωλιστών σαν τους Τραμπ, Μέρκελ, Σαλβίνι, Κουρτς και Σία θα μπορούν με σχετική ευκολία να επιταχύνουν για λογαριασμό των αφεντικών τους τον Τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. Σε κάθε περίπτωση όπως λέει ο Μάο Τσε Τουνγκ είτε η επανάσταση θα αποτρέψει τον πόλεμο, είτε ο πόλεμος θα φέρει την επανάσταση. Με τον όρο επανάσταση εννοούμε σήμερα τα λαϊκά δημοκρατικά, εθνοανεξαρτησιακά, αντικατοχικά και αντιφασιστικά, κινήματα.

(1) Γουατεμάλα, ΗΠΑ, Ισραήλ, Μικρονησία, Ναούρου, Νησιά Μάρσαλ, Ονδούρα, Παλάου, Τόγκο.

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΛΛΑ ΟΧΙ Η ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΤΟ

Στο άρθρο μας σε αυτό το φύλλο της Νέας Ανατολής για τη συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ στη βάση της γενικότερης ανάλυσής μας, αλλά και των συγκεκριμένων διαδικαστικών βημάτων επικύρωσής της, εκτιμάμε ότι δεν οδηγεί σε ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ ενώ επιτρέπει βήματα ένταξης της στην ΕΕ.

Μπορεί κανείς εδώ να αναρωτηθεί: Καλά η Ελλάδα είναι στη μορφή στο ΝΑΤΟ αλλά στην πολιτική και ιδεολογική ουσία της είναι στο «ορθόδοξο τόξο», γιατί λοιπόν δεν θα μπορούσε να γίνει το ίδιο και με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας; Δεν μπορεί για πολλούς λόγους όσο εννοείται δεν υπάρχουν δραματικές αλλαγές στη νατοϊκή στρατηγική των ΗΠΑ με τη ρωσόφιλη προεδρία Τραμπ.

Κατ' αρχήν η Ελλάδα ήταν ήδη στο ΝΑΤΟ σαν μια αμερικανόδοουλη για πολλά χρόνια χώρα, όταν άρχισε να δουλεύεται τόσο επίμονα και για τόσες δεκαετίες από τους διπρόσωπους πράκτορες της Ρωσίας (Α. Παπανδρέου, ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ, Σημίτη, Καραμανλή τον Β, Γ. Παπανδρέου, Σαμαρά) μέσα από πολύ βαθιές και αλληπάλληλες κομματικές και κρατικές εκκαθαρίσεις και με μακρόχρονη ιδεολογική δουλειά για να μπορέσει να περάσει κάτω από την **ουσιαστική** ρώσικη πολιτική κυριαρχία με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Μιλάμε εδώ για **ουσιαστική** κυριαρχία γιατί αυτή εκτός από την άλωση της ηγεσίας των πολιτικών κομμάτων στηρίζεται στον αυξανόμενο αντευρωπαϊσμό και τη ρωσοφιλία που έχει προκαλέσει η σχεδιασμένη χρεωκοπία που οργάνωσαν επί δεκαετίες με το παραγωγικό σαμποτάζ τους οι ρωσόφιλοι σε συνδυασμό με την πετυχημένη εκστρατεία τους να φορτώσουν την ευθύνη για τη χρεωκοπία στους δανειστές και στα μνημόνια τους, ουσιαστικά στη Γερμανία που έκανε τα πάντα για να επιβεβαιώσει αυτή την εικόνα.

Μια τόσο πολιτικο-ιδεολογικά «εκρωσισμένη» Ελλάδα έχει την εξαιρετικά πολύτιμη για τα ανατολικά αφεντικά της ιδιότητα να μπορεί να είναι μέσα στο ΝΑΤΟ όχι σαν ακόλουθος των ΗΠΑ όπως ήταν στην εποχή της αμερικανοκρατίας, αλλά σαν συνεργάτης των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ ενάντια στον Τρίτο Κόσμο από τη μια μεριά και σαν δίαυλος της ρώσικης πολιτικής εντός του ΝΑΤΟ δηλαδή σαν υπονομευτής εκείνης της πλευράς του ΝΑΤΟ που αντιστέκεται στη ρωσική επιθετικότητα στη Βόρεια Ευρώπη. Μόνο ανήκοντας στο ΝΑΤΟ η Ελλάδα θα μπορούσε να βάζει βέτο στην ένταξη σε αυτό επί τόσα χρόνια της στρατηγικά κρίσιμης, και πολύ δυτικόφιλης ως πρόσφατα Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Λέμε ως πρόσφατα γιατί μετά από το πετυχημένο διαρκές ελληνικό

βέτο στην ένταξη της μικρής αυτής χώρας τόσο στο ΝΑΤΟ όσο και στην ΕΕ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ έχουν γίνει στα μάτια των πολιτών της χώρας, και σωστά, συνυπεύθυνοι αυτού του αποκλεισμού, οπότε αυτόματα μεγαλώνουν οι συμπάθειες τους προς τη Ρωσία και τη σύμμαχό της Κίνας που έχουν αναγνωρίσει τη μικρή χώρα εδώ και πολλά χρόνια. Δεν είναι εύκολο δηλαδή να κατανοήσουν οι κάτοικοι της περικυκλωμένης αυτής χώρας ότι δεν είναι η Δύση που τους αποδιώχνει μέσω της φαινομενικά νατοϊκής και ευρωπαϊκής Ελλάδας, αλλά η Ρωσία και η Κίνα ακριβώς μέσω της θρασύδειλης και υποταγμένης σε αυτούς ελληνικής πολιτικής ηγεσίας. Αυτό θα μπορούσαν εύκολα οι μακεδόνες να το αντιληφθούν αν μάθαιναν από τις καιροσκοπικές πολιτικές τους ηγεσίες ότι εκείνα τα κόμματα και τα πολιτικά ρεύματα που με τον πιο λυσασμένο τρόπο αντιδρούν στο δικαίωμα του εθνικού αυτοπροσδιορισμού τους είναι όλα φανατικά ρωσόφιλα.

Αυτή λοιπόν τη μακρά διαδικασία εσωτερικών εκκαθαρίσεων που μπόρεσε να κάνει ο ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός στην Ελλάδα σε δεκαετίες δεν μπορεί να την ολοκληρώσει σε λίγα χρόνια στη γειτονική μας χώρα. Άλλωστε κάτι τέτοιο είναι και ποιοτικά πολύ πιο δύσκολο γιατί αυτή η χώρα ήταν μέρος μιας εθνικά πολύ ανεξάρτητης και ηγετικής στο αντιηγεμονιστικό κίνημα των Αδεσμεύτων Γιουγκοσλαβίας, και όχι πολιτικός απόγονος μιας εκ γενετής ξενόδοουλης άρχουσας τάξης όπως είναι η ελληνική. Ειδικά σε ότι αφορά το πιο πρόσφατο παρελθόν, είναι διαφορετικός ένας κρατικός ιδεολογικός μηχανισμός που στήθηκε πάνω στο μεγάλο και νικηφόρο αντιφασιστικό αντάρτικο μιας ηγετικής στο κίνημα των Αδεσμεύτων Γιουγκοσλαβίας, και άλλος ένας κρατικός μηχανισμός που στηρίχθηκε σε χίτες και ταγματασφαλίτες για να κυνηγήσει τους αντιφασίστες αντάρτες και τους πατριώτες της χώρας του.

Γι αυτούς τους λόγους εκτιμάμε ότι και αυτή τη φορά, παρά τη φαινομενική συμφωνία στο όνομα, δεν θα επιτρέψει η ελληνική πολιτική ηγεσία να γίνει δεκτή η Δημοκρατία της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ, ενώ αντίθετα μπορεί να επιτρέψει τα βήματα εισόδου στην ΕΕ. Αυτά τα βήματα μπορούν να καταλήξουν και σε είσοδο αν οι ρωσόφιλοι, ντυμένοι άλλοτε σαν ντούροι ευρωπαϊστές και άλλοτε σαν εθνικιστές συνεχίσουν να κυριαρχούν μέσα στα κεντρικά πολιτικά όργανα της ΕΕ και να βοηθήνε τους ρωσοκινεζούς να χώνονται στην ΕΕ και να αλώνουν τις πιο μικρές και πιο αδύναμες χώρες της. Άλλωστε αυτό που νοιάζει τη Ρωσία πάνω απ' όλα είναι βασικά η στρατιωτική δύναμη και τέτοια δεν έχει η μισοάπλη και δίχως κοινό στρατιωτικό επιτελείο ΕΕ.